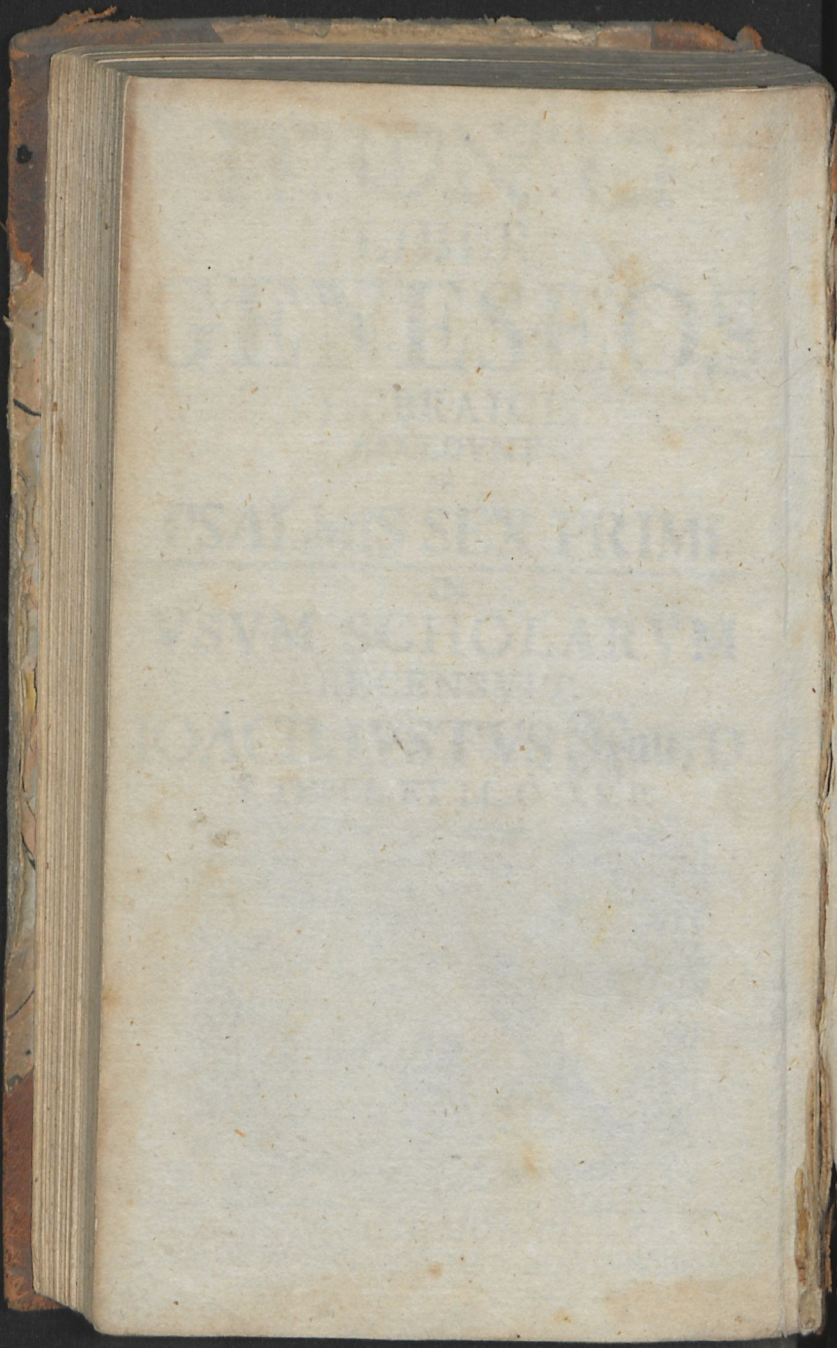

22896

AB 22896

X240 1713

R

M

בְּרֵאשִׁית

LIBER

GENESEOS

HEBRAICE.

ACCEDVNT

E

PSALMIS SEX PRIMI.

IN

VSVM SCHOLARVM

RECENSVIT

IOACH. IVSTVS *Kau*, D.

S. THEOL. ET LL. O. O. P. P.

REGIOMONTI,
TYPIS ET IMPENSIS IOH. HENR. HARTVNGII. 1737.

1707

LIBER

GENESES

HEBRAICAE
ACCENTU

PSALMIS SEX PRIMI

IN

VSVM SCHOLARVM

REGENSV

IOACHIMVS STANISLAVS

THEOL. ET L. O. M.

AMSTELÆDAMI
TYPIS I. J. B. DE WITTE

L. S.

Euulgamus hic, quod DEUS faustum
& multis salutare esse iubeat, primum
Mosis eumque vetustissimum, quem di-
uina nobis prouidentia reseruauit li-
brum, ab argumento GENESIS dictum,
quoniam, uti religionis, ita & humani generis
ac totius uniuersi prima tradit initia ac stami-
na. Emitterimus eum natiuo suo idiomate, &
huius consilii rationem lectorem fugere nolu-
mus. Nemo non agnoscit, cui est sanctæ reli-
gionis & purioris doctrinæ conseruatio curæ
cordique, multum interesse ecclesiæ, ut iuuenes
diuinius studiis consecrati, aliquando men-
tis diuinæ interpretes futuri, mature assuescant
fontium sacrarum lectioni, ne adultiori etate
pluribus negotiis & studiis distracti in ipso li-
mine hæreere, ac deinde ex riuulis potius & la-
zulis sapere cogantur, ipsis sacrarum scientia-
rum fontibus aut prorsus neglectis, aut per-
functorie & minori cum successu consultis. Eo
itaque huius opusculi editione contendimus, ut
iuuen-

iuuentuti scholasticae, ebraicis literis a puero innutrienda consulatur, & pensa bibliorum ebraica, quae a scholis plerisque exsulabant, his oris exscripta, in clariorem notitiam & in usum plurimorum iuuenum proferantur. Etenim quo minus adhuc ebraica a pluribus abin-eunte aetate legerentur, vel ipsa raritas bibliorum ebraicorum nostris regionibus impedimento fuit, quia nisi ex disjunctis locis & grauiore sumtu parari apud nos non potuerunt. Itaque e re scholarum fore duximus, si in gratiam eorum, qui primis linguae fundamentis rite pernoscendis operam nauant, scriptum aliquod ebraicum, idque ex facilioribus, typis exscriberetur, ne copia & explicationis difficultate aetati nondum confirmatae aliquod tedium suboriatur. Prouectiores deinceps integrum codicem ebraeum alacri pede adire oportet. Librum ipsum, cum adiectis prioribus sex Psalmis, quam castigate potuimus, exhibemus, vel IABLONSKII editionem maiorem potissimum sequuti, non posthabitis, ubi opus videbatur, aliis probatis clarorum auctorum editionibus. Quod reliquum est, quo minori hoc opusculum turget mole, quo viliori redimitur pretio, eo plus inde adminiculi, quod seriis votis optamus, ad industriam iuuentutis accedere iubeat diuina benedictio! Vale in Domino, & prima linguae ebraicae elementa grammatica, quae commode cum hoc libello compingi poterunt, proxime expecta. Dabam Regiomonti Calendis Septembr. a. r. f. 1600 Idc xxxvii.

בראשית
LIBER GENESIS,
HEBRAICE BERESCHITH.

CAP. I. א

בראשית ברא אלהים את השמים ואת
הארץ: והארץ היתה תהו ובהו וחשך על-
פני תהום ורוח אלהים מרחפת על-פני
המים: ויאמר אלהים יהי אור ויהי-אור:
וירא אלהים את-האור כי-טוב ויבדל אלהים
בין האור ובין החשך: ויקרא אלהים לאור
יום ולחשך קרא לילה ויהי-ערב ויהי-בקר
יום אחר:

ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי
מבדיל בין מים למים: ויעש אלהים את-
הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע
ובין המים אשר מעל לרקיע ויחיד-כן: ויקרא
אלהים לרקיע שמים ויהי-ערב ויהי-בקר
יום שני:

ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים
אל-מקום אחר ותראה היבשה ויחיד-כן:
ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקנה המים
קרא ימים וירא אלהים כי-טוב: ויאמר
אלהים תרשא הארץ רשא עשב מוריע ורע
עץ

v. I. כ' רבתי v. II. אל. רשא

עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו-בו
 12 על-הארץ ויהי-כן: ותוצא הארץ דשא עשב

מזריע זרע למינהו ועץ עשה-פרי אשר
 13 זרעו-בו למינהו ויברא אלהים כירטוב: ויהי-

ערב ויהי-בקר יום שלישי: פ

14 ויאמר אלהים יהי מאורת ברקיע השמים
 להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאת

טובלמועדים ולימים ושנים: והיו למאורת
 ברקיע השמים להאיר על-הארץ ויהי-כן:

16 ויעש אלהים את-שני המארות הגדלים
 את-המאור הגדל לממשלת היום ואת-

המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים:
 17 ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר

18 על-הארץ: ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל
 בין האור ובין החשך ויברא אלהים כירטוב:

19 ויהי-ערב ויהי-בקר יום רביעי: פ

ב ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה
 ועוף יעופף על-הארץ על-פני רקיע השמים:

21 ויברא אלהים את-התנינם הגדלים ואת
 כל-נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים

למיניהם ואת כל-עוף כנף למינהו ויברא
 22 אלהים כירטוב: ויברך אתם אלהים

לאמר פרו ורבו ומלאו את-המים בימים
 23 והעוף ירב בארץ: ויהי-ערב ויהי-בקר יום

חמישי: פ ויאמר

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ 24
 בַּחֲמָה וְרֶמֶשׂ וְחַיְתוֹ-אָרֶץ לְמִינָהּ וַיְהִי-כֵן :
 וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת-חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת-כָּח
 הַבְּחֵמָה לְמִינָתָהּ וְאֶת כָּל-רֶמֶשׂ הָאֲרָמָה
 לְמִינָתוֹ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי-טוֹב : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים 26
 בַּעֲשֵׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדֹמוֹתֵינוּ וַיְרֵדוּ בְרָגֹת
 הַיָּם וּבַעֲוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּחֵמָה וּבְכָל-הָאָרֶץ
 וּבְכָל-הַרְמֹשׁ הַרְמֹשׁ עַל-הָאָרֶץ : וַיִּבְרָא 27
 אֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים
 בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם : וַיְבָרֶךְ 28
 אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ
 וּמִלְאוּ אֶת-הָאָרֶץ וּכְבֹּשׁוּהָ וַיְרֵדוּ בְרָגֹת הַיָּם
 וּבַעֲוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל-חַיַּת הַרְמֹשׁוֹת עַל-הָאָרֶץ :
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת-כָּל-עֵשֶׂב 29
 זֶרַע זֶרַע אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי כָל-הָאָרֶץ וְאֶת-כָּל-
 הָעֵץ אֲשֶׁר-בּוֹ פְרִי-עֵץ זֶרַע זֶרַע לָכֶם יִהְיֶה
 לְאֹכְלָהּ : וְכָל-חַיַּת הָאָרֶץ וְכָל-עוֹף הַשָּׁמַיִם ל
 וְכָל-רֶמֶשׂ עַל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה
 אֶת-כָּל-יֵרֶק עֹשֶׂב לְאֹכְלָהּ וַיְהִי-כֵן : וַיֵּרָא 31
 אֱלֹהִים אֶת-כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד
 וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם הַשְּׁשִׁי : פ

CAP. II. ב

וַיִּכְלֹו הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל-צְבָאָם : וַיִּבְרָא 2
 אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֶאכֶתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה
 וַיִּשְׁבֹּת

A 2 א ב

וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל-מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר
 עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת-יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשׁ
 אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מִכָּל-מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר-בְּרָא
 אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת: פ

4 אֱלֹהֵי הַתְּלֻדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבְרָאָם בַּיּוֹם
 הָעֲשׂוֹת יְהוָה אֱלֹהִים אֶרֶץ וּשְׁמַיִם: וְכָל-
 שֵׁנֵי הַשָּׂדֶה טָרֵם יִהְיֶה בָאָרֶץ וְכָל-עֵשֶׂב
 הַשָּׂדֶה טָרֵם יִצְמַח כִּי לֹא הִמְטִיר יְהוָה
 אֱלֹהִים עַל-הָאָרֶץ וְאָדָם אֵין לַעֲבֹד אֹתָהּ
 6 הָאָדָמָה: וְאֵד יַעֲלֶה מִן-הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה אֶת-
 7 כָּל-פְּנֵי הָאָדָמָה: וַיִּצְרֹךְ יְהוָה אֱלֹהִים אֶת-
 הָאָדָם עֲפָר מִן-הָאָדָמָה וַיִּפֹּחַ בְּאַפָּיו נִשְׁמַת
 8 חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה: וַיִּטֵּעַ יְהוָה
 אֱלֹהִים גֶּן-בְּעֵדֶן מִקְדָּם וַיִּשֶׂם שֵׁם אֶת-הָאָדָם
 9 אֲשֶׁר יָצַר: וַיִּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים מִן-הָאָדָמָה
 כָּל-עֵץ נְחֹמֵד לְמִרְאֵה וְטוֹב לְמֵאֲכָל וְעֵץ
 י הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגֶּן וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע: וְנָהָר
 יצא מֵעֵדֶן לְהִשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן וּמִשָּׁם יָפְרָד
 11 וְהָיָה לְאַרְבַּעָה רְאשִׁים: שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן
 הוּא הִסְבֵּב אֶת כָּל-אֶרֶץ הַחִוִּילָה אֲשֶׁר-שָׁם
 12 הַזָּהָב: וְזָהָב הָאָרֶץ הַהִוא טוֹב שֵׁם הַבְּלָח
 13 וְאֵבֶן הַשֹּׁהַם: וְשֵׁם-הַנְּהַר הַשֵּׁנִי גִיחוֹן הוּא
 14 הַסּוּבֵב אֶת כָּל-אֶרֶץ כּוּשׁ: וְשֵׁם-הַנְּהַר
 הַשְּׁלִישִׁי

השלישי חֲדָקַל הוּא הַחֶלֶךְ קָרַמְת אֲשׁוּר
 וַחֲבַהַר הַרְבִּיעִי הוּא פְרוֹז : וַיִּקַּח יְהוָה
 אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם וַיִּנְחֵהוּ בְּגֵן־עֵדֶן לְעִבְרָה
 לְשִׁמְרָהּ : וַיִּצַו יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָדָם 16
 לֵאמֹר מִכָּל עֵץ־הַגֵּן אָכַל תֹּאכַל : וּמֵעֵץ 17
 הַדַּעַת טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ כִּי בְיוֹם
 אֲכַלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת : וַיֹּאמֶר יְהוָה 18
 אֱלֹהִים לֹא־טוֹב הָיִית הָאָדָם לְבַדּוֹ אֶעֱשֶׂה־לוֹ
 עֹזֵר כְּנֶגְדּוֹ : וַיִּצַר יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאָרְמֶזֶה 19
 כָּל־חַיַּת הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיָּבֵא
 אֶל־הָאָדָם לִרְאוֹת מִה־יִּקְרָא־לוֹ וְכֹל אֲשֶׁר
 יִקְרָא־לוֹ הָאָדָם נִפְשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ : וַיִּקְרָא כ
 הָאָדָם שְׁמוֹת לְכָל־הַבְּהֵמָה וּלְעוֹף הַשָּׁמַיִם
 וּלְכָל חַיַּת הַשָּׂדֶה וּלְאָדָם לֹא־מָצָא עֹזֵר כְּנֶגְדּוֹ
 וַיִּפֹּל יְהוָה אֱלֹהִים תְּרַדְמָה עַל־הָאָדָם וַיִּישָׁן 21
 וַיִּקַּח אַחַרַּת מִצֵּלְעָתּוֹ וַיִּסְגֵּר בֶּשֶׂר תַּחַתְנֶבֶה :
 וַיִּבֶן יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הַצֶּלַע אֲשֶׁר־לִקַּח 22
 מִן־הָאָדָם לְאִשָּׁה וַיִּבְנֶה אֶל־הָאָדָם : וַיֹּאמֶר 23
 הָאָדָם זֹאת הִפְעַם עִצְם מֵעֲצָמַי וּבִשָּׂר מִבִּשְׂרִי
 לִזְאוֹת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לִקְחָהּ־זֹאת :
 עַל־כֵּן יַעֲזֹב־אִישׁ אֶת־אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ וְרִבְקָה 24
 בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבֶשֶׂר אֶחָד : וַיְהִי שְׁנֵיהֶם כַּה
 עֲרוּמִים הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא יִתְבַּשְׁשׁוּ :

CAP.

A 3 א ג

דגש אחר שורק v. 25.

CAP. III. ג

אֹרְחָשׁ הָיָה עֲרוֹם מִכָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר
 עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל־הָאִשָּׁה אַךְ
 כִּי־אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִכָּל עֵץ הַגֶּן׃
 2 וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל־הַנָּחַשׁ מִפִּי עֵץ־הַגֶּן
 3 נֹאכַל׃ וּמִפִּי הָעֵץ אֲשֶׁר בְּתוֹךְ־הַגֶּן אָמַר
 אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ וְלֹא תִגְעוּ בּוֹ פֶן־
 4 תָּמוּתוּ׃ וַיֹּאמֶר הַנָּחַשׁ אֶל־הָאִשָּׁה לֹא־מוֹת
 הַתָּמוּתוּ׃ כִּי יָדַע אֱלֹהִים כִּי בְיוֹם אֲכַלְכֶם מִמֶּנּוּ
 וְנִפְקַחְתוּ עֵינֵיכֶם וַהֲיִיתֶם כְּאֱלֹהִים יֹדְעֵי טוֹב
 6 וָרָע׃ וַתֵּרָא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמֹאכַל וְכִי
 תְאוּרָה־הִוא לְעֵינַיִם וְנִחְמַד הָעֵץ לְהַשְׂכִּיל
 וַתִּקַּח מִפִּרְיוֹ וַתֹּאכַל וַתִּתֵּן גַּם־לְאִישָׁהּ עִמָּהּ
 7 וַיֹּאכְלוּ׃ וַתִּפְקַחְנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם וַיֵּדְעוּ כִּי
 עֲרוֹמָם הֵם וַיִּתְפָּרוּ עֲלֵהּ תַּאֲנֶה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם
 8 חֲגָלֶת׃ וַיִּשְׁמְעוּ אֶת־קוֹל יְהוָה אֱלֹהִים מִתְּהַלְּקֵי
 9 בְּגַן עֵדֶן הַיּוֹם וַיִּתְחַבֵּא הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ מִפְּנֵי
 יְהוָה אֱלֹהִים בְּתוֹךְ עֵץ הַגֶּן׃ וַיִּקְרָא יְהוָה
 אֱלֹהִים אֶל־הָאָדָם וַיֹּאמֶר לוֹ אַיֶּפְּהָ׃ וַיֹּאמֶר
 אֶת־קוֹלִי שָׁמַעְתִּי בְּגַן וְאִירָא כִּי־עֵרֹם אָנֹכִי
 11 וַאֲחַבְּא׃ וַיֹּאמֶר מִי הִצִּיר לְךָ כִּי עֵרֹם אָתָּה
 הֲמוֹן־הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֵבִלְתִּי אֲכַל־מִמֶּנּוּ
 12 אָכַלְתָּ׃ וַיֹּאמֶר הָאָדָם הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתְּ
 13 עִמָּדִי הִוא נְתַנְהֶלְלִי מִן־הָעֵץ וָאֲכַל׃ וַיֹּאמֶר
 יְהוָה

יהוה אל־הים לאשה מה־זאת עשית ותאמר
 האשה הנחש השיאני ואכל : ויאמר יהוה 14
 אל־הים אל־הנחש כי עשית זאת ארור אתה
 מכל־הבהמה ומכל־חית השרה על־גחנה
 תלך ועפר תאכל כל־ימי חייה : ואיבה ימו
 אשור־בינה ובין האשה ובין זרעה ובין זרעה
 הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב :
 ס אל־האשה אמר הרבה ארבה 16
 עצבונה והלך בעצב תלך בגים ואל־אישך
 תשוקתך והוא ימשל־בך : ס ולאדם 17
 אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן־העץ
 אשר צויתיה לאמר לא תאכל ממנו ארורה
 הארמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי
 חייה : וגוץ ורדוד תצמיח לה ואכלת את־ 18
 עשב השרה : בועת אפיה תאכל לחם ער 19
 שובה אל־הארמה כי מפנה לקחת כי־עפר
 אתה ואל־עפר תשוב : ויקרא האדם שם כ
 אשתו חיה כי הוא היתה אם כל־חי : ויעש 21
 יהוה אל־הים לאדם ולאשתו כתנות עור
 וילבשם : פ
 ויאמר יהוה אל־הים הן האדם היה כאתך 22
 ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן־ישלח ידו
 ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם :
 וישלחהו יהוה אל־הים מגן־ערן לעבר את־ 23
 הארמה

24 הארמה אשר לקח משם: ויגרש את הארם
 וישכן מקדם לגן עדן את הכרבים ואת
 להט החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ
 החיים:

CAP. IV. ד

אוהאדם ירע את חנה אשתו ותהר ותלד
 את קין ותאמר קניתי איש את יהוה:
 ותסוף ללדת את אחיו את הבל ויהי הבל
 3 לעה צאן ולקין תנה עבר ארמה: ויהי מקץ
 ימים ויבא קין מפרי הארמה מנחה ליהוה:
 4 והבל הביא גם הוא מבכרות צאנו ומחלבהן
 ה וישע יהוה אל הבל ואל מנחתו: ואל קין
 ואל מנחתו לא שעה ויחר לקין מאד ויפל
 6 פניו: ויאמר יהוה אל קין למה חרה לך
 7 ולמה נפלו פניך: הלוא אם תיטיב שאת
 ואם לא תיטיב לפתח חטאת רבץ ואליך
 8 תשוקתו ואתה תמשל בו: ויאמר קין אל
 הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין
 9 אל הבל אחיו ויהרגהו: ויאמר יהוה אל
 קין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר
 י אחי אנכי: ויאמר מנה עשית קול דמי אחיך
 II צעקים אלי מן הארמה: ועתה ארור אתה
 מן הארמה אשר פצחה את פיה לקחות
 את

בלא פסקא v. 8. בלא רג' v. 4.

12 אֶת־דָּמִי אֲחִיקָה מִיָּדְךָ׃ כִּי תַעֲבֹד אֶת־הָאֲרָמָה׃
 לֹא־תִסָּפֵךְ תֵּת־כַּחֲסֵה לָּךְ נֶעַ וְנָד תְּהִיָּה בְּאֶרֶץ׃
 13 וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל־יְהוָה גְּדוֹל עֲוֹנִי מִנְּשׂוּא׃ הֵן׃
 14 צִרְשַׁת אֲתִי הַיּוֹם מֵעַל פְּנֵי הָאֲרָמָה וּמִפְּנֵיךָ
 אֶסְתֵּר וְהִיִּיתִי נֶעַ וְנָד בְּאֶרֶץ וְהִיָּה כָל־מִצְאֵי
 יֵהָרְגֵנִי׃ וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה לֵכֵן כָּל־הָרֹג קַיִן
 שִׁבְעָתַיִם יָקָם וַיִּשֶׁם יְהוָה לְקַיִן אוֹת לְבִלְתִּי
 הַכּוֹת־אֹתוֹ כָּל־מִצְאוֹ׃ וַיֵּצֵא קַיִן מִלִּפְנֵי׃ 16
 יְהוָה וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ־נֹד קַדְמַת־עֵרֶן׃ וַיֵּדַע 17
 קַיִן אֶת־אִשְׁתּוֹ וַתְּהַר וַתֵּלֶד אוֹת־חַנוֹךְ וַיְהִי
 בְּנֵה עֵיר וַיִּקְרָא שֵׁם הָעִיר כְּשֵׁם בְּנוֹ חֲנוֹךְ׃
 18 וַיֵּלֶד לְחַנוֹךְ אֶת־עֵירֹד וְעֵירֹד יָלַד אֶת־ 18
 מַחֲוִיאֵל וּמַחֲוִיאֵל יָלַד אֶת־מֶתוּשָׁאֵל וּמֶתוּשָׁאֵל
 יָלַד אֶת־לֶמֶךְ׃ וַיִּקְחֵהּ לֶמֶךְ שְׁתֵּי נָשִׁים שֵׁם 19
 הָאֶחָת עֵרָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית צִלְהָ׃ וַתֵּלֶד עֵרָה כ
 אֶת־יָבֶל הוּא הָיָה אֲבִי יֵשֶׁב אֶהֱל וּמִקְנָה׃
 20 וְשֵׁם אֲחִיו יוֹבֵל הוּא הָיָה אֲבִי כָל־תְּפֵשׁ כְּנֹזֵר 21
 וְעֹזַב׃ וְצִלְהָ גַם־הוּא יָלְדָה אֶת־תּוֹבֵל קַיִן 22
 לְמֹשׁ כָּל־הָרֶשׁ נַחֲשׂוֹת וּבְרוֹזֹל וְאַחֻזַת תּוֹבֵל־
 23 קַיִן וְנַעֲמָה׃ וַיֹּאמֶר לֶמֶךְ לְנָשָׂיו עֵרָה וְצִלְהָ 23
 שְׁמַעֲנִי קוֹלִי נָשִׂי לֶמֶךְ הָאֹזְנָה אִמְרַתִּי כִּי אִישׁ
 הִרְגַּתִּי לַפְּעֵעִי וַיֵּלֶד לְחַבְרָתִי׃ כִּי שִׁבְעָתַיִם 24
 יָקָם־קַיִן וּלְמֶךְ שִׁבְעִים וְשִׁבְעָה׃ וַיִּדַע אֲדָמָה
 עוֹד אֶת־אִשְׁתּוֹ וַתֵּלֶד בֶּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שֵׁת

כִּי

ב

B

כִּי שִׁתְּלִי אֱלֹהִים זָרַע אַחַר תַּחֲוֹת הַבַּל כִּי
 26 הִרְגוּ קִינָן: וְלִשְׁתַּ גַּם הוּא יִלְדֵּן וַיִּקְרָא
 אֶת־שְׁמוֹ אֲנוּשׁ אֵן הוּחַל לְקָרָא בְּשֵׁם
 יְהוָה:

CAP. V. ה

א זֶה סֵפֶר תּוֹלְדֹת אָדָם בְּיוֹם בָּרָא אֱלֹהִים אֶדָם
 2 בְּרִמּוֹת אֱלֹהִים עָשָׂה אֹתוֹ: זָכָר וּנְקֵבָה
 בָּרָאם וַיִּבְרַךְ אֹתָם וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמֹם אָדָם
 3 בְּיוֹם הַבְּרָאָם: וַיְחִי אָדָם שְׁלֹשִׁים וּמֵאֵת
 שָׁנָה וַיּוֹלֵד בְּרִמּוֹתוֹ כַּצְּלָמוֹ וַיִּקְרָא אֹתָהּ
 4 שְׁמוֹ שֵׁת: וַיְהִי יָמֵי־אָדָם אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־
 שֵׁת שְׁמֹנֶה מֵאֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת:
 ה וַיְהִי כָל־יְמֵי אָדָם אֲשֶׁר־חִי תִשְׁעַ מֵאוֹת שָׁנָה
 6 וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיָּמָת: ס וַיַּחֲרֹשֶׁת חֲמֹשׁ
 7 שָׁנִים וּמֵאֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֹתָהּ אֲנוּשׁ: וַיַּחֲרֹשׁ
 שֵׁת אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־אֲנוּשׁ שֶׁבַע שָׁנִים
 8 וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת: וַיְהִי
 כָל־יְמֵי־שֵׁת שֵׁתִים עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּתִשְׁעַ מֵאוֹת
 9 שָׁנָה וַיָּמָת: ס וַיְחִי אֲנוּשׁ תִּשְׁעִים שָׁנָה
 י וַיּוֹלֵד אֶת־קִינָן: וַיְחִי אֲנוּשׁ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ
 אֶת־קִינָן חֲמֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת
 11 שָׁנָה וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת: וַיְהִי כָל־יְמֵי
 אֲנוּשׁ חֲמֹשׁ שָׁנִים וּתִשְׁעַ מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת:
 12 ס וַיְחִי קִינָן שֶׁבַע־עִים שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת־
 מֵהֶלְלָאֵל:

13 מהללאל : ויחי קינן אחרי הולידו את מהללאל
 ארבעים שנה ושמונה מאות שנה ויולד
 14 בנים ובנות : ויהיו כל ימי קינן עשר שנים
 15 ותשע מאות שנה וימות : ס ויחי מהללאל
 חמש שנים וששים שנה ויולד את ירר :
 16 ויחי מהללאל אחרי הולידו את ירר שלשים
 שנה ושמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות :
 17 ויהיו כל ימי מהללאל חמש ותשעים שנה
 18 ושמונה מאות שנה וימות : ס ויחי ירר
 שתיים וששים שנה ומאת שנה ויולד את
 19 חנוך : ויחי ירר אחרי הולידו ארבע חנוך
 שמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות : ויהיו כ
 כל ימי ירר שתיים וששים שנה ותשע
 20 מאות שנה וימות : ס ויחי חנוך חמש
 21 וששים שנה ויולד את מתושלח : ויתהלך
 22 חנוך את האלהים אחרי הולידו את מתושלח
 שלש מאות שנה ויולד בנים ובנות : ויהיו
 23 כל ימי חנוך חמש וששים שנה ושלוש מאות
 24 שנה : ויתהלך חנוך את האלהים ואיננו כי
 לקח אתו אלהים : ס ויחי מתושלח שבע
 25 ושמונים שנה ומאת שנה ויולד את למך :
 26 ויחי מתושלח אחרי הולידו את למך שתיים
 ושמונים שנה ושבע מאות שנה ויולד בנים
 27 ובנות : ויהיו כל ימי מתושלח תשע וששים
 שנה

28 שְׁנָה וְתִשְׁעַ מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת: ס וַיְחִי-לְמֶֹךְ
 שְׁתַּיִם וְשִׁמּוֹנִים שָׁנָה וּמֵאֵת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בֶּן:
 29 וַיִּקְרָא אֹתָּהּ שְׁמוֹ נֹחַ לֵאמֹר זֶה יִנְחַמְנוּ
 מִמַּעַשְׁנוּ וּמִעֲצָבוֹן יֵרִינוּ מִן-הָאָרֶמֶה אֲשֶׁר
 לֵא רָרָה יִהְיֶה: וַיְחִי-לְמֶֹךְ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת-נֹחַ
 חָמֵשׁ וְתִשְׁעִים שָׁנָה וְחָמֵשׁ מֵאֵת שָׁנָה וַיּוֹלֵד
 31 בְּנָיִם וּבָנוֹת: וַיְהִי כָּל-יְמֵי-לְמֶֹךְ שִׁבְעַ
 וְשִׁבְעִים שָׁנָה וְשִׁבְעַ מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת: ס
 32 וַיְהִי-נֹחַ בֶּן-חָמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד נֹחַ אֶת-
 שָׁם אֶת-חָם וְאֶת-יָפֶת:

CAP. VI. 1

א וַיְהִי כִּי-הִחַל הָאָדָם לָרֹב עַל-פְּנֵי הָאָרֶמֶה
 2 וּבָנוֹת יִלְדוּ לָהֶם: וַיִּרְאוּ בְנֵי-הָאֱלֹהִים
 אֶת-בָּנוֹת הָאָדָם כִּי טִבַּת הֵנָּה וַיִּקְחוּ לָהֶם
 3 נָשִׁים מִכָּל אֲשֶׁר בָּחָרוּ: וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא-
 יֵרֹן רוּחִי בָאָדָם לְעַלֵּם בְּשַׁגֵּם הוּא בָשָׂר וְהָיָה
 4 יַמִּיו מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה: הִנְפִלִים הָיוּ
 בָאָרֶץ בַּיָּמִים הָהֵם וְגַם אַחֲרֵי-כֵן אֲשֶׁר יִבְאוּ
 בְנֵי הָאֱלֹהִים אֶל-בָּנוֹת הָאָדָם וַיִּלְדוּ לָהֶם
 הַנְּפִלִים אֲשֶׁר מְעוֹלָם אָנָּשִׁי הַשָּׁם: פ
 ה וַיִּרְא יְהוָה כִּי רַבָּה רַעַת הָאָדָם בָּאָרֶץ וְכָל-
 6 יִצְרַר מַחְשַׁבְתָּ לִבּוֹ רַק רַע כָּל-הַיּוֹם: וַיִּנְחַם
 יְהוָה

הקורא יטעים הגריש קודם התרסא v. 29.

v. 3. ך̄ Al.

יְהוָה כִּי־עָשָׂה אֶת־הָאָרֶץ בְּאָרֶץ וַיִּתְעַצֵּב
 אֶל־לְבוֹ : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֲמַחֶה אֶת־הָאָרֶץ 7
 אֲשֶׁר־בְּרָאתִי מֵעַל פְּנֵי הָאֲרָמָה מֵאָרֶם עַד־
 בְּהֶמָּה עַד־רִמְשׁ וְעַד־עוֹף הַשָּׁמַיִם כִּי נַחַמְתִּי
 כִּי עֲשִׂיתֶם : וְלֹא מִצָּא חֵן בְּעֵינַי יְהוָה : 8

פ פ פ ב 2

אֱלֹהֵי תוֹלְדוֹת נֹחַ נֹחַ אִישׁ צַדִּיק תָּמִים הָיָה 9
 בְּדֹרֹתָיו אֶת־הָאֱלֹהִים הִתְהַלֵּךְ־נֹחַ : וַיּוֹלֵד נֹחַ
 שְׁלֹשָׁה בָנִים אֶת־שֵׁם אֶת־חָם וְאֶת־יָפֶת :
 וַתִּשְׁחַת הָאָרֶץ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ 11
 חָמָס : וַיִּרְא אֱלֹהִים אֶת־הָאָרֶץ וְחַמָּה נִשְׁחַתְתָּה 12
 כִּי־הִשְׁחִיתוּ כָּל־בָּשָׂר אֶת־דְּרָכָו עַל־הָאָרֶץ :
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְנֹחַ קֵץ כָּל־בָּשָׂר בָּאָרֶץ 13
 לִפְנֵי כִי־מָלְאָה הָאָרֶץ חָמָס מִפְּנֵיהֶם וְהִנְנִי
 מִשְׁחִיתֶם אֶת־הָאָרֶץ : עֲשֵׂה לְךָ תֵּבַת עֲצֵי־
 גִּפְרִי קָנִים תַּעֲשֶׂה אֶת־הַתֵּבָה וּכְפַרְתָּ אֹתָהּ
 מִבֵּית וּמִחוּץ בַּכֹּפֶר : וְזֶה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה אֹתָהּ 14
 שְׁלֹשׁ מְאוֹת אַמָּה אַרְבֵּי הַתֵּבָה חֲמִשִּׁים אַמָּה
 רֹחַבָּהּ וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה קוֹמָתָהּ : צֹהַר 16
 תַּעֲשֶׂה לַתֵּבָה וְאֶל־אַמָּה תְּכַלְכֵּהּ מִלְּמַעַלָּהּ
 וּפִתַּח הַתֵּבָה בְּצִדָּהּ תִּשִׂים תַּחְתִּיִּם שְׁנַיִם
 וּשְׁלֹשִׁים תַּעֲשֶׂה : וְאֵנִי הִנְנִי מֹכִיֵּא אֶת־ 17
 הַמִּבּוּל מֵיִם עַל־הָאָרֶץ לְשַׁחַת כָּל־בָּשָׂר אֲשֶׁר־
 בָּרִיחַ חַיִּים מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם כֹּל אֲשֶׁר־בָּאָרֶץ
 יָגוּעַ :

B 3 ב 1

18 יגוע: והקמתי את-בריתי אתך וקאת אל-
התבה אתה ובניך ואשתך ונשי-בניך אתך:
19 ומכל-החי מכל-בשר שנים מכל תביא אל-
כ התבה להחית אתך זכר ונקבה יהיו: מהעוף
למינהו ומן-הבהמה למינהו מכל רמש
הארמה למינהו שנים מכל יבאו אליך
21 להחיות: ואתה קח-לה מכל-מאכל אשר
יאכל ואספת אליך והיה לה ולהם לאכלה:
22 ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן
עשה:

CAP. VII. 1

אויאמר יהוה לנח בא-אתה וכל-ביתך אל-
התבה כי-אתך ראיתי צדיק לפני פדור הוה:
2 מכל-בהמה הטוהלה תקח-לה שבעה
שבעה איש ואשתו ומן-הבהמה אשר לא
3 טהרה הוא שנים איש ואשתו: גם-מעוף
השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע
4 על-פני כל-הארץ: כי לימים עוד שבעה
אנכי ממטיר על-הארץ ארבעים יום וארבעים
לילה ומחיתי את-כל-היקום אשר עשיתי
המעל פני הארמה: ויעש נח ככל אשר-
6 צוהו יהוה: ונח בן-שש מאות שנה והמפול
7 היה מים על-הארץ: ויבא נח ובניו ואשתו
ונשי-

הוא בקמץ v. 19.

וְנָשִׂי בְנֵי אֱתוֹ אֶל־הַתְּבֵה מִפְּנֵי מַי הַמַּבּוּל :
 מִן־הַתְּבֵה מִן־הַתְּבֵה וּמִן־הַתְּבֵה מִן־הַתְּבֵה אֲשֶׁר אֵינְנָהּ 8
 מִן־הַתְּבֵה וּמִן־הַתְּבֵה וְכָל־אֲשֶׁר־רָמַשׁ עַל־הָאָרֶץ :
 שְׁנַיִם שְׁנַיִם בָּאוּ אֶל־נֹחַ אֶל־הַתְּבֵה זָכָר 9
 וּנְקֵבָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֱלֹהִים אֶת־נֹחַ : וַיְהִי 10
 לְשִׁבְעַת הַיָּמִים וּמַי הַמַּבּוּל הָיוּ עַל־הָאָרֶץ :
 בַּשָּׁנָה שֵׁש־מֵאוֹת שָׁנָה לַחַיֵּי־נֹחַ בַּחֹדֶשׁ 11
 הַשְּׁנִי בַשְּׁבַע־עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בַּיּוֹם הַזֶּה
 נִבְקְעוּ כָל־מַעֲיֵנוֹת תְּהוֹם רַבָּה וְאַרְבַּת
 הַשָּׁמַיִם נִפְתְּחוּ : וַיְהִי הַגֶּשֶׁם עַל־הָאָרֶץ 12
 אַרְבַּעַיִם יוֹם וְאַרְבַּעַיִם לַיְלָה : בַּעֲשֶׂם הַיּוֹם 13
 הַזֶּה בָּאוּ נֹחַ וְשֵׁם־וַחַם וַיִּפֹּת בְּנֵי־נֹחַ וְאִשְׁתּוֹ
 נָח וְשִׁלְשׁוֹת נָשִׂי־בְנֵי אֱתָם אֶל־הַתְּבֵה :
 הַמָּה וְכָל־הַחַיָּה לַמִּינָה וְכָל־הַתְּבֵה לַמִּינָה 14
 וְכָל־הַרְמֹשׁ הַרְמֹשׁ עַל־הָאָרֶץ לַמִּינָהוּ וְכָל־
 הָעוֹף לַמִּינָהוּ כָּל־צִפּוֹר כָּל־כָּנָף : וַיָּבֹאוּ 15
 אֶל־נֹחַ אֶל־הַתְּבֵה שְׁנַיִם שְׁנַיִם מִכָּל־הַבְּשָׂר
 אֲשֶׁר־בּוֹ רֹיחַ חַיִּים : וְהַבָּאִים זָכָר וּנְקֵבָה 16
 מִכָּל־בְּשָׂר בָּאוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֱתוֹ אֱלֹהִים וַיִּסְגֹּר
 יְהוָה בַּעֲדוֹ : וַיְהִי הַמַּבּוּל אַרְבַּעַיִם יוֹם עַל־ 17
 הָאָרֶץ וַיִּרְבּוּ הַמַּיִם וַיִּשְׂאוּ אֶת־הַתְּבֵה וְתָרַם
 מֵעַל הָאָרֶץ : וַיַּגְבְּרוּ הַמַּיִם וַיִּרְבּוּ מְאֹד עַל־ 18
 הָאָרֶץ וַתִּלָּךְ הַתְּבֵה עַל־פְּנֵי הַמַּיִם : וְהַמַּיִם 19
 גָּבְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל־הָאָרֶץ וַיִּכְסּוּ כָּל־הַהָרִים
 הַגְּבוּהִים

כ הגבהים אשר תחת כל השמים : חמש
 עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו
 21 ההרים : ויגוע כל בשר הרמש על
 הארץ בעוף ובבהמה ובחיה ובכל השרץ
 22 השרץ על הארץ וכל האדם : כל אשר
 נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה
 23 מתו : וימח את כל היקום אשרי על פני
 הארמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד
 עוף השמים וימחו מן הארץ וישאר אך נח
 24 ואשר אתו בתבה : ויגברו המים על הארץ
 חמשים ומאת יום :

CAP. IIX. ח

א ויזכר אל הים את נח ואת כל החיה ואת
 כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אל הים
 2 ורוח על הארץ וישפו המים : ויסקרו מעינת
 תהום וארבת השמים ויכלא הגשם מן
 3 השמים : וישבו המים מעל הארץ הלוק
 ושוב ויחסרו המים מקצה חמשים ומאת
 4 יום : ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה
 ח עשר יום לחדש על הרי אררט : והמים היו
 הלוק וחסרו עד החדש העשירי בעשירי
 6 באחד לחדש נראו ראשי ההרים : ויהי מקץ
 ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבה אשר
 7 לעשרה : וישלח את הערב ויצא יצוא ושוב
 עד

ער־יבשת הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ : וַיִּשְׁלַח אֶת־8
 הַיּוֹנָה מֵאֵתוֹ לִרְאוֹת הַקְּלוֹי הַמַּיִם מֵעַל פְּנֵי
 הָאָרֶץ : וְלֹא־מָצְאָה הַיּוֹנָה מְנוּחַ לְכַף־9
 רַגְלָהּ וַתָּשֶׁב אֵלָיו אֶל־הַתֵּבָה כִּי מַיִם עַל־
 פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיִּקַּח וַיָּבֵא אֶתֶּה
 אֵלָיו אֶל־הַתֵּבָה : וַיַּחַל עוֹד שְׁבַעַת יָמִים י
 אַחֲרָיִם וַיִּסֹּף שֶׁלַח אֶת־הַיּוֹנָה מִן־הַתֵּבָה :
 וַתָּבֵא אֵלָיו הַיּוֹנָה לַעֲת עָרֵב וְהִנֵּה עֹלֵה־זֵית 11
 טָרֵף בְּפִיהָ וַיֵּדַע נֹחַ כִּי־קָלוֹי הַמַּיִם מֵעַל
 הָאָרֶץ : וַיַּחַל עוֹד שְׁבַעַת יָמִים אַחֲרָיִם 12
 וַיִּשְׁלַח אֶת־הַיּוֹנָה וְלֹא־יָסָפָה שׁוֹב־אֵלָיו
 עוֹד : וַיְהִי בְּאַחַת וָשֶׁשׁ־מֵאוֹת שָׁנָה בְּרֵאשׁוֹן 13
 בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ חָרְבוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ וַיִּסַּר
 נֹחַ אֶת־מִכְסֵה הַתֵּבָה וַיֵּרָא וְהִנֵּה חָרְבוּ פְּנֵי
 הָאָרֶץ : וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בְּשִׁבְעָה וָעֶשְׂרִים 14
 יוֹם לַחֹדֶשׁ יָבֵשׁה הָאָרֶץ : ס וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים טו
 אֶל־נֹחַ לֵאמֹר : צֵא מִן־הַתֵּבָה אַתָּה וְאַשְׁתְּךָ 16
 וּבְנֵיךָ וּנְשֵׁי־בְנֵיךָ אִתָּךְ : כָּל־הַחַיָּה אֲשֶׁר־ 17
 אִתָּךְ מִכָּל־בֶּשֶׂר בְּעוֹף וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הַרְמִשׁ
 הַרְמִשׁ עַל־הָאָרֶץ הוֹצֵא אִתָּךְ וּשְׂרָצוֹ בָּאָרֶץ
 יִפְּרוּ וּרְבוּ עַל־הָאָרֶץ : וַיֵּצֵא נֹחַ וּבְנָיו וְאִשְׁתּוֹ 18
 וּנְשֵׁי־בְנָיו אִתּוֹ : כָּל־הַחַיָּה כָּל־הַרְמִשׁ וְכָל־ 19
 הָעוֹף כָּל־הַרְמִשׁ עַל־הָאָרֶץ לְמִשְׁפַּחְתֵּיהֶם
 יֵצְאוּ

v. 17. ק' הוצא

כ יצאו מן התבה : ויבן גֹחַ מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקַּח
 מִכֹּל הַבְּחֵמָה הַטְּהֹרָה וּמִכֹּל הָעוֹף הַטְּהוֹר
 21 וַיַּעַל עֹלֹת בְּמִזְבֵּחַ : וַיִּרַח יְהוָה אֶת־רִיחַ
 הַנִּיחֹחַ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־לִבּוֹ לֹא אֶסַף לְקַלֵּל
 עוֹד אֶת־הָאָרֶמֶת בְּעֵבוֹר הָאָדָם כִּי יֵצֵר לֵב
 הָאָדָם רָע מִנְעֻרָו וְלֹא־אֶסַף עוֹד לְהַכּוֹת
 22 אֶת־כָּל־חַי כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי : עַד כָּל־יְמֵי הָאָרֶץ
 זָרַע וְקָצִיר וְקָר וְחֹם וְקֹיץ וְחָרֵף וַיּוּם וְלַיְלָה
 לֹא יִשְׁבְּתוּ :

CAP. IX. ט

א וַיְבָרַךְ אֱלֹהִים אֶת־גֹּחַ וְאֶת־בְּנָיו וַיֹּאמֶר לָהֶם
 2 פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת־הָאָרֶץ : וּמִזֶּרְעְכֶם וְחַתְכֶם
 יִהְיֶה עַל כָּל־חַיַּת הָאָרֶץ וְעַל כָּל־עוֹף הַשָּׁמַיִם
 בְּכֹל אֲשֶׁר תִּרְמַשׁ הָאָרֶמֶת וּבְכָל־דְּגַי הַיָּם
 3 בְּיַדְכֶם נִתְּנוּ : כָּל־רֶמֶשׂ אֲשֶׁר הוּא־חַי לָכֶם
 יִהְיֶה לְאֹכְלָה כִּי־רָקַע עֵשֶׂב נִתְּתִי לָכֶם אוֹת־
 4 כָּל־ : אֶדְ-בְּשָׂר בְּנִפְשׁוֹ דָמוֹ לֹא תֹאכְלוּ :
 הוּאֹה אֶת־דָּמְכֶם לְנַפְשׁוֹתֵיכֶם אֲדַרְשׁ מִיַּד כָּל־
 חַיָּה אֲדַרְשְׁנָהּ וּמִיַּד הָאָדָם מִיַּד אִישׁ אָחִיו
 6 אֲדַרְשׁ אֶת־נַפְשׁ הָאָדָם : שִׁפְף דַּם הָאָדָם
 בְּאָדָם דָּמוֹ יִשְׁפָּף כִּי בְּצֹלַם אֱלֹהִים עָשָׂה
 7 לְאֶת־הָאָדָם : וְאִתְּכֶם פְּרוּ וּרְבוּ שִׂרְצוּ בְּאָרֶץ
 8 וּרְבוּ־בָהּ : ס וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־גֹּחַ וְאֶל־
 9 בְּנָיו אִתּוֹ לֵאמֹר : וְאֲנִי הִנְנִי מִקִּים אֶת־בְּרִיתִי
 אִתְּכֶם

אִתְּכֶם וְאֶת־זֶרְעֵכֶם אַחֲרֵיכֶם : וְאֶת־כָּל־נֶפֶשׁ
 הַחַיָּה אֲשֶׁר אִתְּכֶם בְּעוֹף בְּבִהְמָה וּבְכָל־חַיַּת
 הָאָרֶץ אִתְּכֶם מִכֹּל יִצְאֵי הַתְּבֵרָה לְכָל־חַיַּת
 הָאָרֶץ : וְהַקִּימֹתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתְּכֶם וְלֹא־יִכָּרֵת
 11 כָּל־בֶּשֶׂר עוֹד מִמִּי הַמִּבּוּל וְלֹא־יְהִי עוֹד
 מִבּוּל לְשַׁחַת הָאָרֶץ : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים זָאת
 12 אֹת־הַבְּרִית אֲשֶׁר־אֲנִי נֹתֵן בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין
 כָּל־נֶפֶשׁ חַיָּה אֲשֶׁר אִתְּכֶם לְדֹלֵת עוֹלָם : אֶת־
 13 קַשְׁתִּי נֹתַתִּי בַעֲנָן וְהִיתָה לְאוֹת בְּרִית בֵּינִי וּבֵין
 הָאָרֶץ : וְהָיָה בַעֲנַנִּי עֲנָן עַל־הָאָרֶץ וּנְרָאֲתָהּ
 14 הַקַּשֶׁת בַּעֲנָן : וְזָכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר בֵּינִי
 וּבֵינֵיכֶם וּבֵין כָּל־נֶפֶשׁ חַיָּה בְּכָל־בֶּשֶׂר וְלֹא־
 יְהִי עוֹד הַמַּיִם לְמִבּוּל לְשַׁחַת כָּל־בֶּשֶׂר :
 וְהִיתָה הַקַּשֶׁת בַּעֲנָן וּרְאִיתִיהָ לְזִכָּר בְּרִית עוֹלָם
 16 בֵּין אֱלֹהִים וּבֵין כָּל־נֶפֶשׁ חַיָּה בְּכָל־בֶּשֶׂר
 אֲשֶׁר עַל־הָאָרֶץ : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֵל־נָח זָאת־
 17 אֹת־הַבְּרִית אֲשֶׁר הִקְמֹתִי בֵּינִי וּבֵין כָּל־בֶּשֶׂר
 אֲשֶׁר עַל־הָאָרֶץ :

פ

וַיְהִי בְּנִי־נָח הַיִּצְאִים מִן־הַתְּבֵרָה שֵׁם וְחָם
 18 וַיִּפֹּת וְחָם הוּא אָבִי כְנַעַן : שְׁלֹשָׁה אֱלֹהֵי
 19 בְּנֵי־נָח וּמֵאֵלֶּה נִפְצָה כָּל־הָאָרֶץ : וַיַּחַל נָח כ
 אִישׁ הַאֲדָמָה וַיֹּשֶׁע כָּרִם : וַיִּשֶׁת מִן־הַיַּיִן
 21 וַיִּשְׁכַּר וַיִּתְגַּל בְּתוֹךְ אֹהֶלֶה : וַיֵּרָא חָם אָבִי
 22

כנען

C 2

ג ב

כנען את ערות אביו ויגד לשגראחיו בחוץ:
 3 ויגח שם ויפז את השמלה וישמו על-
 שכם שניהם וילכו אחרנית ויכסו את ערות
 אביהם ופניהם אחרנית וערות אביהם לא
 24 ראו: ויגזז גח מינו וידע את אשר עשה
 כהלו בנו הקטן: ויאמר ארור כנען עבר עבדים
 26 יהיה לאחיו: ויאמר ברוך יהוה אלהי שם
 27 ויהי כנען עבר למו: יפת אלהים ליפת וישכן
 28 באהלי-שם ויהי כנען עבר למו: ויהי-גח
 אחר המבול שלש מאות שנה וחמשים שנה:
 29 ויהי כל-ימי-גח תשע מאות שנה וחמשים
 שנה וימות: פ

CAP. X.

א ואלה תולדת בני-נח שם חם ויפז ויולדו
 2 להם בנים אחר המבול: ובני יפת גומר ומגוג
 3 ומדי וינון ותכל ומשך ותירס: ובני גמר
 4 אשכנז ורפז ותגרמה: ובני יון אלישה
 ה ותרשיש כתיס ודדנים: מאלה נפרדו איני
 הגוים בארצתם איש ללשנו למשפחתם
 6 בגויהם: ובני חם פיש ומצרים ופוט וכנען:
 7 ובני כוש סבא וחווילה וסבתה ורעמה
 8 וסבתכא ובני רעמה שבא ורדן: וכוש ילד
 את-גמלר הוא החל להיות גבר בארץ:
 הווא

כצ"ל ס"א ויהיו v. 29.

9 היא היתה גבר ציר לפני יהוה על כן יאמר
 בנמרד גבור ציר לפני יהוה : ותהי ראשית
 ממלכתו בכל וארץ ואפר וכלנה בארץ
 11 שנער : מן הארץ הוא יצא אשור
 ויבן את נינוה ואת רחבת עיר ואת
 12 כלח : ואת רסן בין נינוה ובין כלח הוא
 העיר הגדלה : ומצרים ילד את לודים
 13 ואת ענמים ואת להבים ואת נפתחים :
 ואת פתרטים ואת כסלחים אשר יצאו משם
 14 פלשתים ואת כפתורים : ס ויבנען ילד טו
 את צידן בכלו ואתחת : ואת היבוס ואת
 16 האמרי ואת הגרגשי : ואת החוי ואת הערקי
 17 ואת הפיני : ואת הארורי ואת הצמרי ואת
 החמתי ואחר נפצו משפחות הכנעני : ויהי
 19 גבול הכנעני מצידן באכה גררה עד עונה
 באכה סדמה ועמרה ואדמה וצבים עד לשע :
 אלה בני חם למשפחתם ללשנתם בארצתם כ
 21 בני חם : ס וילשם ילד גם הוא אבי כל
 22 בני עבר אחי יפת הגדול : בני שם עילם
 23 ואשור וארפכשד ולוד וארם : ובני ארם
 24 עוץ וחול וגתר ומש : וארפכשד ילד את
 שלח ושלח ילד את עבר : ולעבר ילד שניכה
 בני שם האחר פלג כי בימיו נפלגה הארץ
 25 ושלם

C 3

13

והוא בקמץ v. 17.

וצבנים ק' v. 19.

26 ושם אחיו יקטן: ויקטן ילד את אלמודר ואת
 27 שלף וארז חצרמות ואת ירח: ואת הדורם
 28 ואת אגול ואת דקלה: ואת עובל ואת
 29 אבימאל ואת שבא: ואת אופר ואת חוילה
 ל ואת יובב כל אלה בני יקטן: ויהי מושבם
 31 ממשא באכה ספרה הר הקרם: אלה בני שם
 למשפחתם ללשנתם בארצתם לגויהם:
 32 אלה משפחת בני נח לתולדתם בגויהם
 ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחר המבול: פ

CAP. XI. יא

א ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחרים:
 2 ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ
 3 שנער וישבו שם: ויאמרו איש אל רעהו
 הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה ותהי
 לחם הלבנה לאבן ותחמר יהיה לחם לחמר:
 4 ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו
 בשמים ונעשה לנו שם פד נפוץ על פני
 ה כל הארץ: וירד יהוה לראות ארץ העיר
 6 ואת המגדל אשר בנו בני האדם: ויאמר
 יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה
 החלם לעשות ועתה לא יבצר מהם כל אשר
 7 יזמו לעשות: הבה נרדה ונבלה שם שפתם
 8 אשר לא ישמעו איש שפת רעהו: ויפיץ יהוה
 אתם משם על פני כל הארץ ויחדלו לבנת
 העיר:

- 9 העיר : על־פֶּן קרא שְׁמוֹה בְּבֵל כִּי־שֵׁם בְּלָל
 יהוה שִׁפְתַּת כָּל־הָאָרֶץ וּמִשֵּׁם הִפְיָצִם יְהוָה
 על־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ : פ
 6 אלה תולדת שם שם בן־מאת שנה ויולד
 11 את־ארפכשד שנתים אחר המבול : ויחיד
 שם אחרי הולידו את־ארפכשד חמש מאות
 12 שנה ויולד בנים ובנות : ס וארפכשד חי
 13 חמש ושלשים שנה ויולד את־שלח : ויחיד
 ארפכשד אחרי הולידו את־שלח שלש שנים
 8 וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות : ס
 14 ושלח חי שלשים שנה ויולד את־עבר :
 ויחיד־שלח אחרי הולידו את־עבר שלש שנים
 15 וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות : ס
 16 ויחיד־עבר ארבע ושלשים שנה ויולד את־
 17 פלג : ויחיד־עבר אחרי הולידו את־פלג
 שלשים שנה וארבע מאות שנה ויולד בנים
 18 ובנות : ס ויחיד־פלג שלשים שנה ויולד
 19 את־רעו : ויחיד־פלג אחרי הולידו את־רעו
 תשע שנים ומאתים שנה ויולד בנים
 20 ובנות : ס ויחיד רעו שתיים ושלשים כ
 21 שנה ויולד את־שרוג : ויחיד רעו אחרי
 הולידו את־שרוג שבע שנים ומאתים שנה
 22 ויולד בנים ובנות : ס ויחיד שרוג שלשים
 שנה

23 שנה ויולד את־נחור : ויחי שורג אחרי
 הולידו את־נחור מאתים שנה ויולד בנים
 24 ובנות : ס ויחי נחור תשע ועשרים שנה
 כה־יולד את־תרח : ויחי נחור אחרי הולידו
 את־תרח תשע־עשרה שנה ומאת שנה
 26 ויולד בנים ובנות : ס ויחי־תרח שבעים
 שנה ויולד את־אברם את־נחור ואת־הרן :
 27 ואלה תולדות תרח תרח הוליד את־אברם
 את־נחור ואת־הרן והרן הוליד את־לוט :
 28 וימת הרן על־פני תרח אביו בארץ מולדתו
 29 באור כשדים : ויקח אברם ונחור להם נשים
 שם אשת־אברם שרי ושם אשת־נחור מלכה
 ל־בת־הרן אבי־מלכה ואבי יספה : ותהי שרי
 31 עקרה אין לה ולר : ויקח תרח את־אברם
 בנו ואת לוט בן־הרן בן־בנו ואת שרי בלתו
 אשר אברם בנו ויצאו אתם מאור כשדים
 ללכת ארצה כנען ויבאו עד־הרן וישבו שם :
 32 ויהי ימי־תרח חמש שנים ומאתים שנה
 וימת תרח בחרן :

CAP. XII. יב

פ פ פ ג 3

או־יאמר יהוה אל־אברם לה־לה מארצה
 וממולדתה ומבית אביה אל־הארץ אשר
 אראך :

v. 31. Al. ואת־

אַרְאֵךְ : וְאָעֲשֶׂה לְגוֹי גְדוֹל וְאֶבְרַכְךָ וְאֶגְדַּלְךָ 2
 שְׁמֶךָ וְהָיָה בְרָכָה : וְאֶבְרַכְךָ מִבְּרַכְיָה וּמִקְלָלְךָ 3
 אֲדָר וּנְבַרְכֶנּוּ בְךָ כָּל מִשְׁפַּחַת הָאָרֶמֶה : וְיִלְדֶּךָ 4
 אֶבְרָם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלָיו יְהוָה וְיִלְךָ אִתּוֹ לוֹט
 וְאֶבְרָם בֶּן־חָמֵשׁ שָׁנִים וְשִׁבְעִים שָׁנָה בְּצֵאתוֹ
 מִחָרָן : וַיִּקַּח אֶבְרָם אֶת־שָׂרִי אִשְׁתּוֹ וְאוֹרְזָה
 לוֹט בֶּן־אָחִיו וְאֶת־כָּל־רְכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ
 וְאֶת־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־עָשׂוּ בַּחָרָן וַיֵּצְאוּ לָלֶכֶת
 אֶרְצָה כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ אֶרְצָה כְּנָעַן : וַיַּעֲבֵר אֶבְרָם 6
 בְּאֶרֶץ עַד מְקוֹם שָׁכֵם עַד אֵלּוֹן מוֹרָה וְהַכְּנַעֲנִי
 אָז בְּאֶרֶץ : וַיֵּרָא יְהוָה אֶל־אֶבְרָם וַיֹּאמֶר 7
 לְזַרְעֶךָ אִתָּן אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת וַיְבִין שָׁם מִזִּבְחַ
 לַיהוָה הַנִּרְאָה אֵלָיו : וַיַּעֲתֵק מִשָּׁם הַהֲרָה 8
 מִקְרָם לְבֵית־אֵל וַיֵּט אֶהְלֵה בֵּית־אֵל מִיָּם
 וְהָעִי מִקְרָם וַיְבִין־שָׁם מִזִּבְחַ לַיהוָה וַיִּקְרָא
 בְּשֵׁם יְהוָה : וַיִּסַּע אֶבְרָם הַלּוֹךְ וְנִסְוֵעַ 9
 הַנְּזֻבָה :

פ

וַיְהִי רַעַב בְּאֶרֶץ וַיִּרַד אֶבְרָם מִצְרַיִמָה לְגוֹרֵי
 שָׁם כִּי־כָבַד הָרַעַב בְּאֶרֶץ : וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִקְרִיב 11
 לָבוֹא מִצְרַיִמָה וַיֹּאמֶר אֶל־שָׂרִי אִשְׁתּוֹ הִנֵּה־
 נָא יִדְעֵתִי כִּי אִשָּׁה יִפְתַּח־מְרָאָה אִתִּי : וְהִידָה 12
 כִּי־יֵרָאוּ אֹתָהּ הַמִּצְרַיִם וְאָמְרוּ אִשְׁתּוֹ זֹאת
 וְהִרְזוּ אֹתִי וְאֹתָהּ יַחֲיוּ : אָמַרְתִּי נָא אֹחֲתִי אִתִּי 13
 לְמַעַן יִטְבַּלְּי בְּעִבְדֶיךָ וְחַיְתָה נַפְשִׁי בְּגִלְלָה :

ויהי

D ה

14 ויהי כבוא אברהם מצרימה ויראו המצרים
 טואת האשה כריפה הוא מאד : ויראו אתה
 שרי פרעה ויהללו אתה אל פרעה ותקח
 16 האשה בית פרעה : ולאברהם היטיב בעבורה
 ויהי לו צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחה
 17 ואתנת וגמלים : וינצע יהוה את פרעה
 נגעים גדלים ואת ביתו על דבר שרי אשת
 18 אברהם : ויקרא פרעה לאברהם ויאמר מה
 זאת עשית לי למה לא הגדת לי כי אשתך
 19 הוא : למה אמרת אחתי הוא ואקח אתה לי
 כ לאשה ועתה הנה אשתך קח ולה : ויצו עליו
 פרעה אנשים וישלחו אתו ואת אשתו ואת
 כל אשר לו :

CAP. XIII. יג

א ויעל אברהם מצרים הוא ואשתו וכל אשר
 2 לו ולוט עמו הנגבה : ואברהם כבר מאד
 3 במקנה בכסף ובזהב : וילך למסעיו מנגב
 וערב בית אל עד המקום אשר היה שם
 4 אהלה בתחלה בין בית אל ובין העי : אל
 ה מקום המזבח אשר עשה שם בראשונה ויקרא
 שם אברהם בשם יהוה : וגם ללוט החלק
 6 את אברהם היה צאן ובקר ואהלים : ולא
 נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי היה רכושם
 דרב ולא יכלו לשבת יחדו : ויהי ליב בין רעי
 מקנה

מִקְנֵה אַבְרָם וּבֶן רֵעִי מִקְנֵה לֹט וְהַכְנַעֲנִי
 וְהַפְּרֹזִי אֲזִי יֹשֵׁב בְּאֶרֶץ : וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֶל-8
 לֹט אֶל-נָא תְהִי מְרִיבָה בֵּינִי וּבֵינֶךָ וּבֶן רֵעִי
 וּבֶן רֵעִיךָ כִּי-אֲנָשִׁים אַחִים אֲנַחְנוּ : הֲלֹא-9
 כָּל-הָאָרֶץ לִפְנֵיךָ הִפְרֹד נָא מֵעַל אִם-
 הַשָּׁמַיִל וְאִימְנָה וְאִם-הַיַּמִּין וְאִם-מֵאֵילָח :
 וַיִּשְׁאַל לֹט אֶת-עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת-כָּל-כְּפָרֵי
 הַיַּרְדֵּן כִּי כָלָה מִשְׁקָה לִפְנֵי שַׁחַת יְהוָה
 אֶת-סָדֶם וְאֶת-עַמְרָה כִּן-יְהוּדָה בְּאֶרֶץ
 מִצְרַיִם בְּאֵנָה צָעַר : וַיִּבְחַר-לוֹ לֹט אֶת-כָּל-11
 כְּפָר הַיַּרְדֵּן וַיִּסַּע לֹט מִקְרָם וַיִּפְרְדוּ אִישׁ מֵעַל
 אָחִיו : אַבְרָם יֹשֵׁב בְּאֶרֶץ-כְּנָעַן וּלֹט יֹשֵׁב-12
 בְּעָרֵי הַכְּפָר וַיֵּאֱהַל עַד-סָדֶם : וְאֲנָשֵׁי סָדֶם-13
 רָעִים וְחַטָּאִים לַיהוָה מְאֹד : וַיְהוֶה אָמַר אֶל-14
 אַבְרָם אַחֲרֵי הַפְּרֹד לֹט מֵעִמּוֹ שָׂא נָא עֵינֶיךָ
 וּרְאֵה מִן-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-אַתָּה שָׂם צַפְנָה
 וַנִּגְבְּה וּקְרָמָה וַיִּפְּהָ : כִּי אֶת-כָּל-הָאָרֶץ-טו
 אֲשֶׁר-אַתָּה רֹאֶה לֶךָ אֲתַנְּנָה וְלִזְרַעְךָ עַד-
 עוֹלָם : וְשָׂמְתִי אֶת-זְרַעְךָ בְּעַפְרַיִם הָאָרֶץ אֲשֶׁר-16
 אִם-יֹכֵל אִישׁ לְמֹנֹת אֶת-עַפְרַיִם הָאָרֶץ גַּם זְרַעְךָ
 יִפְּנָה : קוּם הַתְּחַלֵּף בְּאֶרֶץ לְאַרְכָּה וּלְרַחֲבָה-17
 כִּי לֶךָ אֲתַנְּנָה : וַיֵּאֱהַל אַבְרָם וַיָּבֹא וַיִּשָּׁב בְּאַלְנֵי-18
 מִמְרָא אֲשֶׁר בְּחִבְרוֹן וַיִּבֶן-שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה : פ

CAP.

D 2 ר ב

וַיִּבְנֶה בְּתִבְרֵי לֵיל כּוֹרֵתָ v. 18.

CAP. XIV. ד

א ויהי בימי אמרפל מלך־שנער אריוך מלך־
 אלסר כדרלעמר מלך־עילם ותדעל מלך־
 2 גוים : עשו מלחמה את־ברע מלך־סדם
 ואת־ברשע מלך־עמרה שנאב מלך־ארמה
 ושמאבר מלך־צביים ומלך־בלע היא־צער :
 3 ככל־אלה חברו אל־עמק השדים הוא ים
 4 המלח : שתיים עשרה שנה עברו את־כדרלעמר
 ה ושלש־עשרה שנה מרדו : ובארבע עשרה
 שנה בא כדרלעמר והמלכים אשר אתו ויפיו
 את־רפאים בעשתרת קרנים ואת־הוויזים
 6 בהם ואת־האימים בשוה קריתים : ואת־החרי
 בהררם שעיר עד איל פארן אשר על־המדבר :
 7 וישבו ויבאו אל־עין משפט הוא קרש ויפיו
 את־כל־שרה העמלקי וגם את־האמרי הישב
 8 בחצצן תמר : ויצא מלך־סדם ומלך־עמרה
 ומלך־ארמה ומלך־צביים ומלך־בלע הוא־
 צער ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים :
 9 ואת־כדרלעמר מלך־עילם ותדעל מלך־גוים
 ואמרפל מלך־שנער ואריוך מלך־אלסר
 י ארבעה מלכים את־החמשה : ועמק השדים
 בארית בארת חמר וינסו מלך־סדם ועמרה
 11 ויפלו־שמה והנשארים הרה נסו : ויקחו
 את־

אֶת־כָּל־רֶכֶשׁ סֹדֶם וְעַמְרָה וְאֶת־כָּל־אֲכָלָם
 וַיִּלְכְּוּ : וַיִּקְחוּ אֶת־לוֹט וְאֶת־רֶכְשׁוֹ בֶּן־אֲחִיו 12
 אַבְרָם וַיִּלְכְּוּ וְהוּא יֹשֵׁב בְּסֹדֶם : וַיָּבֵא הַפְּלִיטָה 13
 וַיִּגַּד לְאַבְרָם הָעֵבֶרִי וְהוּא שָׁכֵן בְּאֵלֵנִי מִמֹּרָא
 הָאֲמֹרִי אֲחִי אֲשַׁכַּל וְאֲחִי עֵנָר וְהֵם בְּעַלֵי בְרִית־
 אַבְרָם : וַיִּשְׁמַע אַבְרָם כִּי נִשְׁבַּח אֲחִיו וַיִּרְקַח 14
 אֶת־חֲנִיכָיו יְלִידֵי בֵיתוֹ שְׁמוֹנָה עֶשֶׂר וַיִּשְׁלַח
 מֵאוֹת וַיִּרְדֶּף עַרְבֵי־כַּזְּזִי : וַיַּחְלַק עֲלֵיהֶם לַיְלָה 15
 הוּא וְעַבְדָּיו וַיִּבְּסוּ וַיִּרְדְּפוּם עַרְחֹבָה אֲשֶׁר
 מִשְׁמָאל לְדַמְשֶׁק : וַיֹּשֶׁב אֶת־כָּל־הָרֶכֶשׁ וְגַם 16
 אֶת־לוֹט אֲחִיו וְרֶכְשׁוֹ הַשֵּׁבִי וְגַם אֶת־הַנְּשִׁים
 וְאֶת־הָעַם : וַיֵּצֵא מֶלֶךְ־סֹדֶם לִקְרֹאתוֹ אַחֲרֵי־
 שׁוּבוֹ מֵהַכּוֹז אֶת־כְּרִדְלַעֲמֹר וְאֶת־הַמְּלָכִים
 אֲשֶׁר אִתּוֹ אֶל־עַמֶּק שֹׁהַ הוּא עַמֶּק הַמֶּלֶךְ :
 וּמֶלֶךְ־צֹרֶן מֶלֶךְ שְׁלֹם הוֹצִיָא לְחַם וַיִּיָּן וְהוּא 18
 כְּהֵן לְאֵל עֲלִיּוֹן : וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ אַבְרָם 19
 לְאֵל עֲלִיּוֹן קִנְיָה שָׁמַיִם וָאָרֶץ : וַיְבָרֶךְ אֵל עֲלִיּוֹן כִּי
 אֲשֶׁר־מִגֵּן צָרִיף בִּיָּדָה וַיִּתֵּן־לוֹ מֵעֵשֶׂר מִכָּל :
 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־סֹדֶם אֶל־אַבְרָם תְּן־לִי הַנֶּפֶשׁ 21
 וְהָרֶכֶשׁ קִח־לָךְ : וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֶל־מֶלֶךְ סֹדֶם 22
 הֲרַמְתִּי יָדִי אֶל־יְהוָה אֵל עֲלִיּוֹן קִנְיָה שָׁמַיִם
 וָאָרֶץ : אִם־מְחוּשׁ וְעַד שְׂרוּף־נֶעַל וְאִם־אֶקַּח 23
 מִכָּל־אֲשֶׁר־לָךְ וְלֹא תֹאמַר אֲנִי הָעֹשֶׂרְתִּי
 אֶת־אַבְרָם : בְּלַעְדֵי רֶק אֲשֶׁר אָכְלוּ הַנְּעָרִים 24

וּחְלַק

D 3

ד ג

וְחָלַק הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הִלְכּוּ אִתִּי עִנְרֵי אֲשֶׁפֶל
 וּמִמָּוֶרָה הֵם יִקְחוּ חֶלְקָם :
 ס

CAP. XV. טו

אֲחֵרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הָיָה דְבַר־יְהוָה אֶל־
 אַבְרָם בְּמַחְזָה לֵאמֹר אֶל־תִּירָא אַבְרָם אֲנִכִּי
 2 מִגֵּן לֵךְ שָׂכְרָה חֲרֵבָה מְאֹד : וַיֹּאמֶר אַבְרָם
 אֲדֹנָי יְהוִה מַה־תַּתֶּן־לִי וְאֲנִכִּי הוֹלֵךְ עִרְרִי
 3 וּבֶן־מִשְׁק בֵּיתִי הוּא דַמְשֶׁק אֱלִיעֶזֶר : וַיֹּאמֶר
 אַבְרָם הֵן לִי לֹא נִתְּנָה זֶרַע וְהִנֵּה בְרֵפְיִתִי
 4 יוֹרֵשׁ אֹתִי : וְהִנֵּה דְבַר־יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר לֹא
 יִירָשֶׁה זֶה כִּי־אִם אֲשֶׁר יֵצֵא מִמֶּעֶדֶה הוּא
 הַיִּירָשֶׁה : וַיּוֹצֵא אֹתוֹ הַחֹצֵה וַיֹּאמֶר הַבְּטֹנָא
 הַשְּׂמִימָה וּסְפֹר הַפְּנוּכִים אִם־תּוּכַל לִסְפֹּר
 6 אַתָּם וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה יִהְיֶה זֶרַעַךָ : וְהָאֲמֹן
 7 בְּיַהֲוֶה וַיַּחֲשֶׁבֶה לוֹ צְדָקָה : וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי
 יְהוָה אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאוּר כַּשְׂדִּים לָתֵת לְךָ
 8 אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ : וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי יְהוִה
 9 בְּפִמָּה אֲדַע כִּי אִירָשְׁנָה : וַיֹּאמֶר אֵלָיו קַח־
 לִי עֵגְלָה מְשֻׁלֶּשֶׁת וְעֵז מְשֻׁלֶּשֶׁת וְאֵיל מְשֻׁלֶּשׁ
 י וְתֹר וְגֹזֵל : וַיִּקַּח־לוֹ אֶת־כָּל־אֱלֹהֵי וְבִתֵּר
 אֹתָם בַּתּוֹךְ וַיִּתֵּן אִישׁ־בִּתְרוֹ לְקַרְבָּאתָ רַעְיוֹ
 11 וַיֹּאזֶז־הַצֶּפֶר לֹא בָתָר : וַיִּרְדֵּ הָעֵיט עַל־
 12 הַפְּגָרִים וַיִּשָׁב אֹתָם אַבְרָם : וַיְהִי הַשֶּׁמֶשׁ
 לְבוֹא וְתִרְדְּמָה נִפְלָה עַל־אַבְרָם וְהִנֵּה אֵימָה
 חֲשֶׁכָה

חֲשֵׁכָה גְדֹלָה נִפְלְתָה עֲלָיו : וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם יִלְעָבֶט
 תִּרְעֵה פִי־גֵר : וְהָיָה זֶרְעֶךָ בְּאֶרֶץ לֹא לְהֵם
 וְעֲבָדוּם וְעַפְּי אַתֶּם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה : וְגַם־
 אֶת־הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ בֶן אֲבִי וְאַחֲרֵי־כֵן יֵצְאוּ
 בְּרִכְשׁ גָּדוֹל : וְאַתָּה תָּבוֹא אֶל־אֵלֶיךָ בְּשָׁלוֹם
 תִּקְבֹּר בְּשֵׁיבָה טוֹבָה : וְדוֹר רְבִיעִי יֵשׁוּבוּ הֵנָּה
 כִּי לֹא־שָׁלוֹם עִוֹן הָאָמְרִי עַד־הֵנָּה : וַיְהִי־
 הַשְּׂמֶשׁ בָּאָה וְעֹלְטָה הָיָה וְהִנֵּה תַנּוּר עֵשֶׂן
 וּלְפִיד אֵשׁ אֲשֶׁר עִבְרָ בֵּין הַגְּזֵרִים הָאֵלֶּה : בַּיּוֹם־
 הַהוּא כָּרַת יְהוָה אֶת־אֲבְרָם בְּרִית לֵאמֹר
 לְזֶרְעֶךָ נָתַתִּי אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת מִנְּהַר מִצְרַיִם
 עַד־הַנָּהָר הַגָּדֹל לְהוֹר־פְּרֹת : אֶת־הַקֵּינִי
 וְאֶת־הַקְנִזִּי וְאֶת הַקְרַמְנִי : וְאֶת־הַחֲתִי וְאֶת־כ
 הַפְּרוֹזִי וְאֶת־הַרְפָּאִים : וְאֶת־הָאָמְרִי וְאֶת־
 הַכְּנַעֲנִי וְאֶת־הַגְּרִגְשִׁי וְאֶת־הַיְבוּסִי : ס

CAP. XVI. יו

וְשָׂרִי אֵשֶׁת אַבְרָם לֹא יָלְדָה לוֹ וְלֵה שִׁפְחָהּ א
 מִצְרַיִת וּשְׁמָהּ הָגָר : וַתֹּאמֶר שָׂרִי אֶל־אַבְרָם
 הִנֵּה־נָא עֲצַרְנִי יְהוָה מִלְּדוֹת בָּאֵנָּה אֶל־
 שִׁפְחָתִי אוּלַי אֲבִנָּה מִמֶּנָּה וַיִּשְׁמַע אַבְרָם לְקוֹל
 שָׂרִי : וַתִּקַּח שָׂרִי אֵשֶׁת־אַבְרָם אֶת־הָגָר
 הַמִּצְרַיִת שִׁפְחָתָהּ מִקֵּץ עֶשֶׂר שָׁנִים לְשִׁבְתָּ
 אַבְרָם בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַתֵּלֶךְ אִתּוֹ לְאַבְרָם אִישָׁה
 לוֹ לְאִשָּׁה : וַיָּבֵא אֶל־הָגָר וַתְּהַר וַתֵּרֶא כִּי־
 הָרָתָה

ה הרתה ותקל גברתה בעיניה : ותאמר שרי
 אל־אברם חמסי עליך אנכי נתתי שפחתי
 בחיקך ותרא כי הרתה ואקל בעיניה ישפט
 6 יהנה ביני וביניך : ויאמר אברם אל־שרי
 הנה שפחתך בידך עשית לה הטוב בעיניך
 7 ותענה שרי ותברח מפניה : וימצאה מלאך
 יהוה על־עין חמים במדבר על־העין
 8 בדרך שור : ויאמר הגר שפחות שרי אי־
 מזה באות ואנה תלכי ותאמר מפני שרי
 9 גברתי אנכי ברחתי : ויאמר לה מלאך יהוה
 שובי אל־גברתך והתעני תחת ידיה :
 ויאמר לה מלאך יהוה הרבה ארבה את־
 10 זרעך ולא יספר מלב : ויאמר לה מלאך
 יהוה הנך הרה וילדת בן וקראת שמו
 11 ישמעאל כי־שמע יהוה אל־עניך : והוא
 יהיה פרא אדם ירו בכל יוד כל בו ועל־
 12 פני כל־אחיו ישכן : ותקרא שם־יהוה הדבר
 אליה אתה אל ראי כי אמרה הגם הלם
 14 ראייתי אחרי ראי : על־כן קרא לבאר באר לחי
 שוראי הנרה בין־קרש ובין ברר : ותלד הגר
 לאברם בן ויקרא אברם שם־בנו אשר־ילדה
 16 הגר ישמעאל : ואברם בן־שמונים שנה ושש
 שנים בלדת־הגר את־ישמעאל לאברם : ס
 CAP.

v. 5. כ Al. it. נקוד על יבחרא

CAP. XVII. יז

ויהי אברהם בן-תשעים שנה ותשע שנים א
 וירא יהוה אל-אברהם ויאמר אליו אני
 אל שדי התהלך לפני והיה תמים:
 2 ואתנה בריתי ביני ובינה וארבה אותך
 במאד מאד: ויפל אברהם על-פניו וידבר
 3 אתו אלהים לאמר: אני הנני בריתי אתך
 והיית לאב המון גוים: ולא יקרא עוד
 4 את-שמה אברהם והיה שמה אברהם
 5 כי אב-המון גוים נתתיך: והפרתי
 6 אתך במאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים
 7 ממה יצאו: והקמתי את-בריתי ביני ובינה
 8 ובין זרעה אחריה לדרתם לברית עולם
 9 להיות לה לאלהים ולזרעה אחריה: ונתתי
 10 לה ולזרעה אחריה את ארץ מגידה את
 11 כל-ארץ כנען לאחות עולם והייתי להם
 12 לאלהים: ויאמר אלהים אל-אברהם ואתה
 13 את-בריתי תשמר אתה וזרעה אחריה לדרתם:
 זאת בריתי אשר השמרו ביני וביניכם ובין
 זרעה אחריה המול לכם כל-זכר: ונמלתם
 את בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני
 וביניכם: ובן-שמנת ימים ימול לכם כל-
 זכר לדרתיכם יליד בית ומקנת-כסף מפל
 בן-נכר אשר לא מזרעה הוא: המול ימול
 יליד

יליד בֵּיתָךָ וּמְקַנְתָּ כֶּסֶף וְהִיתָה בְרִיתִי
 14 בְּבִשְׂרָכֶם לְבְרִית עוֹלָם : וְעַל זֵכֶר אֲשֶׁר לֹא
 יָמַל אֶת־בֶּשֶׂר עַרְלָתוֹ וּנְכַרְתָּה הַנֶּפֶשׁ הַחַיָּה
 מִמֶּעֶמֶיָה אֶת־בְּרִיתִי הַפֶּר : ס וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
 אֶל־אַבְרָהָם שְׂרֵי אֲשַׁתְּךָ לֹא־תִקְרָא אֶת־שְׁמָהּ
 16 שְׂרֵי כִּי שְׂרָה שְׁמָהּ : וּבִרְכַתִּי אֹתָהּ וְגַם נָתַתִּי
 מִמֶּנָּה לָּךְ בֶּן וּבִרְכַתִּיהָ וְהִיתָה לְגוֹיִם מְלֻכִּי
 17 עַמִּים מִמֶּנָּה יִהְיוּ : וַיִּפֹּל אַבְרָהָם עַל־פָּנָיו
 וַיִּצְחַק וַיֹּאמֶר בְּלִבּוֹ הֲלֹכֵן מֵאֵה־שָׁנָה יוֹלֵד
 18 וְאִם־שְׂרָה הִבְרַת־תִּשְׁעִים שָׁנָה תֵּלֵד : וַיֹּאמֶר
 אַבְרָהָם אֶל־הָאֱלֹהִים לֹא יִשְׁמַעֲלִי יְחִיהָ
 19 לִפְנֵיהָ : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֲבָל שְׂרָה אֲשַׁתְּךָ
 יֵלֶד לָּךְ בֶּן וּקְרֵאתִי אֶת־שְׁמוֹ יִצְחָק וְהִקְמֹתִי
 אֶת־בְּרִיתִי אִתּוֹ לְבְרִית עוֹלָם לִזְרַעוֹ אַחֲרָיו :
 כ וַלִּישְׁמַעֲאֵל שָׁמַעְתִּיךָ הִנֵּה בִרְכַתִּי אִתּוֹ
 וְהִפְרִיתִי אִתּוֹ וְהִרְבִּיתִי אִתּוֹ בְּמֵאֵד מְאֵד שְׁנַיִם־
 21 עָשָׂר נְשִׂאִים יוֹלֵד וּנְתַתִּיו לְגוֹי גָּדוֹל : וְאֶת־
 בְּרִיתִי אֶקִּים אִתְּךָ יִצְחָק אֲשֶׁר תֵּלֵד לָּךְ שְׂרָה
 22 לְמוֹעֵד הַזֶּה בְּשָׁנָה הָאַחֲרֹת : וַיִּכַּל לְדַבֵּר
 23 אִתּוֹ וַיַּעַל אֱלֹהִים מֵעַל אַבְרָהָם : וַיִּקַּח
 אַבְרָהָם אֶת־יִשְׁמַעֲאֵל בְּנֵוֹ וְאֹת כָּל־יְלִידֵי
 בֵּיתוֹ וְאֹת כָּל־מְקַנְתַּי כֶּסֶף כָּל־זֵכֶר בְּאֲנָשֵׁי
 בֵּית אַבְרָהָם וַיִּמַּל אֶת־בֶּשֶׂר עַרְלָתָם בְּעֵצִים
 24 הַיּוֹם הַזֶּה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהִים : וְאַבְרָהָם
 בָּרַךְ

בן תשעים ותשע שנה בהפלו בשר ערלתו :
 וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלוכה
 ארז בשר ערלתו : בעצם היום הזה נמול²⁶
 אברהם וישמעאל בנו : וכל אנשי ביתו²⁷
 ילד ביום ומקנת כסף מארז בן נכר נמלו
 אתו :

CAP. XVIII. יח

פ פ פ ר 4

וירא אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב א
 פתח האהל כחם היום : וישא עיניו וירא²
 והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא
 וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה :
 ויאמר אדני אם נא מצאתי חן בעיניך אל³
 נא תעבר מעל עבדך : יקח נא מעט מים⁴
 ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ : ואקחה ה
 פת לחם וסעדו לבכם אחר תעברו פי על
 כן עברתם על עבדכם ויאמרו כן תעשו
 כאשר דברת : וימהר אברהם האהלה אל⁶
 שרה ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת
 לוישי ועשי עגות : ואל הבקר רץ אברהם⁷
 ויקח בן בקר רך וטוב ויתן אל הצער וימהר
 לעשות אתו : ויקח חמאה וחלב ובן הבקר⁸
 אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד עליהם
 תחת

E 2 ה ב

v. 3. קוש

9 פתחת העץ ויאכלו : ויאמרו אליו איה שרה
 אשתך ויאמר הנדה באהל : ויאמר שוב
 אשוב אליך כעת חיה והנח-בן לשרה אשתך
 ושרה שמעת פתח האהל והוא אחריו :
 11 ואברהם ושרה זקנים באים בימים חרל
 12 להיות לשרה ארץ כנשים : ותצחק שרה
 בקרבה לאמר אחרי בלתי היתה לי ערנה
 13 ואדני זקן : ויאמר יהוה אל-אברהם למה
 זה צחקת שרה לאמר האף אמנם אלך
 14 ואני זקנתי : היפלא מיהוה דבר למועד
 טראשוב אליך כעת חיה ולשרה בן : ותכחש
 שרה לאמר לא צחקתי כי יראה ויאמר לא
 16 כי צחקת : ויקמו משם האנשים וישקפו
 על-פני סדם ואברהם הלך עמם לשלחם :
 17 ויהוה אמר המכסה אני מאברהם אשר אני
 18 עשה : ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום
 19 ונברכו-בו כל גויי הארץ : כי ידעתיו למען
 אשר יצוה את-בניו ואת-ביתו אחריו ושמרו
 דרך יהוה לעשות צדקה ומשפט למען הביא
 יהוה על-אברהם את אשר-דבר עליו :
 כ ויאמר יהוה זעקת סדם ועמרה כי-רבה
 21 וחמאתם כי כברה מאד : אררה-נא ואראה
 הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה ואם-לא
 ארעה :

פתח בס"פ v. 13. נקוד על איז v. 9.

ארעה : ויפנו משם האנשים וילכו סלמה 22
 ואברהם עורנו עמד לפני יהוה : ויגש 23
 אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע :
 אולי יש חמשים צדיקים בתוך העיר האף 24
 תספה ולא תשא למקום למען חמשים
 הצדיקים אשר בקרפה : חללה לה מעשרת יכה
 בדבר הזה להמית צדיק עם רשע והיה
 כצדיק ברשע חללה לה השפט כל הארץ
 לא יעשה משפט : ויאמר יהוה אם אמצא 26
 בסלם חמשים צדיקים בתוך העיר ונשאתי
 לכל המקום בעבורם : ויען אברהם ויאמר 27
 הנה נא הואלתי לדבר אל אדני ואנכי
 עפר ואפר : אולי יחסרון חמשים הצדיקים 28
 חמשה התשחית בחמשה את כל העיר
 ויאמר לא אשחית אם אמצא שם ארבעים
 וחמשה : ויסף עוד לדבר אליו ויאמר אולי 29
 ימצאון שם ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור
 הארבעים : ויאמר אל נא יחר לאדני ל
 ואדברה אולי ימצאון שם שלשים ויאמר לא
 אעשה אם אמצא שם שלשים : ויאמר הנה 31
 נא הואלתי לדבר אל אדני ויאמר ימצאון שם
 עשרים ויאמר לא אשחית בעבור העשרים :
 ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אף 32
 הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא
 אשחית

33 אֲשַׁחִית בְּעִבּוֹר הָעֵשֶׂרֶה : וַיִּלֶךְ יְהוָה כְּאִשֶּׁר
כָּלָה לְדַבֵּר אֶל-אַבְרָהָם וְאַבְרָהָם שָׁב לְמִקְמוֹ :

CAP. XIX. יט

א וַיָּבֹאוּ שְׁנֵי הַמַּלְאָכִים סָדְמָה בְּעָרֵב וְלוֹט יוֹשֵׁב

ב בְּשַׁעַר-סֹדֶם וַיֵּרָא-לוֹט וַיִּקָּם לְקִרְאָתָם

ג וַיִּשְׁתַּחֲוּ אִפְּיָם אֶרְצָה : וַיֹּאמֶר הִנֵּה נָא-

ד אֲדֹנָי סוּרוּ נָא אֶל-בֵּית עִבְרֵיכֶם וְלִינִי וְרַחֲצוּ

ה רַגְלֵיכֶם וְהִשְׁכַּמְתֶּם וְהִלַּכְתֶּם לְדַרְכְּכֶם וַיֹּאמְרוּ

ו לֹא כִי בְרָחוּב גִּלְזִין : וַיַּפְצֵר-בָּם מְאֹד וַיִּסְרוּ

ז אֵלָיו וַיָּבֹאוּ אֶל-בֵּיתוֹ וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתֵּה וּמִצּוֹת

ח אָפָה וַיֹּאכְלוּ : טָרֶם יִשְׁכְּבוּ וְאִנְשֵׁי הָעִיר

ט אִנְשֵׁי סֹדֶם נָסְפוּ עַל-הַבַּיִת מִפְּנֵי וְעַד-זָקֹן

י הַכָּל-הָעָם מִקְצָה : וַיִּקְרְאוּ אֶל-לוֹט וַיֹּאמְרוּ לוֹ

יא אֵיךְ הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-בָּאוּ אֵלֶיךָ הַלַּיְלָה

יב הֲוָצִיֵּאֵם אֵלָינוּ וְנִדְעָה אֹתָם : וַיֵּצֵא אֱלֹהִים

יג לְלוֹט הַפְּתִיחָה וְהִדְלִית סֹגֵר אַחֲרָיו : וַיֹּאמֶר אֶל-

יד נָא אַחֵי תִרְעוּ : הִנֵּה-נָא לִי שְׁתֵּי בָנוֹת אֲשֶׁר

טו לֹא-יָדָעוּ אִישׁ אוֹצִיָּאה נָא אֶתְהֶן אֵלֵיכֶם וַעֲשׂוּ

טז לָהֶן כְּטוֹב בְּעֵינֵיכֶם רַק לְאֲנָשִׁים הֵאל אֶל-

יז תַּעֲשׂוּ דָבָר כִּי-עַל-כֵּן בָּאוּ בְּצַל קִרְתִּי :

יח וַיֹּאמְרוּ גַשׁ-הִלָּאָה וַיֹּאמְרוּ הָאֶחָד בָּא-לְגֹוֶל

יט וַיִּשְׁפֹּט שְׁפוֹט עֲתִדָּה נִרְעָ לָךְ מִחֶם וַיַּפְצֵרוּ

כ בְּאִישׁ בְּלוֹט מְאֹד וַיִּגְשׂוּ לְשֹׁבֵר הַדָּלֶת : וַיִּשְׁלַח

כא הָאֲנָשִׁים

ל' רגשה it. הויל v.2.

הָאֲנָשִׁים אֶת־יָרֵם וַיָּבִיאוּ אֶת־לוֹט אֲלֵיהֶם
 הַבַּיְתָה וְאֶת־הַדֹּלֶת סָגְרוּ׃ וְאֶת־הָאֲנָשִׁים׃ 11
 אֲשֶׁר־פָּתַח הַבַּיִת הִכּוּ בַסְּנוּרִים מִקֶּטֶן וְעַד־
 גָּדוֹל וַיִּלְאוּ לְמוֹצֵא הַפֶּתַח׃ וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים׃ 12
 אַל־לוֹט עַד מִי־לָךְ פֹּה חָתָן וּבְנֵיךָ וּבְנֵתֶיךָ
 וְכָל אֲשֶׁר־לָךְ בַּעִיר הוֹצֵא מִן־הַמָּקוֹם׃ כִּי־ 13
 מוֹשַׁחְתִּים אָנַחְנוּ אֶת־הַמָּקוֹם הַזֶּה כִּי־גִדְלָה
 צַעֲקוֹתֶם אֶת־פְּנֵי יְהוָה וַיִּשְׁלַחְנוּ יְהוָה
 לְשַׁחֲתָהּ׃ וַיֵּצֵא לוֹט וְיִרְבֵּר' אֶל־חֲתָנָיו לִקְחוּ 14
 בְּנֵתָיו וַיֹּאמֶר קוּמוּ צֵאוּ מִן־הַמָּקוֹם הַזֶּה כִּי־
 מוֹשַׁחְתִּים יְהוּה אֶת־הָעִיר וַיְהִי כַמִּצְחָק בְּעֵינֵי
 חֲתָנָיו׃ וַכִּמוֹ הַשָּׁחַר עָלָה וַיֵּאֲצִוּ הַמַּלְאָכִים 15
 בְּלוֹט לֵאמֹר קוּם קַח אֶת־אִשְׁתְּךָ וְאֶת־שְׁתֵּי
 בְנֵתֶיךָ הַנִּמְצָאוֹת פֶּן־תִּסְפְּדָה בְּעֵינֵי הָעִיר׃
 וַיִּתְמַהֲמַה וַיַּחֲזִיקוּ הָאֲנָשִׁים בְּיָדוֹ וּבִיד־אִשְׁתּוֹ 16
 וּבִיד־שְׁתֵּי בְנֵתָיו בַּחֲמִלּוֹת יְהוָה עָלָיו וַיֵּצֵאוּהוּ
 וַיִּנְחֲהוּ מִחוּץ לָעִיר׃ וַיְהִי כַהוֹצֵיָאם אֹתָם 17
 הַחוּצָה וַיֹּאמֶר הַמַּלְטֵל עַל־נַפְשָׁךְ אֶל־תְּבִיט
 אַחֲרֶיךָ וְאַל־תַּעֲמֹד בְּכָל־הַכֶּפֶר הַהָרֶה הַמַּלְטֵל
 פֶּן־תִּסְפְּדָה׃ וַיֹּאמֶר לוֹט אֱלֹהִים אֵל־נָא אֲדֹנָי׃ 18
 הִנֵּה־נָא מֵצֵא עֲבָדְךָ חֵן בְּעֵינֶיךָ וּתְגַדְּלֵנִי 19
 חֲסֵדְךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּדִי לְהַחֲיוֹת אֶת־נַפְשִׁי
 וְאַנְכִי לֹא אוֹכֵל לְהַמְלֵט הַהָרֶה פֶּן־תִּבְקַעַנִי
 הָרְעָה

v. 14. קרש v. 18. צ' רגושה

כ הָרְעָה וּמְתִי : הִנֵּה־נָא הָעִיר הַזֹּאת קְרֹבָה
 לָנוּס שְׂמָה וְהוּא מִצְעָר אִמְלִטָה נָא שְׂמָה הֲלֹא
 21 מִצְעָר הוּא וַתְּחִי נַפְשִׁי : וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה
 נִשְׂאֲתִי פְּנִיךָ גַם לְדַבֵּר הַזֶּה לְבִלְתִּי הַפְּכִי אֶת־
 22 הָעִיר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ : מִהֵרָה הַמְּלִט שְׂמָה כִּי לֹא
 אֵיכָל לַעֲשׂוֹת דָּבָר עַד־בֹּאֶךָ שְׂמָה עַל־כֵּן
 23 קָרָא שֵׁם־הָעִיר צוּעֵר : הַשְּׂמֹשׁ יֵצֵא עַל־הָאָרֶץ
 24 וְלוֹט בָּא צְעָרָה : וַיְהוּדָה הַמְּטִיר עַל־סָדֶם
 וְעַל־עִמּוֹרָה גִּפְרִית וְאִשׁ מֵאֵת יְהוּדָה מִן־
 כַּהֲשָׁמִים : וַיַּחֲפֹךְ אֶת־הָעָרִים הָאֵלֶּה וְאֶת־כָּל־
 הַכְּפָר וְאֶת־כָּל־יֹשְׁבֵי הָעָרִים וְצִמַּח הָאֲדָמָה :
 26 וַתִּבְטַט אֶשְׁתּוֹ מֵאַחֲרָיו וַתְּהִי נָצִיב מֶלֶח :
 27 וַיִּשְׁכְּמוּ אַבְרָהָם בַּבֶּקֶר אֶל־הַמְּקוֹם אֲשֶׁר־עָמַד
 28 שָׁם אֶת־פְּנֵי יְהוּדָה : וַיִּשְׁקֹף עַל־פְּנֵי סָדֶם
 וְעִמּוֹרָה וְעַל כָּל־פְּנֵי אֶרֶץ הַכְּפָר וַיֵּרָא וַהֲנִיחָהּ
 29 עָלָה לְקִטְרֵר הָאָרֶץ כְּקִטְרֵר הַכַּבְשָׁן : וַיְהִי בַשַּׁחַת
 אֱלֹהִים אֶת־עָרֵי הַכְּפָר וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־
 אַבְרָהָם וַיִּשְׁלַח אֶת־לוֹט מִתּוֹךְ הַהֲפֹכָה בַּהֲפֹךְ
 לְאֶת־הָעָרִים אֲשֶׁר־יָשָׁב בְּהֵן לוֹט : וַיַּעַל לוֹט
 מִצְעוּר וַיֵּשֶׁב בְּהַר וַיִּשְׁתִּי בְנֵתוֹ עִמּוֹ כִּי יָרָא
 לְשֹׁבֵת בְּצוּעֵר וַיֵּשֶׁב בַּמְעָרָה הוּא וַיִּשְׁתִּי בְנֵתוֹ :
 31 וַתֹּאמֶר הַבְּכִירָה אֶל־הַצְּעִירָה אֲבִינוּ זָקֵן וְאִישׁ
 32 בָּאֵין בָּאָרֶץ לְבוֹא עֲלֵינוּ כִּרְחֹק כָּל־הָאָרֶץ : לָכֵן
 נִשְׁקָה אֶת־אֲבִינוּ יֵין וְנִשְׁכַּבְהָ עִמּוֹ וְנַחֲדֶהָ
 מֵאֲבִינוּ

מאבינו זרע: ותשקין את אביהן יין בלילה 33
 הוא ותבא הבכירה ותשכב את אביה ולא
 ידע בשכבה ובקומה: ויהי ממחרת ותאמר 34
 הבכירה אל הצעירה הן שכבתי אמש את
 אבי נשקננו יין גם הלילה ובאי שכבי עמו
 ונחיה מאבינו זרע: ותשקין גם בלילה חל
 ההוא את אביהן יין ותקם הצעירה ותשכב
 עמו ולא ידע בשכבה ובקומה: ותהרין 36
 שתי בנות לוט מאביהן: ותלך הבכירה בן 37
 ותקרא שמו מואב הוא אבי מואב עד היום:
 והצעירה גם הוא ילדה בן ותקרא שמו 38
 בן עמי הוא אבי בני עמון עד היום: ס

CAP. XX. כ

ויסע משם אברהם ארצה הנגב וישב בין א
 קרש ובין שור ויגר בגרר: ויאמר אברהם 2
 אל שרה אשתו אחתי הוא: וישלח אבימלך
 מלך גרר ויקח את שרה: ויבא אלהים 3
 אל אבימלך בחלום הלילה ויאמר לו הנה מת
 על האשה אשר לקחת והוא בעלת בעל:
 ואבימלך לא קרב אליה ויאמר אדני הגוי 4
 גם צדיק תהרג: הלא הוא אמר לי אחתי
 והיא גם הוא אמרה אחי הוא בתם לבני
 ובגרון כפי עשיתי זאת: ויאמר אליו האלהים 6
 בחלם F ו

קור על ו' 33. v.

בחלם אנכי ירעתי כי בתם לבבך עשית
 זאת ואחשך גם אנכי אותך מחטול לי על-
 כן לא נתתיך לנגע אליה : ועתה השב
 אשת האיש כי נביא הוא ויתפלל בעדך
 וחייה ואם אינה משיב רע כי מוות תמות
 אתה וכל אשר לך : וישכם אבימלך בבקר
 ויקרא לכל עבדיו וידבר את כל הדברים
 האלה באזניהם וייראו האנשים מאד :
 ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר לו מה-
 עשית לנו ומה תטאתי לך כי הבאת עלי
 ועל ממלכתי חטאה גדלה מעשים אשר
 לא יעשו עשית עמדי : ויאמר אבימלך
 אל אברהם מה ראית כי עשית את הדבר
 הזה : ויאמר אברהם כי אמרתי רק אין יראת
 אלהים במקום הזה והרגוני על דבר אשתי :
 וגם אמנה אחתי בת אבי הוא אך לא בת-
 אמי ותהי לי לאשה : ויהי כאשר התעו אתי
 אלהים מפית אבי ואמר לה זה חסדה אשר
 תעשי עמדי אל כל המקום אשר נבוא שמה
 ואמרי לי אחי הוא : ויקח אבימלך צאן ובקר
 ועבדים ושפחת ויתן לאברהם וישב לו את
 טושרה אשתו : ויאמר אבימלך הנה ארצי
 לפניך בטוב בעיניך שב : ולשרה אמר הנה
 נתתי

קדש Al. ה v. 13. חסר א' v. 6.

נחתי אלהי כסף לאחיו הנה הוא לך כסות
 עינים לכל אשר אתך ואת כל ונכחת:
 ויתפלל אברהם אל-האלהים וירפא אלהים¹⁷
 את-אבימלך ואת-אשתו ואמהתיו וילדו:
 כי-עצר עצר יהוה בעד כל-רחם לבית¹⁸
 אבימלך על-דבר שרה אשת אברהם: ם

CAP. XXI. כא

ויהוה פקד את-שרה כאשר אמר ויעש יהוה א
 לשרה כאשר דבר: ותהר ותלד שרה לאברהם²
 בן לזקניו למועד אשר-דבר אתו אלהים:
 ויקרא אברהם את-שם-בנו הנולד לו³
 אשר-ילדה לו שרה יצחק: וימל אברהם⁴
 את-יצחק בנו בן-שמנת ימים כאשר צוה
 אתו אלהים: ואברהם בן-מאת שנה בהולדה
 לו את יצחק בנו: ותאמר שרה צחק עשה⁶
 לי אלהים כל-השמע יצחק-לי: ותאמר מי
 מלל לאברהם היניקה בנים שרה כי-ילדתי
 בן לזקניו: ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם⁸
 משתה גדול ביום הגמל את-יצחק: ותרא⁹
 שרה את-בן-הגזר המצרית אשר-ילדה
 לאברהם מצחק: ותאמר לאברהם גרש
 האמה הזאת ואת-בנה כי לא יירש בן-האמה
 הזאת עם-בני עם-יצחק: וירע הדבר מאד¹¹
 בעיני אברהם על אודת בנו: ויאמר אלהים¹²

אל-

F 2

וב

אֶל־אֲבֹרָהִם אֶל־יִרְעֵ בְעֵינֶיהָ עַל־הַנְּעֹר וְעַל־
 אִמּוֹתָהּ כֹּל אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵלֶיהָ שָׂרָה שְׁמֹעַ
 13 בְּקֹלָהּ כִּי בִי צַחֵק יִקְרָא לָהּ זִרְעֵ : וְגַם אֶת־
 14 בֶּן־הָאִמָּה לְגֹי אֲשִׁימְנוּ כִּי זִרְעָהּ הוּא : וַיִּשְׁכַּם
 אֲבֹרָהִם בַּבֶּקֶר וַיִּקַּח לֶחֶם וְחֶמֶת מַיִם וַיִּתֵּן
 אֶל־הַגֵּר שָׂם עַל־שִׁכְמָהּ וְאֶת־הַיֶּלֶד וַיִּשְׁלַח־הָ
 שְׂוֹתְלָהּ וַתֵּתַע בַּמִּדְבָּר בְּאֵר שָׁבַע : וַיִּכְלֹי הַמַּיִם
 מִזֶּן־הַחֲמוֹצַ וַתִּשְׁלַח אֶת־הַיֶּלֶד תַּחֲרַת אַחֲרָ
 16 הַשִּׁיחִים : וַתֵּלֶךְ וַתֵּשֶׁב לָהּ מִנְּגַד הַרְחֵק כַּמֶּטְחָוּי
 קִשְׁתָּ כִּי אָמְרָה אֶל־אֲרָאָה בְּמוֹת הַיֶּלֶד וַתֵּשֶׁב
 17 מִנְּגַד וַתֵּנַשֵּׂא אֶת־קִלְהָ וַתְּבָרַךְ : וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים
 אֶת־קוֹל הַנְּעֹר וַיִּקְרָא מִלֵּאָה אֱלֹהִים אֶל־הַגֵּר
 מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר לָהּ מַה־לָּךְ הַגֵּר אֶל־
 תִּירְאִי כִּי־שָׁמַע אֱלֹהִים אֶל־קוֹל הַנְּעֹר בְּאֲשֶׁר
 18 הוּא־שָׂם : קוֹמִי שְׂאִי אֶת־הַנְּעֹר וְהַחֲזִיקִי
 19 אֶת־יְרֵךְ בּוֹ כִּי־לְגֹי גְדוֹל אֲשִׁימְנוּ : וַיִּפְקַח
 אֱלֹהִים אֶת־עֵינֶיהָ וַתֵּרָא בְּאֵר מַיִם וַתֵּלֶךְ
 וַתִּמְלֵא אֶת־הַחֲמַת מַיִם וַתִּשְׁק אֶת־הַנְּעֹר :
 כ וַיְהִי אֱלֹהִים אֶת־הַנְּעֹר וַיַּגְדֵּל וַיֵּשֶׁב בַּמִּדְבָּר
 21 וַיְהִי רֵבָה קִשְׁתָּ : וַיֵּשֶׁב בַּמִּדְבָּר פָּאֲרָן וַתִּמְקַח־
 לוֹ אִמּוֹ אִשָּׁה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם : פ
 22 וַיְהִי בַעַת הַהוּא וַיֹּאמֶר אַבְימֶלֶךְ וּפִיכֵל שָׂרָה
 צְבָאוֹ אֶל־אֲבֹרָהִם לֵאמֹר אֱלֹהִים עִמָּךְ בְּכֹל
 23 אֲשֶׁר־אַתָּה עֹשֶׂה : וְעַתָּה הִשְׁבַּעְהָ לִּי בְּאֱלֹהִים
 הִנֵּה

הָנָה אִם־תִּשְׁקַר לִי וּלְנִינִי וּלְנִכְדֵי כַחֲסֹד אֲשֶׁר
עָשִׂיתִי עִמָּךְ תַּעֲשֶׂה עִמָּדִי וְעַם־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־
גִּרְתָּהּ־בְּרָהּ : וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֲנֹכִי אֲשַׁבֵּעַ : 24
וְהוֹכַח אַבְרָהָם אֶת־אֲבִימֶלֶךְ עַל־אֲרוֹת בְּאֲרוֹת
הַמַּיִם אֲשֶׁר גָּזְלוּ עִבְרֵי אֲבִימֶלֶךְ : וַיֹּאמֶר 26
אֲבִימֶלֶךְ לֹא יָדַעְתִּי מִי עָשָׂה אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה
וְגַם־אַתָּה לֹא־הִגַּדְתָּ לִּי וְגַם אֲנֹכִי לֹא שָׁמַעְתִּי
בְּלַתִּי הַיּוֹם : וַיִּקַּח אַבְרָהָם צֹאן וּבָקָר וַיִּתְּנֶן 27
לְאֲבִימֶלֶךְ וַיִּכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם בְּרִית : וַיָּצֵב 28
אַבְרָהָם אֶת־שֶׁבַע כְּבָשׂוֹת הַצֹּאן לְבְרִית :
וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ אֵל־אַבְרָהָם מַה הָנָה שֶׁבַע 29
כְּבָשׂוֹת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר הִצַּבְתָּ לְבְרִיתָהּ : וַיֹּאמֶר לִּי
כִּי אֶת־שֶׁבַע כְּבָשׂוֹת תִּקַּח מִיָּדִי בְּעִבּוֹר תִּהְיֶה־
לִּי לְעֵדָה כִּי חִפְרְתִי אֶת־הַבְּאֵר הַזֹּאת : עַל־ 31
כֵּן קָרָא לְמָקוֹם הַהוּא בְּאֵר שֶׁבַע כִּי שֵׁם
נִשְׁבַּעוּ שְׁנֵיהֶם : וַיִּכְרְתוּ בְרִית בֵּין־בְּאֵר שֶׁבַע 32
וַיִּקַּם אֲבִימֶלֶךְ וּפִיכַל שֶׁר־צָבָאוּ וַיֵּשְׁבוּ אֶל־
אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים : וַיִּמַּע אֲשֶׁל בְּבֵאֵר שֶׁבַע וַיִּקְרָא־ 33
שֵׁם בְּשֵׁם יְהוָה אֵל עֹלָם : וַיִּגַּר אַבְרָהָם בְּאֶרֶץ 34
פְּלִשְׁתִּים יָמִים רַבִּים : פ

CAP. XXII. כב

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֵלֹהִים נִסָּה אֶת־אֶבְרָהָם
וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי :
וַיֹּאמֶר

F 3 1 1

v. 23. גִּרְתָּהּ AL.

2 וַיֹּאמֶר קַח-נָא אֶת-בְּנֶהָ אֶת-יְחִידָה אֲשֶׁר-
 אָהַבְתָּ אֶת-יִצְחָק וּלְךָ-לֵהָ אֶל-אָרֶץ הַמִּדְבָּר
 וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר
 3 אֱלֹהֶיךָ׃ וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בְּבֹקֶר וַיַּחְכֵּשׂ אֶת-
 חֲמוֹרוֹ וַיִּקַּח אֶת-שְׁנֵי נַעֲרָיו אִתּוֹ וְאֵת יִצְחָק בְּנֵוֹ
 וַיִּבְקַע עֵצִי עֲלֶיהָ וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אֶל-הַמְּקוֹם
 4 אֲשֶׁר-אָמַר-לוֹ הָאֱלֹהִים׃ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיֵּשֶׂא
 אַבְרָהָם אֶת-עֵינָיו וַיִּרְא אֶת-הַמְּקוֹם מֵרְחוֹק׃
 ה וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל-נַעֲרָיו שְׁבוּ-לָכֶם פֹּה עִם-
 הַחֲמוֹר וְאֲנִי וְהַנֶּעֱר נֵלְכָה עַד-כֹּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה
 6 וְנִשְׁוֹבָה אֵלֵיכֶם׃ וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת-עֵצֵי
 הָעֹלָה וַיִּשֶׂם עַל-יִצְחָק בְּנֵוֹ וַיִּקַּח בִּירוֹ
 אֶת-הָאֵשׁ וְאֶת-הַמֵּאֲכֹלֶת וַיִּלְכֹּו שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו׃
 7 וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל-אַבְרָהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי
 וַיֹּאמֶר הַנְּנִי בְנִי וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים
 8 וַאֲנִי הִשָּׂה לְעֹלָה׃ וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֱלֹהִים
 יִרְאֵה-לוֹ הִשָּׂה לְעֹלָה בְנִי וַיִּלְכֹּו שְׁנֵיהֶם
 9 יַחְדָּו׃ וַיָּבֹאוּ אֶל-הַמְּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר-לוֹ
 הָאֱלֹהִים וַיִּבֶן שָׁם אַבְרָהָם אֶת-הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲלֶה
 אֶת-הָעֵצִים וַיַּעֲקֹר אֶת-יִצְחָק בְּנֵוֹ וַיִּשֶׂם אִתּוֹ
 עַל-הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לְעֵצִים׃ וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם
 אֶת-בִּירוֹ וַיִּקַּח אֶת-הַמֵּאֲכֹלֶת לִשְׂחַט אֶת-בְּנֵוֹ׃
 11 וַיִּקְרָא אֵלָיו מִלֵּאף יְהוָה מִן-הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר
 12 אַבְרָהָם׃ אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הַנְּנִי׃ וַיֹּאמֶר אֶל-
 תִּשְׁלַח

וישלח ירד אל הנער ואל תעש לו מאומה
 כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא
 חשכת את בנה את יחידך ממני : וישלח
 13 אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר
 נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את
 האיל ויעלהו לעלה תחת בנו : ויקרא
 14 אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר
 יאמר היום בתר יהוה יראה : ויקרא מלאך
 16 יהוה אל אברהם שנית מן השמים : ויאמר
 בי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית
 את הדבר הזה ולא חשכת את בנה את
 יחידך : כי ברה אברכה והרבה ארבה את
 17 זרעה ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת
 הים וירש זרעה את שער איביו : והתברכו
 18 בזרעה כל גווי הארץ עקב אשר שמעת בקלי
 וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו
 אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע : פ
 והיו אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם כ
 לאמר הנה ילדה מלכה גם הוא בנים לנחור
 אחיקה : את עויז בכרו ואת בנו אחיו ואת
 21 קמואל אבי ארם : ואת כשר ואת חו ואת
 22 פלדש ואת ירלף ואת בתואל : ובתואל ילד
 23 את רבקה שמנה אלה ילדה מלכה לנחור
 אחי

v. 13. Al. ה item ב

24 אחי אברהם : ופילגשו ושמה ראומה ותלד
 גם הוא את טבח ואת גחם ואת תחש
 ואת מעכה :

CAP. XXIII. כג

פ פ פ ה 5

א ויהי חגי שרה מאה שנה ועשרים שנה
 2 ושבע שנים שני חגי שרה : ותמות שרה
 בקרית ארבע הוא חברון בארץ כנען ויבא
 3 אברהם לספר לשרה ולבכתה : ויקם אברהם
 4 מעל פני מתו וירבר אל בניחת לאמר : גר
 וחושב אנכי עמכם תנו לי אחות קבר עמכם
 ה ואקברה מתי מלפני : ויעני בניחת את
 6 אברהם לאמר לו : שמענו אדני נשי
 אל הים אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר את
 מתה איש ממנו את קברו לא יכלה מפה
 7 מקבר מתה : ויקם אברהם וישתחו לעם
 8 הארץ לבניחת : וירבר אתם לאמר אסדיש
 את נפשכם לקבר את מתי מלפני שמעוני
 9 ופגעו לי בעפרון בדרך חור : ויתן לי את
 מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה שרה
 בכסף מלא יתנה לי בתוככם לאחות קבר
 וועפרון ישב בתוך בניחת ויען עפרון החתי
 את אברהם באזני בניחת לכל באי שער
 עירו

עירו לאמר: לא־אדני שמעני השרה נתתי לך: 11
 והמערה אשר־בו לך נתתיה לעיני בני־עמי
 נתתיה לך קבר מתה: וישתחו אברהם לפני: 12
 עם־הארץ: וידבר אל־עפרון באזני עם־ 13
 הארץ לאמר אף אם־אתה לו שמעני נתתי
 כסף השרה קח ממני ואקברה ארצ־מתי
 שמה: ויען עפרון ארצ־אברהם לאמר לו: 14
 אדני שמעני ארץ ארבע מאת שקל־כסף בינינו
 ויבינה מה־הוא: ואת־מתה קבר: וישמע 16
 אברהם אל־עפרון וישקל אברהם לעפרון
 את־הכסף אשר דבר באזני בני־חת ארבע
 מאת שקל כסף עבר לסחר: ויקם שרה: 17
 עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא
 השרה והמערה אשר־בו וכל־העץ אשר־
 בשדה אשר בכל־גבלו סביב: לאברהם: 18
 למקנה לעיני בני־חת בכל באי שער־עירו:
 ואחרי־כן קבר אברהם ארצ־שרה אשתו: 19
 אל־מערת שרה המכפלה על־פני ממרא הוא
 חברון בארץ פנען: ויקם השרה והמערה כ
 אשר־בו לאברהם לאחוזת־קבר מאת
 בני־חת:

CAP. XXIV. כד

ואברהם זקן בא בימים ויהוה ברך את־א
 אברהם בכל: ויאמר אברהם אל־עבדו 2

זקן

G 1

CA
 תלד
 תחש
 שנה
 שרה
 יבא
 רהם
 גר
 מכס
 את
 שר
 את
 מפק
 עם
 דיש
 ועוני
 ארצ
 שרה
 קבר:
 החתי
 עור
 עירו
 v.

זמן ביתו המשל בכל אשר לו שים נא ידה
 3 תחת ירכי: ואשפיעה ביהוה אלהי השמים
 ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות
 4 הננעני אשר אנכי יושב בקרבו: כי אל-ארצי
 ואל-מולדתי תלה ולקחת אשה לבני ליצחק:
 ה ויאמר אליו העבר אולי לא-תאבה האשה
 ללכת אחרי אל-הארץ הזאת ההשב אשיב
 אות-בנה אל-הארץ אשר יצאת משם:
 6 ויאמר אליו אברהם השמר לה פדתשיב
 7 את-בני שמה: יהוה אלהי השמים אשר
 לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר-
 לי ואשר נשבע-לי לאמר לזרעה אתן את-
 הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת
 8 אשה לבני משם: ואם-לא תאבה האשה
 ללכת אחריה ונקית משבעתי זאת רק את-בני
 9 לא תשב שמה: וישם העבר את-ירו תחור
 ירה אברהם אנני וישבע לו על-הדבר הזה:
 י ויקח העבר עשרה גמלים מגמלי אנני וילך
 וכל-טוב אנני בירו ויקם וילך אל-ארם
 11 ונהרים אל-עיר נחור: ויברך הגמלים מחוץ
 לעיר אל-באר המים לעת ערב לעת צאת
 12 השאבת: ויאמר יהוה אלהי אנני אברהם
 הקרה-נא לפני היום ועשה-חסד עם אנני
 13 אברהם: הנה אנני נצב על-עין המים
 ובנות

וַבְּנוֹת אַנְשֵׁי הָעִיר יֵצְאֹת לִשְׂאֵב מַיִם : וְהָיָה 14
 הַפַּעַר אֲשֶׁר אָמַר אֵלָיָה הַטִּי נָא כַדָּךְ וְאַשְׁתָּה
 וְאִמְרָה שְׂתֵה וְגַם־גְּמְלִיךָ אֲשַׁקֶּה אֶתְּהָ הַכַּחַת
 לְעַבְדְּךָ לִי צַחֵק וְבָה אָרַע כִּי־עֲשִׂית חֶסֶד עִם־
 אֲדֹנָי : וַיְהִי־הוּא טָרֵם כְּלָה לְדַבֵּר וְהָנָה רַבְקָהטו
 יֵצְאֹת אֲשֶׁר יִלְדָה לְבִתּוֹאֵל בֶּן־מִלְכָּה אִשְׁתֵּי
 נַחֲוֹר אָחִי אַבְרָהָם וְכַדָּה עַל־שִׁכְמָה : וְהִנֵּעַר 16
 טַבַּת מִרְאֵהָ מֵאֵד בְּתוֹלָה וְאִישׁ לֹא יָדָעָה
 וְתָרַד הָעֵינָה וְתַמְלֵא כְּדָה וְתַעַל : וַיִּרְץ הָעַבְדִּי 17
 לְקִרְאָתָהּ וַיֹּאמֶר הַגְּמִיאֵינִי נָא מֵעַט־מַיִם
 מִכַּדְּךָ : וְתֹאמַר שְׂתֵה אֲדֹנָי וְתַמְהֹר וְתָרַד כְּדָה 18
 עַל־יָרְה וְתַשְׁקֹהוּ : וְתַכַּל לְהַשְׁקֹתוֹ וְתֹאמַר 19
 לְגְּמְלִיךָ אֲשַׁאֵב עִד אִם־כָּלוּ לִשְׁתֵּת : וְתַמְהֹר כ
 וְתַעַר כְּדָה אֶל־הַשְׁקֹת וְתָרַץ עוֹד אֶל־הַבְּאֵר
 לִשְׂאֵב וְתַשַּׁאֵב לְכָל־גְּמְלֵיו : וְהָאִישׁ מִשְׁתַּאֲהָ 21
 לָהּ מִחֲרִישׁ לְדַעַת הַהַצְלִיחַ יְהוָה דְּרַכּוֹ אִם־
 לֹא : וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כָּלוּ הַגְּמְלִים לִשְׁתוֹת וַיִּקַּח 22
 הָאִישׁ נֹזֶם זָהָב בְּקַע מִשְׁקָלוֹ וּשְׁנֵי צְמִידִים
 עַל־יָרְיָה עֲשָׂרָה זָהָב מִשְׁקָלָם : וַיֹּאמֶר בַּת־ 23
 מִי אַתְּ הַגִּידִי נָא לִי הַיֵּשׁ בֵּית־אָבִיךָ מְקוֹם
 לְבוֹי לָלוֹן : וְתֹאמַר אֵלָיו בַּת־בְּתוֹאֵל אֲנִי בֶן־ 24
 מִלְכָּה אֲשֶׁר יִלְדָה לְנַחֲוֹר : וְתֹאמַר אֵלָיו גַּם־כָּה
 תבן G 2 זב

v. 14. הַנַּעֲרָה קָרִי sic & v. 16. 28. 55. 57.

v. 19. קַמֶץ בּו"ק Al. ד

26 תבן גם-מספוא רב עמנו גם-מקום ללון: ויקר
 27 האיש וישתחו ליהודה: ויאמר ברוך יהוה
 אלהי אדני אברהם אשר לא-עזב חסדו
 ואמתו מעם אדני אנכי בדרך נחני יהוה בית
 28 אחי אדני: ותרוץ הנער ותגר לבית אמה
 29 כדברים האלה: ולרבקה אח ושמנו לבן וירץ
 ל לבן אל-האיש החוצה אל-העין: ויהי כראת
 ארצ-הנזם וארצ-הצמרים על-ידי אחתו
 וכשמעו את-דברי רבקה אחתו לאמר כה-
 דבר אלי האיש ויבא אל-האיש והנה עמד
 30 על-הצמלים על-העין: ויאמר בוא ברוך
 יהוה למה תעמד בחוץ ואנכי פניתי הפוע
 31 ומקום לצמלים: ויבא האיש הביתה ויפתח
 הצמלים ויתן תבן ומספוא לצמלים ומים לרחץ
 32 רגליו ורגל האנשים אשר אתו: וישם
 לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אם-דברתי
 33 דברי ויאמר דבר: ויאמר עבר אברהם אנכי:
 להנהיג בך ארצ-אדני מאד ויגדל ויתן לו
 צאן ובקר וכסף וזהב ועבדים ושפחות וגמלים
 34 וחמרים: ותלך שרה אשת אדני בן לאדני
 אחרי זמנתה ויתן לו ארצ-כל-אשר-לו:
 35 וישבעני אדני לאמר לא-תקח אשה לבני
 36 מבנות הכנעני אשר אנכי ישב בארצו: אם-
 לא

לא אל־פִּית־אָבִי תִלָּךְ וְאֶל־מִשְׁפַּחְתִּי וְלִקְחֹת
 אִשָּׁה לְבָנִי : וְאָמַר אֶל־אֲדָנָי אֵלִי לֹא־תִלָּךְ 39
 הָאִשָּׁה אַחֲרַי : וַיֹּאמֶר אֵלָּי יְהוָה אֲשֶׁר־מִ
 הַתְּהַלְכֹתַי לְפָנָיו יִשְׁלַח מִלֵּאכֹו אֶתְּךָ וְהִצְלִיחַ
 דְּרָכְךָ וְלִקְחֹת אִשָּׁה לְבָנִי מִמִּשְׁפַּחְתִּי וּמִבְּיַד
 אָבִי : אִז תִּנְקַה מֵאֵלֹתַי כִּי תָבוֹא אֶל־מִשְׁפַּחְתִּי 41
 וְאִם־לֹא יִתְּנֶוּ לָךְ וְהָיִיתָ נָקִי מֵאֵלֹתַי : וְאָבֵא 42
 הַיּוֹם אֶל־הָעֵין וְאָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדָנָי
 אֲבָרְכֶם אִם־שָׂדֶנָּא מִצְלִיחַ דְּרָכֵי אֲשֶׁר אָנֹכִי
 הֹלֵךְ עֲלֵיהֶם : הִנֵּה אָנֹכִי נֹצֵב עַל־עֵין הַמַּיִם 43
 וְהָיָה הָעֵלְמָה הַיִּצְאָרָז לְשֵׂאֵב וְאָמַרְתִּי אֵלֶיהָ
 הַשְּׂקִינִי נָא מֵעַט־מַיִם מִכַּדְּךָ : וְאָמְרָה אֵלָּי 44
 גַּם־אֶתְּךָ שְׂתָהּ וְגַם לְגַמְלִיָּה אֲשֵׂאֵב הוּא־
 הָאִשָּׁה אֲשֶׁר־הָכִיחַ יְהוָה לְבֶן־אֲדָנָי : אָנִימָה
 מָרִם אֲכַלָּה לְדַבֵּר אֶל־לְבִי וְהִנֵּה רַבְּקָה יִצְאָת
 וְכָרַת עַל־שִׁכְמוֹהָ וְתָרַד הָעֵינָהּ וְתִשָּׂאֵב וְאָמַר
 אֵלֶיהָ הַשְּׂקִינִי נָא : וְתַמְהֵר וְתוֹרַד כְּדָה מֵעֲלֵיהָ 46
 וְתֹאמַר שְׂתָהּ וְגַם־גַּמְלִיָּה אֲשָׁקָה וְאִשָּׁת וְגַם
 הַגַּמְלִיִּים הַשְּׂקִתָּהּ : וְאֲשָׂאֵל אֶתְּךָ וְאָמַר בֵּת־מִי 47
 אַתָּה וְתֹאמַר בֵּת־בְּתוּאֵל בֶּן־נָחוֹר אֲשֶׁר יִלְדָה
 לּוֹ מִלְכָּהּ וְאִשָּׁם הַנּוֹם עַל־אִפָּהּ וְהַצְּמִידִים
 עַל־יָרֵיהֶם : וְאָקַד וְאִשְׁתַּחֲוּה לַיהוָה וְאָבִלְךָ 48
 אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדָנָי אֲבָרְכֶם אֲשֶׁר הִנְחֵנִי
 בְּדֶרֶךְ אֱמֹת לִקְחֹת אֶת־בֵּת־אָחִי אֲדָנָי לְבָנִי :
 וְעַתָּה

49 וְעַתָּה אִם־יִשְׁלַחַם עֲשׂוֹיִם חֶסֶד וְאַמֶּת אֶת־אֲדָנִי
 הַגִּידוּ לִי וְאִם־לֹא הַגִּידוּ לִי וְאַפְנֶה עַל־יָמִין
 כֹּאֵז עַל־שְׂמָאל : וַיַּעַן לִבָּן וּבִתּוֹאֵל וַיֹּאמְרוּ
 מִי־הִנֵּה יֵצֵא הַדָּבָר לֹא נוֹכַל דִּבֶּר אֱלֹהֵי רַע אִו־
 50 טוֹב : הִנֵּה־רִבְקָה לִפְנֵיהַ קַח וְלֵךְ וַתְּהִי אִשָּׁה
 51 לְלִבָּן־אֲדָנִיהַ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה : וַיְהִי כְּאֲשֶׁר
 שָׁמַע עֵבֶר אֲבֵרָהִם אֹת־דִּבְרֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחֲוֶה
 52 וַיֵּצֵא הָעֵבֶר כְּלֵי־כֶסֶף
 וְכֹלֵי זָהָב וּבְגָדִים וַיִּתֵּן לְרִבְקָה וּמַגְדָּלוֹת נָתַן
 53 לְרָאֲחִילָה וְלֵאמֹרָה : וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ הַיּוֹצֵא
 וְהַאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־עִמּוֹ וַיִּלְיִנוּ וַיִּקְוִמוּ בַּבֶּקֶר
 נִהְיָ־אָמַר שְׁלַחְנִי לְאֲדָנִי : וַיֹּאמֶר אַחִיָּה וְאֵמֶרָה
 תִּשָּׁב הַבַּעַל אֶתְּנוּ יָמִים אִו עֲשׂוֹר אַחֵר תֵּלֵךְ :
 54 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־תֵּאֲחָרוּ אֹתִי וַיְהִי־הַצְּלִיחַ
 55 דַּרְכֵי שְׁלַחְוִנִי וְאֵלְכֶה לְאֲדָנִי : וַיֹּאמְרוּ נִקְרָא
 56 לְבַעַל וּנְשֵׂאֵלֶה אֶת־פִּיהַ : וַיִּקְרָאוּ לְרִבְקָה
 וַיֹּאמְרוּ אֵלֶיהַ הַתְּלַכִּי עִם־הָאִישׁ הַזֶּה וַתֹּאמֶר
 57 אֵלֶיהַ : וַיִּשְׁלַחוּ אֶת־רִבְקָה אַחֲתָם וְאֶת־מִנְקֻתָהּ
 58 וְאֶת־עֵבֶר אֲבֵרָהִם וְאֶת־אֲנָשָׁיו : וַיְבָרְכוּ אֶת־
 רִבְקָה וַיֹּאמְרוּ לָהּ אַחֲתָנוּ אֵת הַיָּי לְאֵלֵינוּ
 59 רִבְבָה וַיִּירֶשׁ זֶרַעְךָ אֵת שְׂעֵר שִׁנְאָיו : וַתִּקַּם
 רִבְקָה וַנְעֻרְתִּיהַ וַתִּרְכַּבְנָה עַל־הַגְּמָלוֹיִם
 וַתֵּלְכֶנָה אַחֲרֵי הָאִישׁ וַיִּקַּח הָעֵבֶר אֶת־רִבְקָה
 60 וַיִּלְךְ : וַיִּצְחַק בָּא מִבּוֹאֵ בְּאֵר לַחַי לְאִי וְהוּא
 יוֹשֵׁר

וישב בארץ חננב : ויצא יצחק לשוח בשדה 63
 לפנות ערב וישא עיניו וירא והנה גמלים
 באים : ותשא רבקה את-עיניה ותרא את- 64
 יצחק ותפל מעל הגמל : ותאמר אל-העברסה
 מיד האיש הלזה ההלך בשדרו לקראתנו
 ויאמר העבר הוא אדני ותקח הצעירה ותתכס :
 ויספר העבר ליצחק את כל-הדברים אשר 66
 עשה : ויבאה יצחק האהלה שרה אמו ויקח 67
 את-רבקה ותהי-לו לאשה ויאהבה וינחם
 יצחק אחרי אמו : פ

CAP. XXV. כה

ויסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה : א
 ותלד לו את-זמרון ואת-יקשן ואת-מרן ואת- 2
 מרין ואת-ישבק ואת-שוח : ויקשן ילד את- 3
 שבא ואת-דרן ובני דרן היו אשרם ולטושם
 ולאמים : ובני מרין עיפה ועפר וחנה ואבירע 4
 ואלדעה כל-אלה בני קטורה : ויתן אברהם ה 5
 את-כל-אשר-לו ליצחק : ולבני הפילגשים 6
 אשר לאברהם נתן אברהם מתנת וישלחם
 מעל יצחק בנו בעורנו חי קדמה אל-ארץ 7
 קדם : ואלה ימי שני-חיי אברהם אשר-חי 7
 מאת שנה ושבעים שנה וחמש שנים : ויגוע 8
 וימת אברהם בשיבה טובה זקן ושבע ויאסף 9
 אל-עמיו : ויקברו אהו יצחק וישמעאל בניו
 אל-

אל מערת המכפלה אל שרה עפולן בן צחר
 י החתי אשר על פני ממרא : השרה אשר
 קנה אברהם מאת בני חת שמה קבר
 אברהם ושרה אשתו : ויהי אחרי מות אברהם
 ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק
 עם באר לחי ראי : פ

ואלה תולדת ישמעאל בן אברהם אשר ילדה
 הגר המצרית שפחת שרה לאברהם : ואלה
 שמות בני ישמעאל בשמותם לתולדתם בכר
 ישמעאל נבית וקדר ואד באל ומבישם : ומשמע
 טורומה ומשא : חדר ותימא יטור נפיש
 וקדמה : אלה הם בני ישמעאל ואלה שמותם
 בחצריהם ובטירתם שנים עשר נשיאם
 לאמותם : ואלה שני חגי ישמעאל מאת
 שנה ושלשים שנה ושבע שנים ויגוע וימת
 ויאסף אל עמיו : וישכנו מחוילה עד שור
 אשר על פני מצרים באכה אשורה על פני
 כל אחיו גפרל :

פ פ פ ו 6

ואלה תולדת יצחק בן אברהם אברהם הוליד
 כ את יצחק : ויהי יצחק בן ארבעים שנה
 בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפרן
 ארם אחות לבן הארמי לו לאשה : ויעתר
 יצחק ליהנה לנכח אשתו כי עקרה הוא ויעתר
 לו

לו יהוה ותהר רבקה אשתו: ויתלצצו הבנים 22
 בקרבה ותאמר אם כן למד זה אנכי ותלך
 לרש ארץ יהודה: ויאמר יהוה לה שני 23
 גוים בבטנה ושני לאמים ממועיק יפרדו ולאם
 מלאם יאמץ ורב יעבר צעיר: וימלאו ימיה 24
 ללדת והנה תומם בבטנה: ויצא הראשון כה
 אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו שמו עשו:
 ואחרי כן יצא אחיו וידו ארוזת בעקב עשו 26
 ויקרא שמו יעקב ויצחק בין ששים שנה
 בלדת אחם: ויגדלו הפערים ויהי עשו איש 27
 דע ציד איש שדה ויעקב איש תם ישב
 אהלים: ויאהב יצחק את עשו כי ציד במיו 28
 ורבקה אהבת את יעקב: ויזר יעקב נזיר 29
 ויבא עשו מן השדה והוא עיף: ויאמר עשו ל
 אל יעקב הלעיטני נא מן האדם האדם הזה
 כי עיף אנכי על כן קרא שמו ארום: ויאמר 31
 יעקב מכרה כיום את בכרתך לי: ויאמר 32
 עשו הנה אנכי הולך למורת ולמה נדה לי
 בכרה: ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע 33
 לו וימכר את בכרתו ליעקב: ויעקב נתן 34
 לעשו לחם ונזיר ערשים ויאכל וישת ויגם
 ויבך עשו את הבכרה: פ

CAP.

H

ח

ק גוים v. 23.

קמץ בז"ק v. 24.

CAP. XXVI. כו

א ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר
היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך
2 מלך פלשתים גררה : וירא אליו יהוה
ויאמר אל-תירד מצרימה שכן בארץ אשר
3 אמר אליך : גור בארץ הזאת ואהיה עמך
ואברכה כילך ולזרעה אתן את-כל-הארצת
האל והקמתי את-השבעה אשר נשבעתי
4 לאברהם אביך : והרפיתי את-זרעה ככוכבי
השמים ונתתי לזרעה את כל-הארצת האל
ה והתברכו בזרעה כל גוי הארץ : עקב
אשר-שמע אברהם בקלי וישמר משמרתי
6 מצותי חקותי ותולתי : וישב יצחק בגרר :
7 וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי
הוא כי ירא לאמר אשתי פן-יהרגני אנשי
המקום על-רבקה כי טובת מראוי הוא :
8 ויהי כי ארכילו שם הימים וישקף אבימלך
מלך פלשתים בעד החלון וירא והנה יצחק
9 מצחק את רבקה אשתו : ויקרא אבימלך
ליצחק ויאמר אף הנח אשתך הוא ואיך
אמרת אחתי הוא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי
פן-אמות עליה : ויאמר אבימלך מה-זאת
עשית לנו כמעט שכב אחר העם את-אשתך
והבאת

v. 3. & 4. א. v. 5. א.

והבאת עלינו אשם : ויצו אבימלך את כל-
 העם לאמר הנגע באיש הזה ובאשתו מות
 ימות : ויזרע יצחק בארץ הזאת וימצא בשנה-
 ההוא מאה שערים ויברכהו יהוה : ויגדל-
 האיש וילך הלך וגדל עד קיר גדל מאד :
 והיה לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה-
 ויקנאו אתו פלשתים : וכל הבארות אשר
 חפרו עברי אביו בימי אברהם אביו סתמום
 פלשתים וימלאום עפר : ויאמר אבימלך אל-
 יצחק לך מעמנו כי עצמת ממנו מאד : וילך-
 משם יצחק ויחן בנחל גרר וישב שם : וישב-
 יצחק ויחפר את בארות המים אשר חפרו
 בימי אברהם אביו ויסתמום פלשתים אחר
 מות אברהם ויקרא להן שמות פשמות אשר-
 קרא להן אביו : ויחפרו עברי יצחק בנחל-
 וימצאו שם באר מים חיים : ויריבו לעיב
 גרר עם לעי יצחק לאמר לנו המים ויקרא
 שם הבאר עשק כי התעשקו עמו : ויחפרו-
 באר אחרת ויריבו גם עליה ויקרא שמה
 שטנה : ויעתק משם ויחפר באר אחרת-
 ולא רבו עליה ויקרא שמה רחבות ויאמר
 כי עתה הרחיב יהוה לנו ופרינו בארץ : ויעל-
 משם באר שבע : וירא אליו יהוה בלילה-
 ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם אביך אל-

תִּירָא כִּי־אַתָּה אֲנִי וּבִרְכִיתִיךָ וְהִרְבִּיתִי אֶת־
 כְּהִרְעָה בְּעֵבֹר אַבְרָהָם עַבְדִּי : וַיְבֹן שֵׁם מִזְבֵּחַ
 וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהוָה וַיִּטֶּ שֵׁם אֱהִלֹּ וַיְכַרֵּר־שֵׁם
 26 עַבְדֵי־יִצְחָק בְּאֵר : וַאֲבִימֶלֶךְ הִלַּךְ אֵלָיו מִגֵּרָר
 27 וַאֲחִוָּז מִרְעָהוּ וּמִיֶּבֶל שֶׁר־צָבָאוּ : וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים יִצְחָק מִדֹּעַ בְּאַתֶּם אֵלֵי וְאַתֶּם שֹׁנְאֵתֶם
 28 אֶת־י וְתִשְׁלַחֲנִי מֵאַתְכֶם : וַיֹּאמְרוּ רְאוּ רְאִינוּ
 כִּי־הִנֵּה יְהוָה עִמָּךְ וּנְאֻמָּר תְּהִי נָא אֱלֹהֵי
 בְּיַמֵּינוּ בְּיַמֵּינוּ וּבִינֶךָ וּנְכַרְתֶּהּ בְּרִית עִמָּךְ :
 29 אִם־תַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ רְעִיהַ כְּאֲשֶׁר לֹא נִגְעַנְנוּךָ
 וְכְאֲשֶׁר עֲשִׂינוּ עִמָּךְ רַק־טוֹב וּנְשַׁלַּחְךָ בְּשָׁלוֹם
 לְאַתָּה עִתָּה בְּרוּךְ יְהוָה : וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתֵּה
 31 וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ : וַיִּשְׁכַּמוּ בַבֶּקֶר וַיִּשְׁבְּעוּ אִישׁ
 לְאַחֵיו וַיִּשְׁלַחֶם יִצְחָק וַיִּלְכוּ מֵאַתָּה בְּשָׁלוֹם :
 32 וַיְהִי בַיּוֹם הַהוּא וַיָּבֹאוּ עַבְדֵי יִצְחָק וַיִּגְדּוּ
 לוֹ עַל־אֲרוֹת הַבְּאֵר אֲשֶׁר חָפְרוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ
 33 מִצְּאֵנוּ מַיִם : וַיִּקְרָא אֶתְהַ שְׁבַעַה עַל־
 כֵּן שֵׁם־הָעִיר בְּאֵר שְׁבַע עַד הַיּוֹם הַזֶּה :
 34 וַיְהִי עֲשׂוּ בֶן־אַרְבָּעִים שָׁנָה
 וַיִּקַּח אִשָּׁה אוֹת־יְהוֹרִיד בַּת־בְּאֵר הַחֲתָן
 לְהוֹאֲתָ בְּשֵׁמֹת בַּת־אֵילָן הַחֲתָן : וְתַהֲיִין מִרְתָּ
 רֵיחַ לְיִצְחָק וּלְרִבְקָה :

CAP.

נ"א ויט v. 25.

ש Al. v. 29.

CAP. XXVII. נו

ויהי כִּדְרוֹן יַצְחָק וַתִּכְתֹּב עֵינָיו מֵרְאוֹת א
 וַיִּקְרָא אֶת־עֵשָׂו בְּנוֹ הַגָּדֹל וַיֹּאמֶר אֵלָיו בְּנִי
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַבְּנִי : וַיֹּאמֶר הִנֵּה־נָא זִקְנָתִי 2
 לֹא יָדַעְתִּי יוֹם מוֹתִי : וְעַתָּה שֶׁאֶנֶּה כָּלֶיךָ 3
 תְּלִיךָ וְקוֹשְׁתְּךָ וְצֵא הַשְּׂדֵה וְצִוְרָה לִי צִוְרָה :
 וְעֲשֵׂה־לִּי מִטַּעֲמִים כַּאֲשֶׁר אֶהְבַּתִּי וְהִבִּיֵּאתָ 4
 לִּי וְאָכְלָה בְּעִבּוֹר תִּבְרַכְךָ נַפְשִׁי בְּטָרִם אָמוֹת :
 וּרְבִקָּה שָׁמְעוֹת בְּרַבֵּר יַצְחָק אֶל־עֵשָׂו בְּנוֹה
 וַיֵּלֶךְ עֵשָׂו הַשְּׂדֵה לְצֹד צִוְרָה לְהִבִּיא : וּרְבִקָּה 6
 אָמְרָה אֶל־יַעֲקֹב בְּנֵה לֵאמֹר הִנֵּה שָׁמְעֵתִי
 אֶת־אָבִיךָ מְדַבֵּר אֶל־עֵשָׂו אַחִיךָ לֵאמֹר :
 הִבִּיֵּאתָ לִּי צִוְרָה וְעֲשֵׂה־לִּי מִטַּעֲמִים וְאָכְלָה 7
 וְאֶבְרַכְכָּה לִפְנֵי יְהוָה לִפְנֵי מוֹתִי : וְעַתָּה 8
 בְּנִי שָׁמַע בְּקוֹלִי לֵאשֶׁר אָנִי מְצוּוֶה אֹתְךָ : לֵךְ־ 9
 נָא אֶל־הַצֹּאֵן וְקַח־לִּי מִשָּׂם שְׁנֵי גְדֵי עֹזִים
 טָבִיִּים וְאֶעֱשֶׂה אֹתָם מִטַּעֲמִים לְאָבִיךָ כַּאֲשֶׁר
 אֶהֱבֶה : וְהִבֵּאתָ לְאָבִיךָ וְאָכַל בְּעֵבֶר אֲשֶׁר־י
 יִבְרַכְךָ לִפְנֵי מוֹתוֹ : וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־רְבִקָּה 11
 אָמֹן הֵן עֲשׂוֹ אֲחִי אִישׁ שָׂעִר וְאַנְכִי אִישׁ חָלָק :
 אֲוִלִי יִמְשְׁנֵי אָבִי וְהִיִּיתִי בְּעֵינָיו כְּמוֹתֶעֱתַע 12
 וְהִבֵּאתִי עָלַי קָלְלָה וְלֹא בְרַכָּה : וַתֹּאמֶר לוֹ 13
 אָמֹן עָלַי קָלְלָתְךָ בְּנִי אֵךְ שָׁמַע בְּקוֹלִי וְלֵךְ

קח

H 3

ח 1

v. 2. פתח באתנח

v. 3. ה' יצירה

14 קח-לי : וילך ויקח ויבא לאמו ותעש אמו
 טימטעמים כאשר אהב אביו : ותקח רבקה
 את-בגדי עשו בנה הגדל החמדת אשר אתה
 16 בבירת ותלבש את-יעקב בנה הקטן : ואת
 ערות גדי העזים הלבשה על-ידיו ועל
 17 חלקת צנארו : ותחן את-המטעמים ואת-
 18 הלחם אשר עשתה ביד יעקב בנה : ויבא
 אל-אביו ויאמר אבי ויאמר הנני מי אתה
 19 בני : ויאמר יעקב אל-אביו אנכי עשו ברכה
 עשיתי כאשר דברת אלי קום-נא שבה
 כואכלה מצירי בעבור תברכני נפשה : ויאמר
 יצחק אל-בנו מה-זה מהרת למצא בני
 21 ויאמר כי הקרה יהוה אליה לפני : ויאמר
 יצחק אל-יעקב גשה-נא ואמשך בני האתה
 22 זה בני עשו אם-לא : ויגש יעקב אל-יצחק
 אביו וימשהו ויאמר הקל קול יעקב והידיים
 23 ירי עשו : ולא הפירו כיהיו ידיו פירי עשו
 24 אחיו שערת ויברכהו : ויאמר אתה זה בני
 כהעשו ויאמר אני : ויאמר הגשה לי ואכלה
 מציר בני למען תברכה נפשי ויגש-לו ויאכל
 26 ויבא לו יין וישת : ויאמר אליו יצחק אביו
 27 גשה-נא ושקדה-לי בני : ויגש וישקד-לו
 וירח את-ריח בגדיו ויברכהו ויאמר ראה
 28 ריח בני פריח שדה אשר ברכו יהוה : ויתן

לָךְ הָאֵל הַיּוֹם מִטֵּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ וְרֹב
 דָּגָן וְתִירֹשׁ : יַעֲבֹדֶנּוּ עַמִּים וַיִּשְׁתַּחֲוּ לָךְ 29
 לְאֵמִים הוּוּ גִבּוֹר לְאַחִיךָ וַיִּשְׁתַּחֲוּ לָךְ בְּנֵי
 אִמְךָ אֲרֻרָה אֲרוּר וּמְבֹרָכָה בְּרוּךְ : וַיְהִי לִי
 כְּאִשׁוֹר כָּל־הַיּוֹם יִצְחָק לְבָרְכָה אֶת־יַעֲקֹב וַיְהִי אֵת
 יִצְחָק יִצְחָק יַעֲקֹב מֵאִתּוֹ בְּנֵי יִצְחָק אָבִיו וַעֲשׂוּ
 אֲחִיו בָּנָי מִצִּירֹו : וַיַּעַשׂ גַּם־הוּא מִטַּעֲמִים 31
 וַיִּבְנֶה לְאָבִיו וַיֹּאמֶר לְאָבִיו יָקֹם אָבִי וַיֹּאכַל
 מִצִּירֹו בְּנֵי בַעֲבָר תְּבָרַכְנִי נַפְשָׁה : וַיֹּאמֶר לוֹ 32
 יִצְחָק אָבִיו מִי־אַתָּה וַיֹּאמֶר אָנֹכִי בְנֶה בְּכָרְךָ
 עֲשׂוּ : וַיַּחֲרֹד יִצְחָק חֲרָדָה גְּדוּלָה עַד־מָאוֹד 33
 וַיֹּאמֶר מִי־אֲפֹאֵה הוּא הַצִּיר־צִיר וַיִּבְנֶה לִי
 וַאֲכַל מִכֹּל בְּטָרִם תִּבּוֹא וַאֲבָרַכְהוּ גַם־בְּרוּךְ
 יִהְיֶה : כִּשְׁמוֹעַ עֲשׂוּ אֶת־דְּבַרֵי אָבִיו וַיַּעֲקֹב 34
 צַעֲקָה גְּדוּלָה וַמְרָה עַד־מָאוֹד וַיֹּאמֶר לְאָבִיו
 בְּרַכְנִי גַם־אֲנִי אָבִי : וַיֹּאמֶר בָּנָי אַחִי־הַלֵּה
 בְּמִרְמָה וַיִּקַּח בְּרַכְתָּה : וַיֹּאמֶר הֲכִי קָרָא 36
 שְׁמוֹ יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹבֵנִי זֶה פַעַמִּים אֶת־בְּכֹרְתִי
 לְקַח וְהִנֵּה עִתָּה לְקַח בְּרַכְתִּי וַיֹּאמֶר הֲלֹא־
 אֲצַלֵּת לִי בְרַכָּה : וַיַּעַן יִצְחָק וַיֹּאמֶר לַעֲשׂוּ 37
 הֵן גִּבּוֹר שְׁמֹתוֹ לָךְ וְאֶת־כָּל־אֲחִיו נָתַתִּי לָךְ
 לְעַבְדִּים וְדָגָן וְתִירֹשׁ סִמְכֹתִיו וְלִכְנֶה אֲפֹאֵה מֶה
 אַעֲשֶׂה בְּנֵי : וַיֹּאמֶר עֲשׂוּ אֶל־אָבִיו הַבְּרַכָּה 38
 אַחַת

קמץבדק Al. 5 v. 36. וישחורו ק' v. 29.

אחת הוא-לה אבי ברכני גם-אני אבי וישא
 39 עשו קלו ויבך: ויען יצחק אביו ויאמר אליו
 הנה משמני הארץ יהיה מושבך ומטל
 מהשמים מעל: ועל-חרבך תחיה ואת-אחיה
 תעבר והיה כאשר תרד ופרקת עלו מעל
 41 צוארך: וישטם עשו את-יעקב על-הברכה
 אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי
 42 אבל אבי ואהרצה את-יעקב אחי: ויגד
 לרבקה את-דברי עשו בנה הגדל ותשלח
 ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה
 43 עשו בני אחיה מתנתם לה להרצה: ועתה בני
 שמוע בקלי וקום ברח-לה אל-לבן אחי חרנה:
 44 וישבת עמו ימים אחרים עד אשר-תשוב
 מהחמת אחיה: עד-שוב אחי-אחיה מפה ושכח
 את אשר-עשית לו ושלחתי ולקחתיה משם
 46 למרה אשפל גם-שניכם יום אחר: ותאמר
 רבקה אל-יצחק קצתי בחיי מפני בנות חת
 אם-לקח יעקב אשה מבנות-חת כאלה
 מבנות הארץ למה לי חיים:

CAP. XXVIII. כח

א ויקרא יצחק אל-יעקב ויברך אתו ויצוהו
 2 ויאמר לו לא-תקח אשה מבנות כנען: קום
 לה פדנה ארם ביתה בתואל אבי אמה וקח-
 לך

3 לֵךְ מִשֵּׁם אִשָּׁה מִבְּנוֹת לָבָן אֲחֵי אִמֶּךָ : וְאֵל
 שְׂרֵי יִבְרַךְ אֶתְךָ וַיִּבְרַךְ וַיִּרְבֶּךָ וְהָיִית לְקַהֲל
 4 עַמִּים : וַיִּתֶּן לָהּ אֶת־בְּרַכַּת אַבְרָהָם לֵךְ
 וְלִזְרַעָה אֶתְךָ לְרִשְׁתָּהּ אֶת־אֶרֶץ מִגְרִיךָ אֲשֶׁר־
 נָתַן אֱלֹהִים לְאַבְרָהָם : וַיִּשְׁלַח יִצְחָק אֶת־ה
 יַעֲקֹב וַיֵּלֶךְ פְּדֻנָה אָרָם אֶל־לָבָן בֶּן־בְּתוּאֵל
 הָאֲרָמִי אֲחֵי רִבְקָה אִם יַעֲקֹב וַעֲשׂו : וַיֵּרָא 6
 עֲשׂו כִּי־בָרַךְ יִצְחָק אֶת־יַעֲקֹב וַשְׁלַח אֹתוֹ
 פְּדֻנָה אָרָם לְקַחַת־לוֹ מִשֵּׁם אִשָּׁה בְּבָרְכּוֹ אֹתוֹ
 וַיִּצְוּ עָלָיו לֵאמֹר לֹא־תִקַּח אִשָּׁה מִבְּנוֹת כְּנָעַן :
 וַיִּשְׁמַע יַעֲקֹב אֶל־אָבִיו וְאֶל־אִמּוֹ וַיֵּלֶךְ פְּדֻנָה 7
 אָרָם : וַיֵּרָא עֲשׂו כִּי רָעוֹת בָּנוֹת כְּנָעַן בְּעֵינָי 8
 יִצְחָק אָבִיו : וַיֵּלֶךְ עֲשׂו אֶל־יִשְׁמַעְאֵל וַיִּקַּח 9
 אֶת־מַחֲלֵת בַּת־יִשְׁמַעְאֵל בֶּן־אַבְרָהָם אַחֹת
 גַּבְיֹת עַל־נָשָׂיו לוֹ לְאִשָּׁה :

ס ס ס ז 7

וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה : י
 וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם וַיֵּלֶן שָׁם כִּי־בָא הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּקַּח 11
 מֵאֲבְנֵי הַמָּקוֹם וַיִּשֵׁם מְרֹאשֹׁתָיו וַיִּשְׁכַּב בַּמָּקוֹם
 הַהוּא : וַיַּחֲלֵם וַהֲנֵה סֹלֶם מִצֵּב אֶרְצָה וּרְאִשׁוֹ 12
 מִזְבֵּעַ הַשְּׁמִימָה וַהֲנֵה מְלֹאכֵי אֱלֹהִים עֲלָיִם
 וַיִּרְדִּים בּוֹ : וַהֲנֵה יְהוָה נֹצֵב עָלָיו וַיֹּאמֶר 13
 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אָבִיךָ וְאַלֹהֵי יִצְחָק
 הָאֶרֶץ I ט

v. 9. Al. ק

הארץ אשר אתה שכב עליה לה אתנפה
 14 ולזרעה: והיה זרעה כעפר הארץ ופרצת ימה
 וקרמה וצפנה ונגבה ונברכו בה כל משפחת
 15 מדי הארמה וזרעה: והנה אנכי עמה ושמרתיה
 בכל אשר תלה והשבתי אל הארמה הזאת
 כי לא אעזבה עד אשר אם עשיתי את
 16 אשר דברתי לה: וייקץ יעקב משנתו ויאמר
 אכן יש יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי:
 17 ויירא ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה
 כי אם בית אלהים וזה שער השמים:
 18 וישבם יעקב בבקר ויקח את האבן אשר
 שם מראשתו וישם אתה מצבה ויצק שמן
 19 על ראשה: ויקרא את שם המקום ההוא
 בית אל ואולם לוי שם העיר לראשנה:
 20 וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי
 ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן
 21 לי לחם לאכל ובגד ללבוש: ושבתו בשלום
 אל בית אבי והיה יהוה לי לאלהים:
 22 והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית
 אלהים וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לה:

CAP. XXIX. כט

א וישב יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם:
 2 וירא והנה באר בשדה והנה שם שלשה
 עדר צאן רבצים עליה כי מן הבאר ההוא
 ישקו

וישקו העררים והאבן גדלה על פי הבאר :
 3 ונאספו שמה כל העררים וגללו את האבן
 מעל פי הבאר והשקו את הצאן והשיבו
 את האבן על פי הבאר למקמה : ויאמר
 4 להם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחר
 אנחנו : ויאמר להם הירעתם את לבן בן
 5 רחור ויאמרו ידענו : ויאמר להם השלום לו
 ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם
 6 הצאן : ויאמר הן עוד היום גדול לא עת
 7 האסה המקנה השקו הצאן ולכו רעו : ויאמרו
 8 לא נוכל עד אשר יאספו כל העררים וגללו
 את האבן מעל פי הבאר והשקינו הצאן :
 9 עורנו מדבר עמם ורחל באה עם הצאן
 אשר לאביה כי רעה הוא : ויהי כאשר ראה
 יעקב את רחל בת לבן אחי אמו ואת צאן
 לבן אחי אמו ויגש יעקב וגל את האבן
 מעל פי הבאר וישק את צאן לבן אחי אמו :
 11 וישק יעקב לרחל וישא את קלו ויברך :
 12 ויבר יעקב לרחל כי אחי אביה הוא וכי בן
 רבקה הוא ותרוץ ותגד לאביה : ויהי כשמע
 לבן את שמעי יעקב בן אחותו וירץ לקראתו
 ויחבק לו וינשק לו ויביאהו אל ביתו ויספר
 14 לבן את כל הדברים האלה : ויאמר לו
 לבן אה עצמי וכשרי אתה וישב עמו חדש
 ימים :

טו ימים : ויאמר לבן ליעקב הכי אחי אתה
 ועברתני חנם הגידה לי מדה משכרתך :
 16 וילבן שתי בנות שם הגדלה לאה ושם
 17 הקטנה רחל : ועיני לאה רכות ורחל היחידה
 18 יפת תאר ויפת מראה : ויאהב יעקב את
 רחל ויאמר אעברה שבע שנים ברחל בתך
 19 הקטנה : ויאמר לבן טוב תתי אתה לך מתתי
 כ אתה לאיש אחר שכה עמדי : ויעבר יעקב
 ברחל שבע שנים ויהיו בעיניו כימים אחרים
 21 באהבתו אתה : ויאמר יעקב אל לבן הבה
 אצ אשתי כי מלאי ימי ואבואה אליה :
 22 ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש
 23 משחה : ויהי בערב ויקח את לאה בתו
 24 ויבא אתה אליו ויבא אליה : ויתן לבן לה
 כהאת זלפה שפחתו ללאה בתו שפחה : ויהי
 בבקר והנה הוא לאה ויאמר אל לבן מה
 זאת עשית לי הלא ברחל עברתי עמך ולמה
 26 רמיתני : ויאמר לבן לא יעשה כן במקומנו
 27 לתת הצעירה לפני הבכירה : מלא שבע
 זאת ונתנה לך גם את זאת בעברה אשר
 28 תעבר עמדי עור שבע שנים אחרות : ויעש
 יעקב כן וימלא שבע זאת ויתן לו את
 29 רחל בתו לו לאשה : ויתן לבן לרחל בתו
 ל את בלהה שפחתו לה לשפחה : ויבא גם
 אל

אֶל־רַחֵל וַיֵּאָהֶב גַּם־אֶת־רַחֵל מִלֵּאָה וַיַּעֲבֹד
 עִמּוֹ עוֹד שִׁבְע־שָׁנִים אַחֲרוֹת׃ וַיֵּרָא יְהוָה 31
 בְּכִי־שְׁנוּאָה לָאָה וַיִּפְתַּח אֹזֶן־רַחֲמָה וּרְחֵל
 עֲקָרָה׃ וַתַּהַר לָאָה וַתֵּלֶד בֶּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ 32
 רְאוּבֵן כִּי אָמְרָה כִּי־רָאָה יְהוָה בְּעַנְיִי כִּי עָתָה
 יֵאָחֲבֵנִי אִישִׁי׃ וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֶּן וַתֹּאמֶר 33
 כִּי־שָׁמַע יְהוָה כִּי־שְׁנוּאָה אֲנִכִּי וַיִּתֵּן־לִי גַם־
 אֹזֶן־זֶה וַתִּקְרָא שְׁמוֹ שִׁמְעוֹן׃ וַתַּהַר עוֹד 34
 וַתֵּלֶד בֶּן וַתֹּאמֶר עָתָה הִפְעַם יִלּוּה אִישׁ
 אֵלַי כִּי־יִלְדֹתַי לוֹ שְׁלֹשָׁה בָנִים עַל־כֵּן קָרָאת
 שְׁמוֹ לֹוִי׃ וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֶּן וַתֹּאמֶר הִפְעַם־לָהּ
 אֹזֶרָה אֹזֶן־יְהוָה עַל־כֵּן קָרָאת שְׁמוֹ יְהוּדָה
 וַתַּעֲמֹד מִלְּהוֹת׃

CAP. XXX. 5

וַתֵּרָא רַחֵל כִּי לֹא יִלְדָה לִיעֲקֹב וַתִּקְנֶא רַחֵל 5
 בְּאָחֲתָהּ וַתֹּאמֶר אֶל־יַעֲקֹב הִבְדֵּל־לִי בָנִים
 וְאִם־אֵין מִתָּה אֲנִכִּי׃ וַיַּחַר־אָרֶץ יַעֲקֹב בְּרַחֵל 6
 וַיֹּאמֶר הִתַּחַת אֱלֹהִים אֲנִכִּי אֲשֶׁר־מָנַע מִמֶּךָ
 פְּרִי־בֶטֶן׃ וַתֹּאמֶר הִנֵּה אֲמַתִּי בָלָהָ בְּךָ 7
 אֵלַיָּה וַתֵּלֶד עַל־בְּרִכִּי וְאִבְנָה גַם־אֲנִכִּי מִמֶּנָּה׃
 וַתִּתֵּן־לוֹ אֹזֶן־בְּלָהָה שִׁפְחָתָהּ לְאִשָּׁה וַיָּבֵא 8
 אֵלַיָּה יַעֲקֹב׃ וַתַּהַר בְּלָהָה וַתֵּלֶד לִיעֲקֹב בֶּן׃ ה
 וַתֹּאמֶר רַחֵל דַּבְּנִי אֱלֹהִים וְגַם שָׁמַע בְּקִלִּי 6
 וַיִּתֵּן־לִי בֶן עַל־כֵּן קָרָאת שְׁמוֹ בֶּן׃ וַתַּהַר 7
 עוֹד

עור ותלד בלהה שפחת רחל בן שני ליעקב :
 8 ותאמר רחל נפתולי אלהים נפתלתי עם
 9 אחתי גם יבלתי ותקרא שמו נפתלי : ותרא
 לאה כי עמדה מלדת ותקח את זלפה
 שפחתה ותתן אותה ליעקב לאשה : ותלד
 11 זלפה שפחת לאה ליעקב בן : ותאמר לאה
 12 בגר ותקרא את שמו גר : ותלד זלפה
 13 שפחת לאה בן שני ליעקב : ותאמר לאה
 באשרי כי אשרוני בנוז ותקרא את שמו
 14 אשר : וילד ראובן בימי קציר חטים וימצא
 דוראים בשדה ויבא אתם אל לאה אמו
 ותאמר רחל אל לאה תני נא לי מודדאי
 טורבך : ותאמר לה המעט קחתה את אישי
 ולקחת גם את דודאי בני ותאמר רחל לבן
 16 ישכב עמך הלילה תחת דודאי בך : ויבא
 יעקב מן השרה בערב ותצא לאה לקראתו
 ותאמר אלי תבוא כי שכר שכרתיך בדודאי
 17 ובני וישכב עמך בלילה הוּא : וישמע
 אלהים אל לאה ותהר ותלד ליעקב בן
 18 חמישי : ותאמר לאה נתן אלהים שכרי
 אשר נתתי שפחתי לאישי ותקרא שמו
 19 יששכר : ותהר עור לאה ותלד בן ששי
 ב ליעקב : ותאמר לאה זכרני אלהים אתי
 זכר

זכר טוב הפעם יזבלני אישי כי ילדתי לו
 21 ששה בנים ותקרא את-שמו זבלון : ואחר
 22 ילדה בת ותקרא את-שמה דינה : ויזכר
 אלהים את-רחל וישמע אליה אלהים
 23 ויפתח את-רחמה : ותהר ותלד בן ותאמר
 24 אסף אלהים את-חרפתי : ותקרא את-שמו
 יוסף לאמר יסף יהוה לי בן אחר : ויהי
 כאשר ילדה רחל את-יוסף ויאמר יעקב
 אל-לבן שלחני ואלכה אל-מקומי ולארצי :
 26 תנה את-נשי ואת-ילדי אשר עבדתי אהך
 בחן ואלכה כי אתה ידעת את-עבדתי אשר
 עבדתיך : ויאמר אליו לבן אם-נא מצאתי חן
 בעיניך נחשתי ויברכני יהוה בגללה : ויאמר
 29 נקברו שכרה עלי ואתנה : ויאמר אליו
 אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת אשר-
 היה מקנה אתי : כי מעט אשר היה לך ל
 לפני ויפרץ לרב ויברך יהוה אתך לרגלי
 31 ועתה מתי אעשה גם-אנכי לביתי : ויאמר
 32 גוה אתן-לך ויאמר יעקב לא-חתן לי
 מאומה אם-תעשה-לי הדבר הזה אשובה
 32 ארעה צאנך אשמר : אעבר בכל-צאנך
 היום הסר משם כל-שה נקר וטלוא וכל-
 33 שה-חום בכשבים וטלוא ונקר בעוים
 !היה שכרי : וענתה-בי צדקתי ביום מחר
 33

פִּי־תְבוּאָה עַל־שִׁכְרֵי לִפְנֵיהֶּ כָּל־אִשֶׁר־אֵינֶנּוּ
 נָקֹד וְטֹלֹא בְּעֵינַיִם וְחוּם בְּכַשְׁבִּים גָּנוּב
 34 הוּא־אֵתִי : וַיֹּאמֶר לָבֵן הֵן לִי יְהִי כְרִבְרָה :
 לְהוֹיֶסֶר בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־הַתִּישִׁים הַעֲקָרִים
 וְהַטְּלָאִים וְאֵת כָּל־הָעֵזִים הַנִּקְדוֹת וְהַטְּלָאִת
 כָּל־אִשֶׁר־לָבֵן בּוֹ וְכָל־חוּם בְּכַשְׁבִּים וַיִּתֵּן
 36 בְּיַד־בְּנָיו : וַיֵּשֶׁם הָרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בֵּינוֹ
 וּבֵין יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹב רָעָה אֶת־צֹאן לָבֵן הַנּוֹתֵרֶת :
 37 וַיִּקְחֵהּ לִי יַעֲקֹב מִקָּל לִבָּנָהּ לַח וְלוֹי וְעֶרְמוֹן
 וַיַּפְעֵל בָּהֶן פְּצִלוֹת לִבְנוֹת מַחֲשֵׁף הַלָּבֵן אֲשֶׁר
 38 עַל־הַמִּקְלוֹת : וַיִּצַּג אֶת־הַמִּקְלוֹת אֲשֶׁר פָּצַל
 בְּרַחֲטִים בְּשִׁקְרָתָהּ הַמַּיִם אֲשֶׁר תִּבְאֵן הַצֹּאן
 לַשְּׂתוֹת לִכְכַּח הַצֹּאן וַיַּחֲמֵנָה בִּבְאֵן לַשְּׂתוֹת :
 39 וַיַּחֲמוּ הַצֹּאן אֶל־הַמִּקְלוֹת וַתִּלְדֵּן הַצֹּאן עֲקָרִים
 מִנִּקְרִים וְטֹלָאִים : וְהַכַּשְׁבִּים הַפְּרִיָה יַעֲקֹב
 וַיִּתֵּן פְּנֵי הַצֹּאן אֶל־עֵקֶד וְכָל־חוּם בְּצֹאן
 לָבֵן וַיֵּשֶׁת לוֹ עֲרָרִים לִבְדוֹ וְלֹא שָׂתָם עַל־
 41 צֹאן לָבֵן : וְהָיָה בְּכָל־יָחַם הַצֹּאן הַמִּקְשָׁרוֹת
 וְשֵׁם יַעֲקֹב אֶת־הַמִּקְלוֹת לְעֵינֵי הַצֹּאן בְּרַחֲטִים
 42 לְיַחֲמֵנָה בַּמִּקְלוֹת : וּבַהֲעֵטִיף הַצֹּאן לֹא יֵשִׁים
 וְהָיָה הָעֵטְפִים לְלָבֵן וְהַקְשָׁרִים לְיַעֲקֹב :
 43 וַיִּפְלֹץ הָאִישׁ מְאֹד מְאֹד וַיַּחֲדִילוּ צֹאן רַבּוֹת
 וַשְּׂפָחוֹת וְעִבְרִים וְגַמְלִים וְחֲמָרִים :

CAP.

ף' רבתי v. 42.

CAP. XXXI. לא

וישמע את־דברי בני־לבן לאמר לקח יעקב א
 את כל־אשר לאבינו ומאשר לאבינו עשה
 את פל־הכבר הזה : וירא יעקב את־פני 2
 לבן והנה איננו עמו פתמול שלשום : ויאמר 3
 יהוה אל־יעקב שוב אל־ארץ אבותיך
 ולמולדתך ואהיה עמך : וישלח יעקב ויקרא 4
 לרחל וללאה השרה אל־צאנו : ויאמרה
 להן ראה אנכי את־פני אביכן כי־איננו אלי
 פתמול שלשם ואלהי אבי היה עמרי : ואתנה 6
 ידעתן כי בכל־כחי עברתי אצל־אביכן :
 ואביכן התל בי והחלף את־משכרתי עשרת 7
 מגים ולא־נתנו אלהים להרע עמרי : אם־ 8
 פה יאמר נקדים יהיה שכרך וילדו כל־הצאן
 נקדים ואם־נדה יאמר עקדים יהיה שכרך
 וילדו כל־הצאן עקדים : ויצל אלהים את־ 9
 מקנה אביכם ויתן לי : ויהי בערז יחס
 הצאן ואשא עיני וארא בחלום והנה העתרים
 העלים על־הצאן עקדים נקדים וברדים :
 ויאמר אלי מלאך האלהים בחלום יעקב 11
 ואמר הנני : ויאמר שא־נאת עיניך וראה 12
 פל־העתרים העלים על־הצאן עקדים נקדים
 וברדים כי ראיתי את כל־אשר לבן עשה
 לך : אנכי האל בית־אל אשר משחת שם 13
 מצבה K

מִצְבֵּה אֲשֶׁר נָדַרְתָּ לִּי שָׁם נָדַר עִתָּה קוֹם
צֵא מִן־הָאָרֶץ הַזֹּאת וּשׁוּב אֶל־אֶרֶץ מוֹלַדְתְּךָ׃
14 וַתַּעַן רַחֵל וּלְאָה וַתֹּאמְרֵנָה לוֹ הַעוֹד לָנוּ חֶלֶק
טו וַנִּחַלָה בְּבֵית אָבִינוּ׃ הֲלוֹא נִכְרִיּוֹת נִחַשְׁבֵנוּ
לו כִּי מִכְרָנוּ וַיֹּאכַל גַּם־אֲכֹל אֶת־כֶּסֶפֵנוּ׃
16 כִּי כָל־הָעֵשֶׂר אֲשֶׁר הִצִּיל אֱלֹהִים מֵאֲבִינוּ לָנוּ
הוּא וּלְבַנָּינוּ וְעִתָּה כֹּל אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים
17 אֵלֶיךָ עֲשֵׂה׃ וַיִּקַּם יַעֲקֹב וַיִּשְׂא אֶת־בָּנָיו
18 וְאֶת־נַשְׂוֵי עַל־הַגְּמָלוֹת׃ וַיִּנְהַג אֶת־כָּל־
מִקְנֵהוּ וְאֶת־כָּל־רֹכְשׁוֹ אֲשֶׁר רָכַשׁ מִקְנֵה
קַיְיִנוּ אֲשֶׁר רָכַשׁ בְּפָדֵן אָרֶם לָבוֹא אֶל־יַצְחָק
19 אָבִיו אֶרְצָה כְּנָעַן׃ וּלְבָנָי הָלַךְ לְגֹזֵז אֶת־צֹאֲנוֹ
וַתִּגְנֹב רַחֵל אֶת־הַתְּרֵמִים אֲשֶׁר לְאֵבִיהָ׃
כ וַיִּגְנֹב יַעֲקֹב אֶת־לֶבֶן לְבָנָי הָאָרָמִי עַל־בְּלוֹ
21 הַגִּיד לוֹ כִּי בָרַח הוּא׃ וַיְבָרַח הוּא וְכָל־
אֲשֶׁר־לוֹ וַיִּקַּם וַיַּעֲבֹר אֶת־הַנָּהָר וַיִּשֶׂם אֶת־
22 פָּנָיו הַר הַגְּלָעָד׃ וַיִּגַּד לְלֶבֶן בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
23 כִּי בָרַח יַעֲקֹב׃ וַיִּקַּח אֶת־אָחִיו עִמּוֹ וַיִּרְדּוּ
אֲחֵרָיו בְּרֶדֶת שְׁבַע־יָמִים וַיִּרְבֹּק אֹתוֹ בְּהַר
24 הַגְּלָעָד׃ וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל־לֶבֶן הָאָרָמִי בַחֲלֹם
הַלַּיְלָה וַיֹּאמֶר לוֹ הִשְׁמַר לְךָ פֶּן־תִּדְבַר עִם־
כה יַעֲקֹב מִטּוֹב עַד־רָע׃ וַיִּשָּׂג לְבָן אֶת־יַעֲקֹב
וַיַּעֲקֹב תָּקַע אֶת־אָהָלוֹ בְּהַר וּלְבָן תָּקַע אֶת־
אָהָלוֹ

אחיו בחר הגלעד : ויאמר לבן ליעקב מה²⁶
 עשית ותגנב אות לבבי ותנהג את בנתי
 כשביוז חרב : למה נחבאת לברח ותגנב²⁷
 אתי ולא הגדת לי ואשלחה בשמחה
 ובשרים בתך ובכנור : ולא נמשתני לנשק²⁸
 לבני ולבנתי עתה הסבלת עשו : יש לאל²⁹
 ידי לעשות עמכם רע ואלהי אביכם אמש
 אמר אלי לאמר השמר לה מדבר עם יעקב
 משוב עד רע : ועתה הלה הלכת פי נכסף ל
 נכספתה לבית אביך למה גנבת את אלהי :
 ויען יעקב ויאמר ללבן כי יראתי כי אמרת³¹
 פן תגזל אות בנותיך מעמי : עם אשר³²
 תמצא את אלהיך לא יחיה נגד אחינו
 חקר לה מה עמדי וקח לה ולא ידע יעקב
 כי רחל גנבתם : ויבא לבן באהל יעקב³³
 ובאהל לאה ובאהל שתי האמהות ולא מצא
 ויצא מאהל לאה ויבא באהל רחל : ורחל³⁴
 לקחה את התרפים ותשמם בכר הגמל
 ותשב עליהם וימשש לבן את כל האהל
 ולא מצא : ותאמר אל אביה אל יחללה
 פעיני ארני כי לוא אוכל לקום מפניך כי
 דרך נשים לי ויחפש ולא מצא את התרפים :
 ויחר ליעקב וירב בלבן ויען יעקב ויאמר³⁶
 ללבן מה פשעי מה חטאתי כי רלקת אחרי :

כי

K 2 י ב

37 כִּי מִשְׁשַׁת אֹת כָּל כְּלֵי מַדָּה מִצֵּאת מִכֹּל
 כְּלֵי בֵיתָה שִׁים כֹּה נָגַד אֲתִי וְאֶחִיד וְיִוְכַיְחוּ
 38 בֵּין שְׁנֵינוּ : זֶה עֲשָׂרִים שָׁנָה אֲנִי עִמָּךְ
 רַחֲלִידָה וְעִידָה לֹא שָׁכַלְוּ וְאִילִי צֵאנָךְ לֹא
 39 אֶכְלַתִּי : מִרְפָּה לֹא הִבְאֵתִי אֵלֶיךָ אֲנִי אֲחַטְנָה
 מִיָּדִי תִבְקַשְׁנָה גְּנַבְתִּי יוֹם וְגַנַּבְתִּי לַיְלָה :
 מִהֵיטֵי כִּיּוֹם אֶכְלַנִי חָרֵב וְקָרַח בְּלַיְלָה וְתוֹרַד
 41 שְׁנַתִּי מֵעֵינַי : זֶה לִי עֲשָׂרִים שָׁנָה בְּבֵיתְךָ
 עֲבַדְתִּיךָ אַרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה בְּשַׂתִּי בְּנֵתִיךָ
 וְשֵׁשׁ שָׁנִים בְּצֵאנָךְ וְתַחֲלֶךְ אֹת מִשְׁכַּרְתִּי
 42 עֲשֵׂרֶת כֹּמֵיִם : לִילִי אֱלֹהִי אָבִי אֱלֹהֵי אֲבֹרָהִם
 וּפְחַד יִצְחָק הָיָה לִי כִּי עָתָה רִיקָם שְׁלַחְתָּנִי
 אֶת עֵינָי וְאֵת יָדַי כִּפִּי רָאָה אֱלֹהִים וַיּוֹכַח
 43 אִמְשׁ : וַיַּעַן לָבָן וַיֹּאמֶר אֶל יַעֲקֹב הַבְּנוֹת
 בְּנֹתַי וְהַבָּנִים בְּנֵי וְהַצֹּאֵן צֵאנִי וְכֹל אֲשֶׁר אָתָּה
 רָאָה לִי הוּא וְלִבְנֹתַי מִה אֲעִשֶׂה לְאֱלֹהֵי הַיּוֹם
 44 אִוּוּ לִבְנֵיהֶן אֲשֶׁר יִלְדוּ : וְעָתָה לְכֹה נִכְרַתְתָּהּ
 מִחֶבְרִית אֲנִי וְאָתָּה וְהָיָה לְעַד בֵּינִי וּבֵינָךְ : וַיִּקַּח
 46 יַעֲקֹב אֶבֶן וַיְרִימָהּ מִצֵּבָה : וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
 לְאָחִיו לְקַטּוּ אֲבָנִים וַיִּקְחוּ אֲבָנִים וַיַּעֲשׂוּ גֹל
 47 וַיֹּאכְלוּ שָׂם עַל הַגֹּל : וַיִּקְרָא לוֹ לָבָן יִגָּר
 48 שְׁהָרִיתָ וַיַּעֲקֹב קָרָא לוֹ גִלְעָד : וַיֹּאמֶר לָבָן
 הַגֹּל הַזֶּה עַד בֵּינִי וּבֵינָךְ הַיּוֹם עַל לָבָן קָרָא
 שְׁמוֹ

שְׁמוֹ זֶלְעָד : וְהַמְצֵפָה אֲשֶׁר אָמַר יִצְחָק יְהוָה 49
 בְּיָנִי וּבִינְךָ כִּי נִסְתַּר אִישׁ מֵרְעֵהוּ : אִם תִּעֲנֶנָּה כ
 אֶת־בְּנֹתַי וְאִם תִּקַּח נָשִׁים עַל־בְּנֹתַי אִין אִישׁ
 עִמּוֹנִי רָאָה אֱלֹהִים עַד בְּיָנִי וּבִינְךָ : וַיֹּאמְרוּ 51
 לָבֹן לִיעֲקֹב הַנְּהַי הַגֵּל הוּא וְהִנֵּה הַמְצֵבָה
 אֲשֶׁר יָרִיתִי בְּיָנִי וּבִינְךָ : עַד הַגֵּל הוּא וְעַתָּה 52
 הַמְצֵבָה אִם־אֲנִי לֹא־אֶעְבֵּר אֵלֶיךָ אֶת־הַגֵּל
 הוּא וְאִם־אִתָּה לֹא־תֵעָבֵר אֵלַי אֶת־הַגֵּל הוּא
 וְאֶת־הַמְצֵבָה הַזֹּאת לָרְעָה : אֱלֹהֵי אַבְרָהָם 53
 וְאֱלֹהֵי נְחוֹר יִשְׁפְטוּ בֵּינֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבִיהֶם
 וְשִׁבְעַת יַעֲקֹב בְּפֶחַד אָבִיו יִצְחָק : וַיִּזְבַּח יַעֲקֹב 54
 זֶבַח בְּהָר וַיִּקְרָא לְאָחָיו לֵאמֹר לֶאֱכֹל־לֶחֶם וַיֹּאכְלוּ
 לֶחֶם וַיְלִינּוּ בְּהָר :

CAP. XXXII. לב

וַיִּשְׁכַּם לָבֹן בְּפֶקֶד וַיִּנְשָׁק לְבָנָיו וּלְבָנוֹתָיו א
 וַיְבָרֶךְ אֹתָהֶם וַיְלַךְ וַיָּשָׁב לָבֹן לְמִקְמוֹ : וַיַּעֲקֹב 2
 הִלֵּךְ לְדַרְכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ־בּוֹ מְלֹאכֵי אֱלֹהִים : וַיֹּאמֶר 3
 יַעֲקֹב כֹּאֲשֶׁר רָאָם מַחֲנֵה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא
 שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא מַחֲנֵים :

פ פ פ ח 8

וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מְלֹאכִים לִפְנֵי אֶל־עֲשׂוֹ אָחִיו 4
 אֶרְצָה שְׂעִיר שׂוֹדָה אֲדוֹם : וַיִּצֹו אֹתָם לֵאמֹר ה
 כֹּה תֹאמְרוּן לְאֲדֹנָי לַעֲשׂוֹ כִּי־כֹה אָמַר עֲבַדְךָ
 יַעֲקֹב

K 3 י

v. 50. Al. ה v. 53. חול

6 עקב עם לבן ברתי ואחר עד עתה : ויהי
 לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה
 7 להגיד לארני למצא חן בעיניך : וישבו
 המלאכים אל-יעקב לאמר באנו אל אחיך
 אל-עשו וגם הלך לקראתך וארבע מאות
 8 איש עמו : ויירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ
 את העם אשר אתו ואת הצאן ואת הפקר
 9 והגמלים לשני מחנות : ויאמר אם יבוא
 עשו אל המחנה האחת והכהו והיה המחנה
 י הנשאר לפליטה : ויאמר יעקב אלהי אבי
 אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי
 11 שוב לארצה ולמולדתך ואיטיבה עמך : קטנתי
 מכל החסרים ומכל האמות אשר עשית את
 עבדך כי במקלי עברתי את-הירדן הוה
 12 ועתה הייתי לשני מחנות : הצליני נא מיד
 אחי מיד עשו כי-ירא אנכי אתו פן יבוא
 13 והכני אם על-בנים : ואתה אמרת היטב
 איטיב עמך ושמתי את-זרעך כחול הים
 14 אשר לא-יספר מלב : וילך שם בלילה ההוא
 טו ויקח מן הבא בידו מנחה לעשו אחיו : עזים
 מאתים ותישים עשרים וחלים מאתים
 16 ואילים עשרים : גמלים מינוקות ובניהם
 שלשים פרות ארבעים ופרים עשרה אתנות
 17 עשרים ועירם עשרה : ויתן ביד-עבדיו עדר
 עדר

עדר לבדו ויאמר אל עבדיו עברו לפני ורוח
 תשימו בין עדר ובין עדר: ויצו את הראשון 18
 לאמר כי יפגשה עשו אחי ושאלך לאמר
 למי אתה ואנה תלה ולמי אלה לפניך: 19
 ואמרת לעבדך ליעקב מנחה הוא שלוחה 19
 לארני לעשו והנה גם הוא אחרינו: ויצו גם כ
 ארז השני גם ארז השלישי גם ארז כל
 ההלכים אחרי העדרים לאמר כדבר הזה
 תרברק אל עשו במצאכם אתו: ואמרתם 21
 גם הנה עבדך יעקב אחרינו כי אמר אכפרה
 פניו במנחה ההלכות לפני ואחרי כן אראה
 פניו אולי ישא פני: והעבר המנחה על 22
 פניו והוא לן בלילה ההוא במחנה: ויקם 23
 בלילה הוא ויקח את שתי נשיו ואת שתי
 שפחתיו וארז אחד עשר ילדיו ויעבר ארז
 מעבר יבק: ויקחם ויעברם ארז הנחל 24
 ויעבר ארז אשר לו: ויותר יעקב לבדוכה
 ויאבק איש עמו עד עלות השחר: וירא כי 26
 לא יכל לו ויגע בכף ירכו ותקע כף ירכה
 יעקב בהאבקו עמו: ויאמר שלחני כי עלה 27
 השחר ויאמר לא אשלחה כי אם ברכתני:
 ויאמר אליו מה שמך ויאמר יעקב 28:
 ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם 29
 ישראל

קמץ בז"ק v. 21.

וְיִשְׂרָאֵל כִּי־שָׁרִית עִם־אֱלֹהִים וְעַם־אֲנָשִׁים
 לְוַתּוֹכַל : וַיִּשְׁאַל יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הַגִּיד־הַנֶּזֶק
 שְׂמֹךְ וַיֹּאמֶר לְמֹדָה זֶה תִּשְׁאַל לְשָׁמַי וַיְבָרֶךְ
 31 אֶתּוֹ שֵׁם : וַיִּקְרָא יַעֲקֹב שֵׁם הַמָּקוֹם פְּנֵי־אֵל
 כִּי־רָאוֹתַי אֱלֹהִים פְּנִים אֶל־פְּנִים וַתִּנְצַל
 32 נַפְשִׁי : וַיִּזְרַח־לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ כַּאֲשֶׁר עֵבֶר אֶת־
 33 פְּנֵי־אֵל וְהוּא צֹלַע עַל־יָרְכּוֹ : עַל־כֵּן לֹא־
 יֵאָכְלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־גִּיד הַנֶּשֶׂה אֲשֶׁר עַל־
 כַּף הַיְרֵךְ עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּי נָגַע בְּכַף־יָרֵךְ
 יַעֲקֹב בְּגִיד הַנֶּשֶׂה :

CAP. XXXIII. לג

א וַיִּשָּׂא יַעֲקֹב עֵינָיו וַיִּרְא וְהִנֵּה עֲשׂוּ בֶּן אֶתְמֹ
 אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ וַיַּחֲזֵ אֶת־הַיְלָדִים עַל־
 2 לְאָה וְעַל־רָחֵל וְעַל שְׁתֵּי הַשִּׁפְחוֹת : וַיִּשֶׂם
 אֶת־הַשִּׁפְחוֹת וְאֶת־יְלִדֵיהֶן רֵאשִׁיטָה וְאֶת־לְאָה
 וַיְלִדֶיהָ אַחֲרָיִם וְאֶת־רָחֵל וְאֶת־יוֹסֵף
 3 אַחֲרָיִם : וְהוּא עֵבֶר לַפְּנִיחַם וַיִּשְׁתַּחֲוֶה אֶרְצָהּ
 4 שְׁבַע פְּעָמִים עַד־גִּשְׁתּוֹ עַד־אַחִיו : וַיִּרְץ עֲשׂוּ
 לְקִרְאָתוֹ וַיַּחְבְּקֵהוּ וַיִּפֹּל עַל־צַוְאָרוֹ וַיִּשְׁקֵהוּ
 ה וַיִּבְכּוּ : וַיִּשָּׂא אֶת־עֵינָיו וַיִּרְא אֶת־הַנְּשִׁים
 וְאֶת־הַיְלָדִים וַיֹּאמֶר מִי־אֵלֶּה לָךְ וַיֹּאמֶר
 6 הַיְלָדִים אֲשֶׁר חָנַן אֱלֹהִים אֶת־עַבְדְּךָ : וַתִּגְשֵׁן
 7 הַשִּׁפְחוֹת הִנֵּה וַיְלִדֵיהֶן וַתִּשְׁתַּחֲוֶינן : וַתִּגַּשׁ גַּם־
 לְאָה

v. 4. צווארו ק' נקוד על וישקוהו

לֹאֵה וּלְדִיָּה וּיְשַׁתְּחוּ וְאַחַר נָגַשׁ יוֹסֵף וְרָחֵל
 וּיְשַׁתְּחוּ : וַיֹּאמֶר מִי לָךְ כָּל־הַמַּחֲנֶה הַזֶּה 8
 אֲשֶׁר פָּגַשְׁתִּי וַיֹּאמֶר לְמִצְרָא־חֵן בְּעֵינֵי אֲדֹנָי :
 וַיֹּאמֶר עֲשׂוּ יִשְׁלֵי רֵב אָחִי יְהִי לָךְ אֲשֶׁר־ 9
 לָךְ : וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־נָא אִם־נָא מִצְאֵתִי י
 חֵן בְּעֵינֶיהָ וּלְקַחַת מִנְחָתִי מִיָּדַי כִּי עַל־כֵּן
 רָאִיתִי פְנֵיהָ כִּרְאֹת פְּנֵי אֱלֹהִים וַתְּרַצְנִי : קַח־ 11
 נָא אֶת־בְּרֹכְתִי אֲשֶׁר הִבֵּאת לָךְ כִּי־חַנְּנִי
 אֱלֹהִים וְכִי יִשְׁלֵי־כָל וַיַּפְצֵר־בוּ וַיִּקַּח :
 וַיֹּאמֶר נִסְעָה וּנְלַכְּהָ וְאִלְכְּהָ לְנִגְדָה : 12
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדֹנָי יָדַע כִּי־הַיְלָדִים רַפִּים 13
 וְהַצֹּאן וְהַבְּקָר עֲלוֹת עָלַי וְדַפְקוּם יוֹם אַחַר
 וּמָתוּ כָל־הַצֹּאן : יַעֲבֵר־נָא אֲדֹנָי לִפְנֵי עַבְדְּךָ 14
 וְאֲנִי אֲתַנְּהֶלְהָ לְאַמִּי לְרִגְלֵי הַמַּלְאָכָה אֲשֶׁר־
 לִפְנֵי וְלְרִגְלֵי הַיְלָדִים עַד אֲשֶׁר־אָבֵא אֶל־אֲדֹנָי
 שְׁעִירָה : וַיֹּאמֶר עֲשׂוּ אֲצִיגְהֶנָּה עִמָּךְ מִן־טו
 הָעַם אֲשֶׁר אִתִּי וַיֹּאמֶר לְמַדָּה זֶה אֲמַצְא־חֵן
 בְּעֵינֵי אֲדֹנָי : וַיֵּשֶׁב בַּיּוֹם הַהוּא עֲשׂוּ לְרִכְו 16
 שְׁעִירָה : וַיַּעֲקֹב נָסַע סִכְתָּה וַיִּבֶן לוֹ בֵּית־ 17
 וּלְמִקְנֵהוּ עָשָׂה סִפּוֹת עַל־כֵּן קָרָא שְׁם־
 הַמִּקּוֹם סִכּוֹת : ס וַיִּבְנֵה יַעֲקֹב שְׁלֹם 18
 עִיר שְׁלֹם אֲשֶׁר בְּאַרְץ כְּנַעַן בְּנְאוּ מִפְּתֵי אֲרָם
 וַיִּחַן אֶת־פְּנֵי הָעִיר : וַיִּקַּח אֶת־חֶלְקֵת הַשְּׂדֵה 19
 אֲשֶׁר נָטָה־שָׁם אֶהְלוּ מִיַּד בְּנֵי־חַמּוֹר אֲבִי
 שְׁלֹם

כשכם במאה קשיטה : ויצב שם מזבח
ויקרא לו אל אלתי ישראל :

CAP. XXXIV. לך

א ותצא דינה ברת לאה אשר ילדה ליעקב
2 לראות בבנות הארץ : וירא אתה שכם בן
חמור חנוי נשיא הארץ ויקח אתה וישכב
3 אתה ויענה : ותרבק נפשו בדינה בת יעקב
ויאהב את הנער וירפר על לב הנער :
4 ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר קח לי את
ח הילדה הזאת לאשה : ויעקב שמע כי טמא
את דינה בתו ובניו היו את מקנהו בשדה
6 והחריש יעקב עד פאם : ויצא חמור אבי
7 שכם אל יעקב לרפר אתו : ובני יעקב באו
מן השדה כשמעם ויתעצבו האנשים ויחר
להם מאד כי נבלה עשה בישראל לשכב
8 את בת יעקב וכן לא יעשה : וירפר חמור
אתם לאמר שכם בני חשקה נפשו בביתכם
9 תנו נא אתה לו לאשה : והתחתנו אתנו
בנתיכם תתנו לנו ואת בנתינו תקחו לכם :
10 ואתנו תשבו והארץ תהיה לפניכם שבו
11 וסחרוה והאחזו בה : ויאמר שכם אל אביו
ואל אחיה אמצא חן בעיניכם ואשר תאמרו
12 אלי אתון : הרבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה
כאשר

כֹּאשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי וְתִנּוּ לִי אֶת־הַפֶּעַר לְאִשָּׁה׃
 וַיַּעֲנוּ בְנֵי־יַעֲקֹב אֶת־שִׁלְמִים וְאֶת־חֲמוֹר אֲבִיו׃
 בְּמִרְמָה וַיְדַבְּרוּ אֲשֶׁר טָמְא אֶת דִּינָה אֶחָתָם׃
 וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם לֹא נוּכַל לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר הַזֶּה׃
 לָחַת אֶת־אֶחָתָנוּ לְאִישׁ אֲשֶׁר־לוֹ עֵרְלָה כִּי־
 חֲרָפָה הוּא לָנוּ׃ אֲךָ בִּזְמַן נָאוֹת לָכֵם אִסְטוּ׃
 חֲהִי כְמוֹנוּ לְהַפּוֹל לָכֵם כָּל־זָכָר׃ וְנִתְּנוּ אֶת־
 בָּנֹתָנוּ לָכֵם וְאֶת־בָּנֹתֵיכֶם נִקַּח לָנוּ וַיִּשְׁבְּנוּ
 אֹתְכֶם וְהָיִינוּ לְעַם אֶחָד׃ וְאִם־לֹא תִשְׁמָעוּ׃
 אֲלֵינוּ לְהַפּוֹל וְלִקְחָנוּ אִתָּךְ בָּתָנוּ וְהִלְכָנוּ׃
 וַיִּטְבוּ דְבַר־הֵם בְּעֵינֵי חֲמוֹר וּבְעֵינֵי שִׁלְמִים בֶּן־
 חֲמוֹר׃ וְלֹא־אָחָר הִנְעֵר לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר כִּי חָמַץ׃
 בְּבֵת־יַעֲקֹב וְהוּא נִכְבַּד מִכָּל בֵּית אָבִיו׃ וַיָּבֹא כ
 חֲמוֹר וַשְׁכֵם בְּנוֹ אֶל־שַׁעַר עִירָם וַיְדַבְּרוּ אֶל־
 אֲנָשֵׁי עִירָם לֵאמֹר׃ הַאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה שְׁלָמִים׃
 הֵם אֶתָּנוּ וַיִּשְׁבּוּ בָאָרֶץ וַיִּסְחָרוּ אֹתָהּ וְהָאָרֶץ
 חֲפָה רַחֲבַת־יָרֵדִים לִפְנֵיהֶם אֶת־בָּנֹתָם נִקַּח־
 לָאֵנוּ לְנָשִׁים וְאֶת־בָּנֹתֵינוּ נָתַן לָהֶם׃ אֲךָ־
 בִּזְמַן יֵאָתֶוּ לָנוּ הָאֲנָשִׁים לְשֶׁבֶת אֹתָנוּ לְהִיּוֹת
 לְעַם אֶחָד בְּהַפּוֹל לָנוּ כָּל־זָכָר כֹּאשֶׁר הֵם
 גְּפוּלִים׃ מִקְנֵיהֶם וּקְנִינָם וְכָל־בְּחֻמָּתָם הֲלוֹא־
 לָנוּ הֵם אֲךָ נָאוֹתָהּ לָהֶם וַיִּשְׁבּוּ אֹתָנוּ׃
 וַיִּשְׁמָעוּ אֶל־חֲמוֹר וְאֶל־שִׁלְמִים בְּנוֹ כָּל־יִצְחָק׃
 שַׁעַר עִירוֹ וַיִּפְּלוּ כָּל־זָכָר כָּל־יִצְחָק שַׁעַר
 עִירוֹ׃

כהעירו: ויהי ביום השלישי בהיותם פאבים
 ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה
 איש חרבו ויבאו על העיר בטח ויהרגו כל
 26 זכר: ואת חמור ואת שכם בנו הרגו לפי
 27 חרב יקחו את דינה מפית שכם ויצאו: בני
 יעקב באו על החללים ויגזו העיר אשר
 28 טמאו אחותם: את צאנם ואת בקרם ואת
 חמריהם ואת אשר בעיר ואת אשר בשדה
 29 ללקחו: ואת כל חילם ואת כל טפם ואת
 נשיהם שבו ויגזו ואת כל אשר בבית:
 ל ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי עכרתם
 אתי להבאישני בישב הארץ בפנעני ובפרוני
 ואני מתי מספר ונאספו עלי והכוני ונשמרת
 31 אני וביתי: ויאמרו הכזונה יעשה אות
 אחוחנו: פ

CAP. XXXV. לה

א ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל
 ושב שם ועשה שם מזבח לאל הנראה
 2 אליה בברכה מפני עשו אחיה: ויאמר יעקב
 אל ביתו ואל כל אשר עמו הסרו את אלהי
 הנכר אשר בתככם והטהרו והחליפו
 3 שמלתיכם: ונקומה ונעלה בית אל ואעשה
 שם מזבח לאל הענה אתי ביום צרתי ויהי
 עמרי

עמדי בדרך אשר הלכתי : ויתנו אל יעקב 4
 את כל-אלהי הנכר אשר בידם ואות-
 הנזמים אשר באזניהם ויטמן אתם יעקב
 תחת האלה אשר עם-שכם : ויסעו ויהי ה
 חתת אלהים על-הערים אשר סביבותיהם
 ולא רדפו אחרי בני יעקב : ויבא יעקב לזוה 6
 אשר בארץ כנען הוא בית-אל הוא וכל-
 העם אשר-עמו : ויבן שם מזבח ויקרא 7
 למקום אל בית-אל כי שם נגלו אליו האלהים
 בברחו מפני אחיו : ותמת דברה מינקת רבקה 8
 ותקבר מתחת לבית-אל תחת האלון ויקרא
 שמו אלון בכורז : פ
 וירא אלהים אל-יעקב עוד בבואו מפדן ארם 9
 ויברך אתו : ויאמר-לו אלהים שמה יעקב י
 לא-יקרא שמה עוד יעקב כי אם-ישראל
 יהיה שמה ויקרא את-שמו ישראל : ויאמר 11
 לו אלהים אני אל שדי פרה ורבה גוי וקהל
 גוים יהיה ממך ומלכים מחלציה יצאו :
 ואת-הארץ אשר נתתי לאברהם וליצחק לה 12
 אתננה ולרעה אחריה אתן את-הארץ : ויעל 13
 מעליו אלהים במקום אשר-דבר אתו : ויצב 14
 יעקב מצבה במקום אשר-דבר אתו מצבת
 אבן ויסף עליה נסך ויצק עליה שמן :
 ויקרא L 3 כ ג

קדש v. 7.

טו ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר אתו
 16 שם אלחים בית אל : ויסעו מבית אל
 ויהי עור כברת הארץ לבוא אפרתה ותלד
 17 רחל ותקש בלדתה : ויהי בהקשתה בלדתה
 ותאמר לה המילדות אל תיראי כי גם זה
 18 לך בן : ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא
 19 שמו בן אוני ואביו קרא לו בנימין : ותמות
 רחל ותקבר בדרך אפרתה הוא בית לחם :
 כו ויצב יעקב מצבה על קברתה הוא מצבת
 21 קברת רחל עד היום : ויסע ישראל ויש
 22 אהלה מהלאה למגדל עדר : ויהי בשפן
 ישראל בארץ הוא וילד ראובן וישלב את
 בלה פילגש אביו וישמע ישראל פ
 23 ויהיו בני יעקב שנים עשר : בני לאה
 בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה
 24 ויששכר וזבולון : בני רחל יוסף ובנימין :
 כה ובני בלה שפתח רחל הן ונפתלי :
 26 ובני זלפה שפתח לאה גר ואשר אלה בני
 27 יעקב אשר ילד לו בפני ארם : ויבא יעקב
 אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע הוא
 28 חברון אשר גר שם אברהם ויצחק : ויהיו ימי
 29 יצחק מאת שנה ושמנים שנה : ויגוע יצחק
 וימת ויאסף אל עמו זקן ושבע ימים ויקברו
 אהו עשו ויעקב בניו :

CAP. פ
 v. 22. 5 Al.

וא
 אר
 הו
 הו
 נב
 יל
 יע
 אע
 נע
 ביו
 קנ
 מפ
 יח
 מפ
 הו
 בר
 בר
 עע
 וק
 ות
 עע
 ומ

CAP. XXXVI. לו

ואלה תלדות עשו הויא ארום : עשו לקח²
 את־נשיר מפנור כנען את־ערה בת־אילון
 החתי ואת־אהליבמה בת־ענה בת־צבעון
 החוי : ואת־בשמת בת־ישמעאל אחות³
 נכיות : ותלד ערה לעשו את־אליפו ובשמת⁴
 ילדה את־רעואל : ואהליבמה ילדה את־ה
 יעיש ואת־יעלם ואת־קרר אלה בני עשו
 אשר־ילדו לו בארץ כנען : ויקח עשו את־⁶
 נשיו ואת־בניו ואת־בנתיו ואת־כל־נפשות
 ביתו ואת־מקנהו ואת־כל־בהמתו ואת־כל־
 קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל־ארץ
 מפני יעקב אחיו : כי־היה רכושם רב משבת⁷
 יחדו ולא יכלה ארץ מגוריהם לשאת אתם
 מפני מקניהם : וישב עשו בהר שעיר עשו⁸
 הויא ארום : ואלה תלדות עשו אבי ארום
 בהר שעיר : אלה שמות בני־עשו אליפו⁹
 בן ערה אשת עשו רעואל בן בשמת אשת
 עשו : ויהיו בני אליפו תימן אומר צפו וגעתם¹⁰
 יקנו : ותמנעו היתה פילגש לאליפו בן־עשו¹²
 ותלד לאליפו את־עמלק אלה בני ערה אשת
 עשו : ואלה בני רעואל נחז וזרח שמרה¹³
 ומזה אלה היו בני בשמת אשת עשו : ואלה¹⁴
 היו

יעש קרי. v. 5.

הִיוּ בְנֵי אֱהֱלִיבָמָה בַת־עֵנָה בַת־צִבְעוֹן אִשְׁת־
 עִשׂוֹ וַתֵּלֶד לְעִשׂוֹ אֶת־יְעִישׁ וְאֶת־יַעֲלֵם
 טוֹוֹאת קָרַח : אֱלֹהֵי אֱלֹפִי בְנֵי־עִשׂוֹ בְנֵי אֱלִיפֹ
 בְּכוֹר עִשׂוֹ אֱלֹהֵי תוֹמֵן אֱלֹהֵי אוֹמֵר אֱלֹהֵי צִפּוֹ
 16 אֱלֹהֵי קִנְזִי : אֱלֹהֵי קָרַח אֱלֹהֵי גַעְתָּם אֱלֹהֵי
 עֲמֶלֶק אֱלֹהֵי אֱלֹפִי אֱלִיפֹ בְּאֶרֶץ אֲדוּם אֱלֹהֵי
 17 בְנֵי עֵדָה : וְאֱלֹהֵי בְנֵי רְעוּאֵל בֶּן־עִשׂוֹ אֱלֹהֵי
 נַחַת אֱלֹהֵי זֶרַח אֱלֹהֵי שְׂמֵרָה אֱלֹהֵי מוֹהֵ אֱלֹהֵי
 אֱלֹפִי רְעוּאֵל בְּאֶרֶץ אֲדוּם אֱלֹהֵי בְנֵי בִשְׂמֵרָה
 18 אִשְׁת־עִשׂוֹ : וְאֱלֹהֵי בְנֵי אֱהֱלִיבָמָה אִשְׁת־עִשׂוֹ
 אֱלֹהֵי יְעִישׁ אֱלֹהֵי יַעֲלֵם אֱלֹהֵי קָרַח אֱלֹהֵי
 19 אֱלֹפִי אֱהֱלִיבָמָה בַת־עֵנָה אִשְׁת־עִשׂוֹ : אֱלֹהֵי
 בְנֵי־עִשׂוֹ וְאֱלֹהֵי אֱלֹפִיָּהֶם הוּא אֲדוּם : ס
 כ אֱלֹהֵי בְנֵי־שְׁעִיר הַחֲרִי יִשְׁבִי הָאֶרֶץ לוֹטֵן וְשׂוֹבֵל
 21 וְצִבְעוֹן וְעֵנָה : וְרִשׁוֹן וְאַצֵּר וְרִישֵׁן אֱלֹהֵי אֱלֹפִי
 22 הַחֲרִי בְנֵי שְׁעִיר בְּאֶרֶץ אֲדוּם : וַיְהִי בְנֵי־
 23 לוֹטֵן חֲרִי וְהִימָם וְאַחֹת לוֹטֵן תַּמְנֵעַ : וְאֱלֹהֵי
 בְנֵי שׂוֹבֵל עֶלְוֹן וּמִנְחַת וְעִיבֵל שִׁפּוֹ וְאוֹנָם :
 24 וְאֱלֹהֵי בְנֵי־צִבְעוֹן וְאִיָּה וְעֵנָה הוּא עֵנָה
 אֲשֶׁר מִצֵּא אֶת־הַיָּמִם בַּמִּדְבָּר בְּרַעְתּוֹ אֶת־
 כַּהֲחֻמְרִים לְצִבְעוֹן אָבִיו : וְאֱלֹהֵי בְנֵי־עֵנָה רִישֵׁן
 26 וְאֱהֱלִיבָמָה בַת־עֵנָה : וְאֱלֹהֵי בְנֵי רִישֵׁן חַמְדֵּן
 27 וְאַשְׁבֵּן וַיִּתְּרֵן וּכְרֵן : אֱלֹהֵי בְנֵי־אַצֵּר בְּלָהוּן
 חֲזַעוֹן

v. 14. יעוש ק' v. 15. תימן ק'

וְזַעֲזַע וְעָקַן : אֱלֹהֵי בְנֵי דִישָׁן עֹיֵץ וְאָרָן : 28
 אֱלֹהֵי אֱלֹפִי הַחֲרִי אֱלֹפִי לֹטָן אֱלֹפִי שׁוּבֵל 29
 אֱלֹפִי צַבְעֹן אֱלֹפִי עֵבֶר : אֱלֹפִי דִישָׁן אֱלֹפִי ל
 אֶצֶר אֱלֹפִי דִישָׁן אֱלֹהֵי אֱלֹפִי הַחֲרִי לְאֶלְפֵיהֶם
 בְּאֶרֶץ שַׁעִיר :

וְאֵלֵה הַמְלָכִים אֲשֶׁר מָלְכוּ בְּאֶרֶץ אֲדוּם לִפְנֵי 31
 מֶלֶךְ מֶלֶךְ לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל : וַיְמַלֵּךְ בְּאֲדוּם בִּלְעָם 32
 בֶּן בַּעֲזוּר וְשֵׁם עִירוֹ דְנַהֲבָה : וַיָּמָת בִּלְעָם 33
 וַיְמַלֵּךְ תַּחֲתָיו יוֹבָב בֶּן זֶרַח מִבְּצָרָה : וַיָּמָת 34
 יוֹבָב וַיְמַלֵּךְ תַּחֲתָיו חֲשָׁם מֵאֶרֶץ הַתִּימָנִי :
 וַיָּמָת חֲשָׁם וַיְמַלֵּךְ תַּחֲתָיו הַדֵּר בֶּן בִּרְלֵה
 הַמִּכָּה אֶת־מֶרְדֵּךְ בִּשְׂרָה מִזֹּאב וְשֵׁם עִירוֹ
 עֹרִיז : וַיָּמָת הַדֵּר וַיְמַלֵּךְ תַּחֲתָיו שְׁמֵלָה 36
 מִמִּשְׂרָקָה : וַיָּמָת שְׁמֵלָה וַיְמַלֵּךְ תַּחֲתָיו שְׂאוּל 37
 מִרְחֻבּוֹת הַנְּהַר : וַיָּמָת שְׂאוּל וַיְמַלֵּךְ תַּחֲתָיו 38
 בַּעַל חֲנָן בֶּן עֲכָבוֹר : וַיָּמָת בַּעַל חֲנָן בֶּן עֲכָבוֹר 39
 וַיְמַלֵּךְ תַּחֲתָיו הַדֵּר וְשֵׁם עִירוֹ פְּעִי וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ
 מְהִיטְבָּאֵל בִּתְּ-מִטְרָד בֵּת מִי זֶהָב : וְאֵלֵה־ס
 שְׁמוֹת אֱלֹפִי עָשׂוּ לְמִשְׁפַּחְתָּם לְמִקְמֹתָם
 בְּשִׁמְתָם אֱלֹפִי תִמְבַּע אֱלֹפִי עֵלוֹה אֱלֹפִי יִתָּת :
 אֱלֹפִי אֶהְלִיבְמָה אֱלֹפִי אֱלֹהֵי אֱלֹפִי פִינָן : 41
 אֱלֹפִי קִנְזֵי אֱלֹפִי תִימָן אֱלֹפִי מִבְּצָר : אֱלֹפִי־42 43
 מִגְדִּיאֵל אֱלֹפִי עֵיבֶר־אֱלֹהֵי אֱלֹפִי אֲדוּם
 לְמִשְׁבַּחְתָּם בְּאֶרֶץ אַחֲזָתָם הוּא עָשׂוּ אֲבֵי אֲדוּם :

CAP.

M

5

CAP. XXXVII. לו

פ פ פ ט 6

א וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען :
 2 אלה תלדות יעקב יוסף בן־שבע עשרה
 שנה היה רעה את אחיו בצאן והוא נער את־
 בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו ויבא
 3 יוסף את־דפתם רעה אל אביהם : וישאל
 אהב את־יוסף מכל־בניו כי־בן־זקנים הוא
 4 לו ועשה לו כתנת פסים : ויראו אחיו כי־
 אתו אהב אביהם מכל־אחיו וישנאו אתו
 ה ולא יכלו דברו לשלם : ויחלם יוסף חלום
 6 ויגד לאחיו ויוספו עוד שנא אתו : ויאמר
 אליהם שמעו־נא החלום הזה אשר חלמתי :
 7 והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה
 וחנה קמה אלמתי וגם נצבה וחנה תסבינה
 8 אלפתיכם ותשתחוין לאלמתי : ויאמרו לו
 אחיו המלך תמלך עלינו אם־משול תמשל
 בנו ויוספו עוד שנא אתו על־חלמתי ועל־
 9 דבריו : ויחלם עוד חלום אחר ויספר אתו
 לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה
 השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים
 לי : ויספר אל־אביו ואל־אחיו ויגער בו אביו
 ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת הבוא
 נבוא אני ואמך ואחידך להשתחות לך ארצה :
 ויקנאו

וַיִּקְנֵאוּ בּוֹ אָחָיו וַאֲבִיו שָׁמַר אֶת־הַדָּבָר 11:
 וַיֵּלְכוּ אָחָיו לְרַעוּת אֶת־צָאן אֲבֵיהֶם בְּשֹׁכֶם 12:
 וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף הֲלוֹא־אֲחִיקָה רַעִים 13:
 בְּשֹׁכֶם לָכֵה וְאֶשְׁלַחְךָ אֵלֵיהֶם וַיֹּאמֶר לוֹ הַכֵּנִי:
 וַיֹּאמֶר לוֹ לֶךְ־נָא רְאֵה אֶת־שְׁלוֹם אֲחִיקָה וְאֶת־ 14:
 שְׁלוֹם הַצֹּאן וְהַשִּׁבְנִי דִּבֶּר וַיִּשְׁלַחְהוּ מֵעֵמֶק
 חֲבֹרוֹן וַיָּבֵא שֹׁכְמָה: וַיִּמְצְאוּהוּ אִישׁ וְהִנְדָּהֻטָּן
 תַּעֲה בְּשֵׂרֵהּ וַיִּשְׁאַלְהוּ הָאִישׁ לֵאמֹר מִדֶּה־
 תִּבְקֹשׁ: וַיֹּאמֶר אֶת־אָחִי אֲנִכִּי מִבְּקֹשׁ הִגִּידָה 16:
 נָא לִי אֵיפֹה הֵם רַעִים: וַיֹּאמֶר הָאִישׁ נִסְעוּ 17:
 מִזֶּה כִּי שָׁמַעְתִּי אֲמֹרִים גִּלְכָה דַּתִּינָה וַיֵּלֶךְ
 יוֹסֵף אַחֵר אָחָיו וַיִּמְצְאֵם בְּדָתָן: וַיִּרְאוּ אֶת־ 18:
 מִרְחָק וַיִּבְטְרִם יִקְרַב אֵלֵיהֶם וַיִּתְנַכְּלוּ אֹתוֹ
 לְהַמִּיתוֹ: וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחָיו הִנֵּה בַעַל־ 19:
 חַלְמוֹת הַלַּיְלָה בָּא: וְעַתָּה לָכֵה וְנִהְרָגְהוּ בִּי
 וְנִשְׁלַחְהוּ בְּאֶחָד הַבְּרוֹת וַאֲמַרְנוּ חֲפִיָּה רַעַה
 אֲכַלְתָּהוּ וְנִרְאָה מִה־יְהִי חַלְמוֹתָיו: וַיִּשְׁמַע 21:
 רְאוּבֵן וַיִּצְלַחְהוּ מִיָּדָם וַיֹּאמֶר לֹא נִכְנְפוּ נַפְשׁ:
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים רְאוּבֵן אֶל־תִּשְׁפְּכוּ־דָם הַשְּׁלִיכוּ 22:
 אֹתוֹ אֶל־הַבּוֹר הַזֶּה אֲשֶׁר בְּמִדְבַר וַיֵּר אֶל־
 תְּשַׁלְּחֵה־בּוֹ לְמַעַן הִצִּיל אֹתוֹ מִיָּדָם לְהַשִּׁיבּוֹ
 אֶל־אָבִיו: וַיְהִי כַּאֲשֶׁר־בָּא יוֹסֵף אֶל־אָחָיו 23:
 וַיִּפְשְׁטוּ אֹת־יוֹסֵף אֶת־כְּתָנָתוֹ אֶת־כְּתָנֹת
 הַפָּסִים

M 2

ל ב

על את נקוד v. 12.

24 הפסים אשר עליו: ויקחוהו וישלכו אתו הברה
 כהוהבור רק אין בו מים: וישבו לאכל לחם
 וישאו עיניהם ויראו והנה ארחת ישמעאלים
 באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט
 26 הולכים להוריד מצרימה: ויאמר יהודה אל
 אחיו מה בצע כי נהרג אה אחינו וכפינו
 27 את דמו: לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו
 אל תהי בו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו
 28 אחיו: ויעברו אנשים מדינים סחרים וישכו
 ויעלו את יוסף מן הבור וימכרו את יוסף
 לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את יוסף
 29 מצרימה: וישב ראובן אל הבור והנה אין
 ל יוסף בבור ויקרע את בגדיו: וישב אל
 אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא:
 31 ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים
 32 ויטבלו את הכתנת בדם: וישלחו את
 כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת
 מצאנו הפר נא הכתנת בנה הוא אם לא:
 33 ויפירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו
 34 מרף מרף יוסף: ויקרע יעקב שמלתיו וישם
 שק במתניו ויחאבל על בנו ימים רבים:
 להויקמו כל בניו וכל בנתיו לנחמו וימאן
 להתנחם ויאמר כי ארר אל בני אבל שאלה
 36 ויבך אתו אביו: והמדנים מכרו אתו אל מצרים
 למוטימר סריס פרעה שר הטבחים: פ CAP.

CAP. XXXVIII. לח

- ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אחיו ויטא
 2 עד איש עדלמי ושמו חיריה : וירא שם
 יהודה בת איש כנעני ושמו שוע ויקחה
 3 ויבא אליה : ותהר ותלד בן ויקרא את שמו
 4 ער : ותהר עוד ותלד בן ותקרא את שמו
 5 אוֹנָן : ותסף עוד ותלד בן ותקרא את שמו
 6 שלה והיה בכזיב בלדתה אתו : ויקח יהודה
 7 אשה לעד בכורו ושמה תמר : ויהי ער בכור
 8 יהודה רע בעיני יהודה וימתהו יהודה : ויאמר
 9 יהודה לאונן בא אל אשת אחיך ויבס אתה
 10 והקם זרע לאחיק : וידע אונן כי לא לו
 11 יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו
 12 ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו : וירע
 13 בעיני יהודה אשר עשה וימת גם אתו : ויאמר
 14 יהודה לתמר פלתי שבי אלמנה בית אכיק
 15 עד יגדל שלה בני כי אמר פן ימות גם הוא
 16 כאחיו ותלך תמר ותשב בית אביה : וירבני
 17 הימים ותמת בת שוע אשת יהודה וינחם
 18 יהודה ויעל על גזזי צאנו הוא וחיריה רעהו
 19 העדלמי תמנתה : ויגד לתמר לאמר הנני
 20 חמיק עליה תמנתה לגו צאנו : ותסר בגדי
 21 אלמנותה מועליה ותכס בצעיף ותתעלף
 22 ותשב בפתח עינים אשר על דרך תמנתה
 כי

כִּי רֵאתָה כִּי גִדַּלְתָּ שְׂלֵחַ וְהוּא לֹא־נִתְּנָה לּוֹ
 טוֹלֵאֶשֶׁה : וַיִּרְאֶה יְהוָה וַיַּחְשְׁבֶהָ לְזוֹנֶה כִּי
 16 כִסְתֶהּ פְּנֵיהָ : וַיֵּט אֵלֶיהָ אֶל־הַדֶּרֶךְ וַיֹּאמֶר
 הִבֵּה נָא אֲבוּא אֵלֶיהָ כִּי לֹא יָדַע כִּי כִלְתוֹ
 17 וְהוּא וַתֹּאמֶר מִחַתְּתָן לִי כִי תָבוֹא אֵלַי : וַיֹּאמֶר
 אֲנֹכִי אֲשַׁלַּח גְּרֵי עוֹיִם מִן־הַצֹּאן וַתֹּאמֶר אִם־
 18 תִּתֵּן עֶרְבוֹן עַרְשִׁיךָ : וַיֹּאמֶר מִדֵּה הָעֶרְבוֹן
 אֲשֶׁר אֵתָן לָךְ וַתֹּאמֶר חֲתֻמָּה וּפְתִילָה וּמִטְּפָה
 אֲשֶׁר בִּירֵךְ נִיתָן לָךְ וַיָּבֹא אֵלֶיהָ וַתַּהַר לּוֹ :
 19 וַתִּקַּם וַתִּלְךָ וַתִּסַּר צַעֲיִמָה מֵעֲלֶיהָ וַתִּלְבַּשׁ בְּגָדִי
 כַּאֲלֻמְנוּתֶיהָ : וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת־גְּרֵי הָעוֹיִם
 בְּיַד רַעְיוֹ הָעֶרְלָמוֹי לִקְחַת הָעֶרְבוֹן מִיַּד הָאִשָּׁה
 20 וְלֹא מוֹצֵאָה : וַיִּשְׁאַל אֶת־אֲנָשֵׁי מִקְּמָה לֵאמֹר
 אֵיךְ הִקְרַשְׁתָּה הוּא בְּעֵינַיִם עַל־הַדֶּרֶךְ וַיֹּאמְרוּ
 21 לֹא־הִיְתָה בְּזֵה קְרַשְׁתָּה : וַיִּשֶׁב אֶל־יְהוָה
 וַיֹּאמֶר לֹא־מִצְאָתֶיהָ וְגַם אֲנָשֵׁי הַמְּקוֹם אָמְרוּ
 22 לֹא־הִיְתָה בְּזֵה קְרַשְׁתָּה : וַיֹּאמֶר יְהוָה תִּקַּח־
 לָךְ פֶּן נִהְיֶה לְבוֹן הַנְּדָה שְׁלַחְתִּי הַגְּרֵי הַזֶּה
 23 וַאֲתָה לֹא־מִצְאָתָה : וַיְהִי כַּמִּשְׁלֵשׁ חֳדָשִׁים
 וַיִּגַּד לְיְהוָה לֵאמֹר זָנַתָּ תַמָּר כִּלְתֶּךָ וְגַם
 הִנֵּה חָרָה לְזוֹנוֹתַיִם וַיֹּאמֶר יְהוָה הוֹצִיאֶנָּה
 כַּחַתְּשֻׁרָה : הוּא מוֹצֵאֵת וְהִיא שְׁלַחַה אֶל־חַמִּיָּה
 לֵאמֹר לֹא־יֵשׁ אֲשֶׁר־אֵלֶיהָ לּוֹ אֲנֹכִי חָרָה וַתֹּאמֶר
 הִכָּר

v. 17. Al. ער

v. 25. Al. 5

הַכֹּרֶן נָתַן לְמֹי הַחֲתָמוֹת וְהַפְתִּילִים וְהַמַּטָּה
 הָאֵלֶּה : וַיִּכְרֶה יְהוּדָה וַיֹּאמֶר צִרְקָה מִמֶּנִּי כִּי-
 26 עַל-כֵּן לֹא-נִתְּתִיהָ לְשֵׁלָה בְּנִי וְלֹא-יִסַּף עוֹד
 לְרַעְתָּהּ : וַיְהִי בַעֲרַת לְרַתְּתָהּ וְהִנֵּה תְאוּמִים 27
 בְּבִטְנָהּ : וַיְהִי בְלִדְתָהּ וַיִּתֵּן יָד וַתִּקַּח הַמִּילְדָת 28
 וַתִּקְשֹׁר עַל-יָדָיו שְׁנֵי לְאֹמֶר זֶה יֵצֵא רֵאשִׁינָה :
 וַיְהִי כַּמְשִׁיב יָדוֹ וְהִנֵּה יֵצֵא אָחִיו וַתֹּאמֶר 29
 מַה-פָּרַצְתָּ עָלַי פֶּרֶץ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פֶּרֶץ :
 וְאַחַר יֵצֵא אָחִיו אֲשֶׁר עַל-יָדוֹ הַשֵּׁנִי וַיִּקְרָא לְ
 שְׁמוֹ דָּן :

CAP. XXXIX. לט

וַיֹּסֵף הָרֹדֶד מִצְרַיִמָּה וַיִּקְנֶהוּ פּוֹטִיפָר סֹלֵם א
 פָּרַעַה שֶׁר הַטְּבָחִים אִישׁ מִצְרֵי מִיַּד
 הַיִּשְׁמַעֲאֵלִים אֲשֶׁר הוֹרְדָהוּ שָׁמָּה : וַיְהִי יְהוָה 2
 אֶת-יֹסֵף וַיְהִי אִישׁ מְצַלִּיחַ וַיְהִי בְּבֵית אֲדֹנָיו
 הַמִּצְרִי : וַיִּרְא אֲדֹנָיו כִּי יְהוָה אִתּוֹ וְכֹל אֲשֶׁר- 3
 הוּא עֹשֶׂה יְהוָה מְצַלִּיחַ בְּיָדוֹ : וַיִּמְצָא 4
 יֹסֵף חֵן בְּעֵינָיו וַיִּשְׂרַת אֹתוֹ וַיִּפְקְדֵהוּ עַל-בֵּיתוֹ
 וְכָל-יִשְׂרָאֵל נָתַן בְּיָדוֹ : וַיְהִי מֵאֵז הַפְּקִיד אֹתוֹ
 בְּבֵיתוֹ וְעַל כָּל-אֲשֶׁר יִשְׂרָאֵל וַיִּבְרַךְ יְהוָה אֶת-
 בֵּית הַמִּצְרִי בְּגַלְל יֹסֵף וַיְהִי בְרַפְתַּת יְהוָה בְּכָל-
 אֲשֶׁר יִשְׂרָאֵל בְּבֵית וּבְשָׂדֵה : וַיַּעֲזֹב כָּל- 6
 אֲשֶׁר-לֹו בְּיַד יֹסֵף וְלֹא יָדַע אֹתוֹ מֵאֹמֶת
 כִּי אִם-הִלָּחֵם אֲשֶׁר הוּא אוֹכֵל וַיְהִי יֹסֵף
 יָפֵחַ

7 יִפֶּה תֹאֵר וַיִּפֶּה מִרְאָה : וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים
 הָאֵלֶּה וַתִּשָּׂא אֲשֶׁר־אָרְנִי אֶת־עֵינֶיהָ אֶל־
 8 יוֹסֵף וַתֹּאמֶר שֹׁכֵבָה עִמִּי : וַיִּמְאַן וַיֹּאמֶר אֶל־
 אִשְׁתֵּי אָרְנִי הֵן אָרְנִי לֹא־יָדַע אֲחִי מִה־בְּבֵית
 9 וְכֹל אֲשֶׁר־שָׁלוּ נָחַן בִּידֵי : אֵינְנִי גְדוֹל
 בְּבֵית הַזֶּה מִמֶּנִּי וְלֹא־חָשָׂה מִמֶּנִּי מֵאוֹמְרָה כִּי
 אִם־אוֹתָךְ בֹּאֲשֶׁר אֶת־אִשְׁתּוֹ וְאִיךָ אֶעֱשֶׂה
 י הֲרַעָה הַגְּדֹלָה הַזֹּאת וְחָטְאתִי לֵאלֹהִים : וַיְהִי
 כִּדְבָרָהּ אֶל־יוֹסֵף יוֹם יוֹם וְלֹא־שָׁמַע אֲלֶיהָ
 11 לְשֹׁכֵב אֶצְלָהּ לַהֲיוֹת עִמָּה : וַיְהִי כִּהְיוֹם הַזֶּה
 וַיָּבֹא הַבֵּיתָה לַעֲשׂוֹת מְלֶאכְתּוֹ וְאִין אִישׁ מֵאֲנָשִׁי
 12 הַבֵּיתָ שָׁם בְּבֵית : וַתִּתְפַּשְׁחוּ בְּבִגְדוֹ לֵאמֹר
 שֹׁכֵבָה עִמִּי וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ בִּידָהּ וַיִּנָּס וַיֵּצֵא־
 13 הַחֲחוּצָה : וַיְהִי כִּרְאוֹתָהּ כִּי־עָזַב בְּגָדוֹ בִּידָהּ
 14 וַיִּנָּס הַחֲחוּצָה : וַתִּקְרָא לְאֲנָשֵׁי בֵיתָהּ וַתֹּאמֶר
 לָהֶם לֵאמֹר רְאוּ הֵכִיָּה לָנֹו אִישׁ עִבְרִי לְצַחֵק
 בָּנֹו בָּא אֵלַי לְשֹׁכֵב עִמִּי וְאִקְרָא בְּקוֹל גְּדוֹל :
 טו וַיְהִי כִשְׁמַעוּ כִּי־הֲרִימֹתִי קוֹלִי וְאִקְרָא וַיַּעֲזֹב
 16 בְּגָדוֹ אֶצְלִי וַיִּנָּס וַיֵּצֵא־הַחֲחוּצָה : וַתִּנָּח בְּגָדוֹ
 17 אֶצְלָהּ עַד־בּוֹא אָרְנִי אֶל־בֵּיתוֹ : וַתִּדְבַּר
 אֲלֵיוֹ כִּדְבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר בָּא אֵלַי הָעֶבֶד
 18 הָעִבְרִי אֲשֶׁר־הִבֵּאתָ לָנֹו לְצַחֵק בִּי : וַיְהִי
 כִּהֲרִימִי קוֹלִי וְאִקְרָא וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ אֶצְלִי וַיִּנָּס
 הַחֲחוּצָה :

החוצה : ויהי כשמע אדניו את דברי אשתו 19
 אשר דברה אליו לאמר כדברים האלה עשה
 לי עבדה ויחר אפו : ויקח אדני יוסף אתו כ
 ויתנהו אל בית הסחר מקום אשר אסורי
 המלך אסורים ויהי שם בבית הסחר : ויהי 21
 יהוה את יוסף ויט אליו חסד ויתן חנו
 בעיניו שר בית הסחר : ויתן שר בית 22
 הסחר ביד יוסף את כל האסורם אשר בבית
 הסחר ואת כל אשר עשים שם הוא היה
 עשה : אין שר בית הסחר ראה את כל 23
 מאומה בידו באשר יהוה אתו ואשר הוא
 עשה יהוה מצליח : פ

CAP. XL. מ

ויהי אחר הדברים האלה חטאו משקה מלך-א
 מצרים והאפה לאדניהם למלך מצרים :
 ויקצר פרעה על שני סריסיו על שר המשקים 2
 ועל שר האופים : ויתן אתם במשמר בית 3
 שר הטבחים אל בית הסחר מקום אשר יוסף
 אסור שם : ויפקד שר הטבחים את יוסף 4
 אתם וישרת אתם ויהיו ימים במשמר :
 ויחלמו חלום שניהם איש חלמו בלילה
 אחר איש כפתרון חלמו המשקה והאפה אשר
 למלך מצרים אשר אסורים בבית הסחר :
 ויבא N מ

v. 20. אסורי ק' v. 22. האסורם ק'

6 וַיָּבֵא אֱלֹהִים יוֹסֵף בְּבֶקֶר וַיֵּרָא אֹתָם וְהֵנֵם
 7 זֹעֲפִים : וַיִּשְׂאֵל אֶת־סֵרִיסֵי פְרַעֲה אֲשֶׁר אִתּוֹ
 בְּמִשְׁמֶר בַּיִת אֲדֹנָיו לֵאמֹר מִדּוּעַ פָּנִיכֶם רָעִים
 8 הַיּוֹם : וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו חֲלוֹם חֲלַמְנוּ וּפְתַר אֵין
 אִתּוֹ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יוֹסֵף הֲלוֹא לֵאלֹהִים
 9 פָּתַרְנוּם סִפְרוּ־נָא לִי : וַיִּסְפֹּר שֵׁר־הַמִּשְׁקִים
 אֶת־חֲלֹמוֹ לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר לוֹ בְּחֲלוֹמָי וְהִנֵּה־גִפְנִין
 10 לִפְנֵי : וּבִגְפְנֵי שְׁלֹשָׁה שָׂרִיגִים וְהוּא כִפְרֹחַת
 11 עֲלֵתָהּ נֹצֵה הַבְּשִׁילוֹ אֲשַׁפְּלֵתִיהָ עֲנָבִים : וְכֹס
 פְּרַעֲה בִּדְרֵי וְאָקַח אֶת־הָעֲנָבִים וְאֲשַׁחַט אֹתָם
 אֶל־כּוֹס פְּרַעֲה וְאִתָּן אֶת־הַכּוֹס עַל־כַּף פְּרַעֲה :
 12 וַיֹּאמֶר לוֹ יוֹסֵף זֶה פָּתַרְנוּ שְׁלֹשֶׁת הַשָּׂרִיגִים
 13 שְׁלֹשֶׁת יָמִים הֵם : בְּעוֹד־יְשִׁיבֶנּוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים יֵשֵׁב
 פְּרַעֲה אֶת־רֹאשׁוֹ וְהִשְׁיבָה עַל־כַּנֹּף וְנָתַתְּ
 כּוֹס־פְּרַעֲה בְּיָדוֹ כַּמִּשְׁפָּט הַרְאִשׁוֹן אֲשֶׁר הָיִיתְּ
 14 מִשְׁקֵהוּ : כִּי אִם־זָכַרְתָּנִי אִתָּךְ כֹּאֲשֶׁר יֵיטֵב לְךָ
 וְעָשִׂיתָ־נָא עִמָּדִי חֶסֶד וְהִזְכַּרְתָּנִי אֶל־פְּרַעֲה
 שׁוֹנְהוֹצֵאתָנִי מִן־הַבְּיֹרָה הַזֹּאת : כִּי־גָבַב גִּבְבֹּתַי
 מֵאֶרֶץ הָעֵבְרִים וְגַם־פָּה לֹא־עָשִׂיתִי מְאוֹמָה
 16 כִּי־שָׁמוּ אֹתִי בְּבֹרֶךְ : וַיֵּרָא שֵׁר־הָאֲפִים כִּי־
 טוֹב פָּתַר וַיֹּאמֶר אֶל־יוֹסֵף אֶךְ־אֲנִי בְּחֲלוֹמָי
 17 וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה סֹלֵי חֲרִי עַל־רֹאשִׁי : וּבִסְלָה
 הָעֲלִיזוֹן מִכֹּל מֵאֲכָל פְּרַעֲה מַעֲשֶׂה אִפְהָ וְהָעוֹף
 אֲכָל

18 אכל אתם מן־הסל מעל ראשי : ויען יוסף
 ויאמר זה פתלנו שלשות שלשות
 ימים הם : בעוד שלשות ימים ישא פרעה
 את־ראשה מעליה ותלה אותה על־עץ ואכל
 העוף את־בשרה מעליה : ויהי ביום כ
 השלישי יום הלדת את־פרעה ויעש משתה
 לכל־עבדיו וישא את־ראש שר המשקים
 ואת־ראש שר האפים בתוך עבדיו : וישב 21
 את־שר המשקים על־משקו ויתן חבוס על־
 כף פרעה : ואת שר האפים תלה כאשר פתר 22
 להם יוסף : ולא זכר שר המשקים את־ 23
 יוסף וישכחו :

CAP. XLI. מא

IO י פ פ פ

ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה א
 עמר על־היאר : והנה מן־היאר עלת שבע 2
 פרות יפות מראה ובריאת בשר ותרעינה
 באחו : והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן 3
 מן־היאר רעות מראה ודקות בשר ותעמרנה
 אצל הפרות על־שפת היאר : ותאכלנה 4
 הפרות רעות המראה ורקת הבשר את שבע
 הפרות יפת המראה והבריאת וייקץ פרעה :
 וישן וחלם שנית והנה שבע שבלים עלות ה
 בקנה אחד בריאות וטבות : והנה שבע 6
 שבלים

N 2 מ ב

שְׁבָלִים דְּקוֹת וְשְׂרֹפֶת קָרִים צְמָחוֹת אַחֲרֵיהֶן׃
 7 וְתַבְלַעְנָה הַשְּׁבָלִים הַדְּקוֹת אֶת שִׁבְעֵי הַשְּׁבָלִים
 הַבְּרִיאוֹת וְהַמְלֵאוֹת וַיִּקְצֹץ פְּרָעָה וְהִנֵּה חָלוֹם׃
 8 וַיְהִי בַּבֹּקֶר וַתִּפְעַם רוּחוֹ וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָא אֶת־
 כָּל־חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם וְאֶת־כָּל־חַכְמֵיהֶם וַיִּסְפֹּר
 פְּרָעָה לָהֶם אֶת־חֲלֹמוֹ וַאֲיֵן־פִּתְרֵם אוֹתָם
 9 לַפְּרָעָה׃ וַיְדַבֵּר שֵׁר הַמִּשְׁקִים אֶת־פְּרָעָה
 י לֵאמֹר אֶת־חֲטָאִי אֲנִי מִזְכִּיר הַיּוֹם׃ פְּרָעָה
 קִצֵּץ עַל־עֵבְרָיו וַיִּתֵּן אֹתִי בְּמִשְׁמַר בְּיַד שֵׁר
 11 הַטְּבָחִים אֹתִי וְאֶת שֵׁר הָאֲפִים׃ וַנְּחַלְמֵת
 חָלוֹם בְּלֵילָה אַחֵר אֲנִי וְהוּא אִישׁ כִּפְתָרוֹן
 12 חֲלֹמוֹ חֲלֹמְנוּ׃ וְשֵׁם אֲתַנּוּ נָעַר עֲבָדִי עֹבֵד
 לְשֵׁר הַטְּבָחִים וַנְּסַפֵּר־לוֹ וַיִּפְתֹּר־לָנוּ אֶת־
 13 חֲלֹמֹתֵינוּ אִישׁ כְּחֹלְמוֹ פֶּתֵר׃ וַיְהִי כֹּאֲשֶׁר פִּתְר־
 לָנוּ כֵּן הָיָה אֹתִי הַשִּׁיב עַל־פְּנֵי וְאֵתוֹ תִּלְהֵ׃
 14 וַיִּשְׁלַח פְּרָעָה וַיִּקְרָא אֶת־יוֹסֵף וַיִּרְצֶהוּ מִן־
 הַבּוֹר וַיַּגְלַח וַיַּחְלֶף שְׂמֹלֶתוֹ וַיָּבֵא אֶל־פְּרָעָה׃
 15 וַיֹּאמֶר פְּרָעָה אֶל־יוֹסֵף חֲלֹמֹתַי וּפְתֹרֵם
 אֵינִן אֵתוֹ וְאֲנִי שָׁמַעְתִּי עֲלֶיךָ לֵאמֹר תִּשְׁמַע
 16 חֲלוֹם לִפְתֹּר אֹתוֹ׃ וַיַּעַן יוֹסֵף אֶת־פְּרָעָה
 לֵאמֹר בְּלַעֲדֵי אֱלֹהִים יַעֲנֶה אֶת־שְׁלוֹם פְּרָעָה׃
 17 וַיְדַבֵּר פְּרָעָה אֶל־יוֹסֵף בְּחֹלְמֵי הַנְּגִי עֹמֵד עַל־
 18 שִׁפְטֵי הַיָּאֵר׃ וְהִנֵּה מִן־הַיָּאֵר עֹלֹת שִׁבְעֵי
 פְּרוֹת בְּרִיאוֹת בְּשֵׂר וַיִּפֹּת הַיָּאֵר וַתִּרְעִינָה
 בָּאָחוּ׃

בָּאָחוּ: וְהִנֵּה שִׁבְעַת פְּרוּת אַחֲרוֹת עֵלוֹת 19
 אַחֲרֵיהֶן דָּלוֹת וְרַעוֹת תָּאֵר מֵאֵד וְרָקוֹת בֶּשֶׂר
 לֹא רָאִיתִי כִּהְנֶה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם לָרַע:
 וְתֹאכְלֶנָּה הַפְּרוּת הַרְקוֹת וְהַרַעוֹת אֶת שִׁבְעַת
 הַפְּרוּת הַרְאִשְׁנוֹת הַבְּרִיאֹת: וְתִבְאֲנָה אֵלַי 21
 קִרְבָּנָה וְלֹא נֹדַע כִּי־בָאוּ אֵלַי־קִרְבָּנָה וּמְרִיאֵהוּ
 רַע כַּאֲשֶׁר בִּתְחִלָּה וְאִיקוּץ: וְאַרְבַּת בַּחֲלֹמֵי 22
 וְהִנֵּה שִׁבְעַת שְׂבָלִים עֹלֹת בַּקֶּנֶה אַחַד מִלְּאֹת
 וְטִבּוֹת: וְהִנֵּה שִׁבְעַת שְׂבָלִים צְנֻמוֹת דְּקוֹת 23
 שְׂרָפוֹת קִרְיִים צְמֻחוֹת אַחֲרֵיהֶם: וְתִבְלַעַן 24
 הַשְּׂבָלִים הַדְּקוֹת אֶת שִׁבְעַת הַשְּׂבָלִים הַטִּבּוֹת
 וְאָמַר אֶל־הַחֲרֻטְמִים וְאִין מִצִּיר לִי: וַיֹּאמְרוּכֶם
 יוֹסֵף אֶל־פְּרַעֲהוּ חֲלוֹם פְּרַעֲהוּ אַחַד הוּא
 אֶת אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים עָשָׂה הַגִּיד לְפְרַעֲהוּ: שִׁבְעַת 26
 פְּלֹת הַטִּבּוֹת שִׁבְעַת שָׁנִים הֵנָּה וְשִׁבְעַת הַשְּׂבָלִים
 הַטִּבּוֹת שִׁבְעַת שָׁנִים הֵנָּה חֲלוֹם אַחַד הוּא:
 וְשִׁבְעַת הַפְּרוּת הַרְקוֹת וְהַרַעֲתָה הָעֹלֹת אַחֲרֵיהֶן 27
 שִׁבְעַת שָׁנִים הֵנָּה וְשִׁבְעַת הַשְּׂבָלִים הַרְקוֹת
 שְׂרָפוֹת הַקִּרְיִים יִהְיוּ שִׁבְעַת שָׁנֵי רָעַב: הוּא 28
 הַדְּבַר אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֵלַי פְּרַעֲהוּ אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים
 עָשָׂה הִרְאָה אֶת־פְּרַעֲהוּ: הֵנָּה שִׁבְעַת שָׁנִים 29
 בָּאוֹת שִׁבְעַת גְּדוֹל בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם: וְקָמוּ לִי
 שִׁבְעַת שָׁנֵי רָעַב אַחֲרֵיהֶן וְנִשְׁכַּח כָּל־הַשִּׁבְעַת
 בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְכֹלָה הָרָעַב אֶת־הָאֶרֶץ: וְלֹא־ 31

יורע

N 3

מ ג

ויורע השבע בארץ מפני הרעב ההוא אחרי־
 32 כן כי נבדד הוא מאד : ועל השנות החלום
 אל פרעה פעמים כי נכון הדבר מעם
 33 האלהים וממתר האלהים לעשותו : ועתה
 ירא פרעה איש נבון וחכם וישיתוהו על־
 34 ארץ מצרים : יעשה פרעה ויפקד פקדים על־
 הארץ וחמש את ארץ מצרים בשבע שני
 להשבע : ויקבצו את כל אכל השנים הטבות
 הבאת האלה ויצברו בר תחת יד פרעה אכל
 36 בערים ושמו : והיה האכל לפקרון לארץ
 לשבע שני הרעב אשר תהיין בארץ מצרים
 37 ולא תברת הארץ פרעב : ויטב הדבר בעיני
 38 פרעה ובעיני כל עבדיו : ויאמר פרעה אל־
 עבדיו הנמצא כזה איש אשר רוח אל־הים
 39 בו : ויאמר פרעה אל יוסף אחרי הודיע
 אלהים אותך את כל זאת אין נבון וחכם
 מ כמוך : אתה תהיה על ביתי ועל פיה ישק
 41 כל עמי רק הכסף אנגל ממך : ויאמר
 פרעה אל יוסף ראה נתתי אתך על כל ארץ
 42 מצרים : ויסר פרעה את טבעתו מעל
 ידו ויתן אתה על יד יוסף וילבש אתו בגדי־
 43 שש וישם רבו הזהב על צווארו : וירכב
 אתו במרכבת המשנה אשר לו ויקראו לפניו
 אברך ונתון אתו על כל ארץ מצרים :
 ויאמר

וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל-יוֹסֵף אֲנִי פַרְעֹה וּבְלִעְדֶיךָ 44
 לֹא יָרִים אִישׁ אִתְּךָ וְאֵת רִגְלוֹ בְּכָל-אֶרֶץ
 מִצְרַיִם : וַיִּקְרָא פַרְעֹה שֵׁם-יוֹסֵף צְפֹנְתָנָה
 פָּעַנַח וַיִּתֵּן לוֹ אֶת אֲסֶנֶת בַּת-פּוֹטִי פֶרַע כֶּהֵן
 אֶן לְאִשָּׁה וַיֵּצֵא יוֹסֵף עַל-אֶרֶץ מִצְרַיִם :
 46 וַיֹּסֵף בֶּן-שְׁלֹשִׁים שָׁנָה בַּעֲמֹדוֹ לִפְנֵי פַרְעֹה 46
 מֶלֶךְ-מִצְרַיִם וַיֵּצֵא יוֹסֵף מִלִּפְנֵי פַרְעֹה וַיַּעֲבֵר
 בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם : וַתַּעַשׂ הָאֶרֶץ בַּשָּׁבַע שְׁנֵי 47
 הַשָּׁבָע לְקַמְצִים : וַיִּקְבֹּץ אֶת-כָּל-אֲכָלֵי שְׁבַע 48
 שָׁנִים אֲשֶׁר הָיוּ בָאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּתֵּן אֲכָל
 בְּעָרִים אֲכָל שְׂדֵה הָעִיר אֲשֶׁר סָבִיבָתֶיהָ נָתַן
 בְּתוֹכָהּ : וַיֵּצֵבֶר יוֹסֵף בַּר כַּחֹל הַיָּם הַרְבֵּה 49
 מְאֹד עַד כִּי-חָרַל לְסָפֵר כִּי-אֵין מִסְפָּר : וַלְיוֹסֵף נ
 יָלַד שְׁנֵי בָנִים בְּטָרַם תְּבוֹא שְׁנַת הָרָעָב אֲשֶׁר
 יִלְדֶה-לוֹ אֲסֶנֶת בַּת-פּוֹטִי פֶרַע כֶּהֵן אֹן :
 51 וַיִּקְרָא יוֹסֵף אֶת-שֵׁם הַבְּכוֹר מְנַשֶּׁה כִּי-נִשְׁנֵי 51
 אֵל הַיָּם אֶת-כָּל-עַמּוּלֵי וְאֵת כָּל-בֵּית אָבִי :
 52 וְאֵת שֵׁם הַשֵּׁנִי מְרָא אֶפְרַיִם כִּי-הִפְרִינִי 52
 אֵל הַיָּם בָּאֶרֶץ עֲנִי : וַתִּכְלִינָה שְׁבַע שְׁנֵי 53
 הַשָּׁבָע אֲשֶׁר הָיָה בָאֶרֶץ מִצְרַיִם : וַתִּחְלִינָה 54
 שְׁבַע שְׁנֵי הָרָעָב לְבוֹא כְּאֲשֶׁר אָמַר יוֹסֵף וַיְהִי
 רָעָב בְּכָל-הָאֲרָצוֹת וּבְכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם הָיָה
 לֶחֶם : וַתָּרָעַב כָּל-אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיֵּצַעֵק הָעַמָּה
 אֶל-

למר קמצה v. 50.

אל פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל מצרים
 לבו אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו:
 1 והרעב היה על כל פני הארץ ויפתח יוסף
 את כל אשר בהם וישבר למצרים ויחזק
 2 הרעב בארץ מצרים: וכל הארץ באו מצרימה
 לשבר אל יוסף כי חזק הרעב בכל הארץ:

CAP. XLII. מב

א וירא יעקב כי יש שבר במצרים ויאמר
 2 יעקב לבניו למה תתראו: ויאמר הנדה
 שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה
 3 ושבר לנו משם ונחיה ולא נמות: וירדו
 4 אחי יוסף עשרה לשבר בר מצרים: ואת
 בנימין אחי יוסף לא שלח יעקב את אחיו
 ה כי אמר פן יקראנו אסון: ויבאו בני ישראל
 לשבר בתוך הבאים כי היה הרעב בארץ
 6 כנען: ויוסף הויא השליט על הארץ הויא
 המשפיר לכל עם הארץ ויבאו אחי יוסף
 7 וישתחוו לו אפים ארצה: וירא יוסף את
 אחיו ויפרס ויתנכר אליהם וידבר אתם קשות
 ויאמר אלחם מאין באתם ויאמרו מארץ כנען
 8 לשבר אכל: ויבר יוסף את אחיו והם לא
 9 הכירו: ויזכר יוסף את החלמות אשר חלם
 להם ויאמר אלחם מרגלים אתם לראות את
 י ערות הארץ באתם: ויאמרו אליו לא ארנו
 ועברך

- 11 ועבריה באו לשפר-אכל : כלנו בני איש-
 אחד נחנו פנים אנחנו לא-היו עבריה
 12 מרגלים : ויאמר אלהם לא כי-ערות הארץ
 13 באתם לראות : ויאמרו שנים עשר עבריה-
 אחים : אנחנו בני איש-אחד בארץ כנען
 והנה הקטן את-איבנו היום והאחר איבנו :
 14 ויאמר אלהם יוסף הוּא אשר דברתי אלכם
 לאמר מרגלים אתם : בזאת תבחנו חי פרעה
 אם-תצאו מזה כי אם-בבוא אחיכם הקטן
 15 הנה : שלחו מכם אחד ויקח ארז-אחיכם
 16 ואתם האסרו ויבחנו דבריכם האמת אתכם
 17 ואם-לא חי פרעה כי מרגלים אתם : ויאסף
 18 אתם אל-משמר שלשת ימים : ויאמר אלהם
 יוסף ביום השלישי זאת עשו וחיו ארז-
 19 האלהים אני ירא : אם-כנים אתם אחיכם
 20 אחר יאסר בבית משמרכם ואתם לכו הביאו
 שבר רעבון פתיכם : ואת-אחיכם הקטן תביאו
 אלי ויאמרו דבריכם ולא תמותו ויעשו-כן :
 21 ויאמרו איש אל-אחיו אבל אשמים : אנחנו
 על-אחינו אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו
 אלינו ולא שמענו על-כן באה אלינו הצרה
 22 הזאת : ויען ראובן אתם לאמר הלוא
 אמרתי אליכם : לאמר אם-תחטאו בילד ולא
 23 שמעתם וגם-דמו הנה נדרש : והם לא ידעו-

24 כִּי שָׁמַע יוֹסֵף כִּי הַמְּלִיץ בֵּינְתֶם : וַיֹּסֶב מֵעֲלֵיהֶם
 וַיִּבֶךְ וַיֵּשֶׁב אֱלֹהִים וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים וַיִּקַּח מֵאִתָּם
 כַּחֲמַת־שְׂמֹעוֹן וַיֹּאסֶר אֹתוֹ לְעֵינֵיהֶם : וַיַּצֵּן יוֹסֵף
 וַיְמַלְאוּ אֹת־כְּלֵיהֶם בָּר וּלְהַשִּׁיב כֶּסֶפִּיהֶם
 אִישׁ אֶל־שִׁקּוֹ וּלְתֵת לָהֶם צֶדֶה לְדַרְךָ וַיַּעַשׂ
 26 לָהֶם כֵּן : וַיֵּשְׂאוּ אֹת־שִׁבְרֵם עַל־חַמּוּרֵיהֶם
 27 וַיֵּלְכוּ מִשָּׁם : וַיִּפְתַּח הָאָחֵר אֶת־שִׁקּוֹ לְתוֹצֵא
 מִסְּפּוֹא לְחִמְרוֹ בַּמְּלֹן וַיֵּרֶא אֶת־כֶּסֶפוֹ וְהִנֵּה־
 28 הוּא בְּפִי אֲמַתְחָתוֹ : וַיֹּאמֶר אֶל־אָחִיו הַיּוֹשֵׁב
 כֶּסֶפִּי וְגַם הִנֵּה בְּאֲמַתְחָתִי וַיֵּצֵא לָבֶס וַיִּחְרְדוּ
 אִישׁ אֶל־אָחִיו לֵאמֹר מַה־זֹּאת עָשָׂה אֱלֹהִים
 29 לָנוּ : וַיָּבֹאוּ אֶל־יַעֲקֹב אֲבֵיהֶם אֶרְצָה כְּנַעַן
 ל וַיִּגִּידוּ לוֹ אֶת־כָּל־הַקֶּרֶת אֲתֶם לֵאמֹר : דַּבֵּר
 הָאִישׁ אֲדֹנָי הָאָרֶץ אֲתָנוּ קְשׁוּרֹת וַיִּתֵּן אֲתָנוּ
 31 כְּמִרְגָּלִים אֶת־הָאָרֶץ : וַכֹּאמֹר אֵלָיו כְּנִים אֲנַחְנוּ
 32 לֹא הָיִינוּ מִרְגָּלִים : שְׁנַיִם־עָשָׂר אֲנַחְנוּ אָחִים
 בְּנֵי אֲבִינוֹ הָאָחֵר אֵינְנוּ וְהַקֶּטָן הַיּוֹם אֶת־
 33 אֲבִינוֹ בְּאָרֶץ כְּנַעַן : וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָאִישׁ אֲדֹנָי
 הָאָרֶץ בְּזֹאת אֲרַע כִּי כְנִים אַתֶּם אָחִיכֶם הָאָחֵר
 הַפְּיָחוּ אֹתִי וְאֶת־רַעְבוֹן בְּתִיכֶם קָחוּ וּלְכוּ :
 34 וְהִבִּיאוּ אֶת־אָחִיכֶם הַקֶּטָן אֵלָי וְאֲרַעָה כִּי לֹא
 מִרְגָּלִים אַתֶּם כִּי כְנִים אַתֶּם אֶת־אָחִיכֶם אֲתָן
 לְהֵלֶכְם וְאֶת־הָאָרֶץ תִּסְחָרוּ : וַיְהִי הֵם מְרִיקִים
 שִׂקְיָהֶם וְהִנֵּה־אִישׁ צְרוּר־כֶּסֶפוֹ בְּשִׁקּוֹ וַיֵּרֶא־
 אֶת־

אֶת־צִלְרוֹת כַּסְפֵיהֶם הִמְדָה וְאֲבִיהֶם וַיִּירָאוּ :
 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יַעֲקֹב אֲבִיהֶם אֲתִי שְׂכַלְתֶּם יוֹסֵף
 אֵינְכֶם וְשָׁמְעוּן אֵינְכֶם וְאֹרֶץ־בְּנֵי־מִצְרָיִם תִּקְחוּ עֲלֵי
 הֵיךְ כֹּלְכֶם : וַיֹּאמֶר רְאוּבֵן אֶל־אָבִיו לֵאמֹר
 אֶת־שְׁנֵי בְנֵי תַמִּית אִם־לֹא אָבִיאֲנִי אֵלֶיךָ
 תְּנֶה אֶתוֹ עַל־יְדֵי וְאֲנִי אֲשִׁיבֶנּוּ אֵלֶיךָ : וַיֹּאמֶר
 לֹא־יִרְדּוּ בְנֵי עִמְכֶם כִּי־אֲחִיו מֹת וְהוּא לְבָדוֹ
 גִּשְׁאֹר וּקְרָאָהוּ אֲסוֹן בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר תֵּלְכוּ־בָהּ
 וְהוֹרַדְתֶּם אֶת־שִׁיבְתֵי בְּגוֹן שְׂאוֹלָה :

CAP. XLIII. מג

וְהָרַעַב כָּבֵד בְּאֶרֶץ : וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כָּלוּ לֶאֱכֹל
 אֶת־הַשֶּׁבֶר אֲשֶׁר הִבִּיאוּ מִמִּצְרַיִם וַיֹּאמֶר
 אֲלֵיהֶם אֲבִיהֶם שִׁבוּ שִׁבְרוּ־לָנוּ מַעֲט־אֶכֶל :
 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְהוּדָה לֵאמֹר הֲעַד הָעַד בְּנֵי הָאִישׁ
 לֵאמֹר לֹא־תֵרְאוּ פְנֵי בְלֹתֵי אַחֵיכֶם אַתְּכֶם :
 אִם־יִשְׁקֶה מִשְׁלַח אֶת־אָחִינוּ אַתְּנֵנוּ נִרְדָּה
 וְנִשְׁבְּרָה לָךְ אֶכֶל : וְאִם־אֵינְךָ מִשְׁלַח לֹא־הָ
 נִרְדּוּ כִּי־הָאִישׁ אָמַר אֲלֵינוּ לֹא־תֵרְאוּ פְנֵי בְלֹתֵי
 אַחֵיכֶם אַתְּכֶם : וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל לְמָה הִרְעַתְּם
 לִי לְהַגִּיד לְאִישׁ הָעוֹד לָכֶם אֵח : וַיֹּאמְרוּ
 שְׂאוֹל שְׂאֵל־הָאִישׁ לָנוּ וּלְמוֹלְדֵתָנוּ לֵאמֹר הָעוֹד
 אֲבִיכֶם חַי הִישׁ לָכֶם אֵח וּנְגַד־לוֹ עַל־פִּי
 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הַזֵּה נָדַע כִּי יֹאמֶר הוֹרִידוּ
 אֶת־אַחֵיכֶם : וַיֹּאמֶר יְהוּדָה אֶל־יִשְׂרָאֵל אָבִיו
 שְׁלַח

שלחה הנער אתי ונקומה ונלכה ונחיה ולא
 9 נמות גם אנחנו גם אתה גם טפנו : אנכי
 אערבנו מידי תבקשנו אם לא הביאתיו
 אליה והצגתיו לפניך וחטאתי לה כל הימים :
 י כי לולא התמהמהנו כי עתה שבנו זה
 11 פעמים : ויאמר אלהם ישראל אביהם אם
 כן אפוא זאת עשו קחו מזמורת הארץ
 בכליכם והורידו לאיש מנחה מעט צרי ומעט
 12 דבש נכאת ולט בשנים ושקרים : וכסף משנה
 קחו בידכם ואת הכסף המושב בפי אמתחתיכם
 13 תשיבו בידכם אולי משגה הוא : ואת אחיכם
 14 קחו וקומו שוכו אל האיש : ואל שדי יתן
 לכם רחמים לפני האיש ושלח לכם את
 אחיכם אחר ואת בנימין ואני כאשר שכלתי
 15 טושכלתי : ויקחו האנשים את המנחה הזאת
 ומשנה כסף לקחו בידם ואת בנימין ויקמו
 16 ויורדו מצרים ויעמדו לפני יוסף : וירא יוסף
 אתם את בנימין ויאמר לאשר על ביתו הבא
 את האנשים הביתה וטבח טבח והכן כי
 17 אתי יאכלו האנשים בצהרים : ויעש האיש
 כאשר אמר יוסף ויבא האיש את האנשים
 18 ביה יוסף : ויראו האנשים כי הובאו בית
 יוסף ויאמרו על דבר הכסף השב באמתחתינו
 בתחלה אנחנו מובאים להתגלל עלינו
 ולהתנפל

וְלַהֲתַנְפֵּל עָלֵינוּ וּלְקַחַת אֶתְנוּ לְעִבְרִים וְאֶת־
 חֲמֹרֵינוּ : וַיִּגְשׂוּ אֶל־הָאִישׁ אֲשֶׁר עַל־בֵּית 19
 יוֹסֵף וַיִּרְבְּרוּ אֵלָיו פֶּתַח הַבַּיִת : וַיֹּאמְרוּ בֵּינֵנו
 אֲרָנֵי יָרֵד יִרְדּוּ בַּתְּחִלָּה לְשֹׁבֵר־אֶבֶן : וַיְהִי 21
 כִּי־בָאוּ אֶל־הַמְּלֹךְ וּנְפַתְחָה אֶת־אֲמֹתֹתֵינוּ
 וְהָנָה כֶּסֶף־אִישׁ בְּפִי אֲמֹתֹתָיו כַּסְפָּנוּ בְּמִשְׁקָלוֹ
 וּנְשֹׁב אִתּוֹ בִּירְדּוֹ : וְכֶסֶף אַחַר הוֹרְדּוֹ בִּירְדּוֹ 22
 לְשֹׁבֵר־אֶבֶן לֹא יֵדְעֵנוּ מִי־שֵׁם כַּסְפָּנוּ
 בְּאֲמֹתֹתֵינוּ : וַיֹּאמֶר שְׁלוֹם לָכֶם אֶל־תִּירָאוּ 23
 אֱלֹהֵיכֶם וְאֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם נָתַן לָכֶם מִטְמוֹן
 בְּאֲמֹתֹתֵיכֶם כַּסְפְּכֶם בָּא אֵלַי וַיּוֹצֵא אֱלֹהִים
 אֹת־שְׁמֵעוֹן : וַיָּבֵא הָאִישׁ אֹת־הָאֲנָשִׁים 24
 בֵּיתָהּ יוֹסֵף וַיִּתֵּן־מִים וַיִּרְחֲצוּ רַגְלֵיהֶם וַיִּתֵּן
 מִסְפּוֹא לְחֲמֹרֵיהֶם : וַיְכִינּוּ אֶת־הַמִּנְחָה עַד־כֹּה
 בּוֹא יוֹסֵף בְּצַהְרִים כִּי־שָׁם יֵאָכְלוּ
 לֶחֶם : וַיָּבֵא יוֹסֵף הַבֵּיתָהּ וַיְבִיאוּ לוֹ אֶת־ 26
 הַמִּנְחָה אֲשֶׁר־בִּירֵם הַבֵּיתָהּ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה־לוֹ
 אֶרְצָה : וַיִּשְׁאַל לָהֶם לְשֵׁלֹם וַיֹּאמֶר הַשְׁלוֹם 27
 אֲבִיכֶם הַזֶּקֶן אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם הַעוֹרְדָּנוּ חַי : וַיֹּאמְרוּ 28
 שְׁלוֹם לְעַבְדְּךָ לְאֲבֵינוּ עוֹרְדָנוּ חַי וַיִּקְרָא וַיִּשְׁתַּחֲוֶה :
 וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיִּרָא אֶת־בְּנֵימִין אַחִיו בֶּן־אָמוֹ 29
 וַיֹּאמֶר הֲזֹה אַחֵיכֶם הַקָּטָן אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם אֵלַי
 וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהִים יַחַנֵּךְ בְּנֵי : וַיִּמְהַר יוֹסֵף כִּי־לֹ
 נִכְמְרוּ 03 נג

v. 26. ארְגֹעַח v. 28. וַיִּשְׁתַּחֲוֶה ק

נכמרו רחמיו אל אחיו ויבקש לבנות ויבא
 31 ויחזרה ויבך שמה : וירחץ פניו ויצא
 32 ויחאפק ויאמר שימו לחם : וישומו לו לבדו
 ולחם לבדם ולמצרים האכלים אתו לבדם
 כי לא יוכלון המצרים לאכל את העברים
 33 לחם כרתועבה הוא למצרים : וישבו
 לפניו הבכור כבכרתו והצעיר כצערתו ויתמהו
 34 האנשים איש אל רעהו : וישא משאת
 מואת פניו אלהם ותרב משאת בנימין ממשאת
 כלם חמש ירות וישתו וישכרו עמו :

CAP. XLIV. מר

א ויצו את אשר על ביתו לאמר מלא את
 אמתחת האנשים אכל כאשר יוכלון שאות
 2 ושים כסף איש בפי אמתחתו : ואת גביעי
 גביע הפסף תשים בפי אמתחת הקטן ואות
 כסף שברו ויעש כדבר יוסף אשר דבר :
 3 הבקר אור והאנשים שלחו המדה וחמריהם :
 4 הם יצאו את העיר לא הרחיקו ויוסף אמר
 לאשר על ביתו קום רדף אחרי האנשים
 והשגתם ואמרת אלהם למה שלמתם רעה
 ה תחת טובה : הלא זה אשר ישתה אדני בו
 והוא נחש ונחש בו הרעתם אשר עשיתם :
 6 וישגם וירבר אלהם את הדברים האלה :
 7 ויאמרו אליו למה ידבר אדני כדברים האלה
 חלילה

חלילה לעבריה מעשות כדבר הזה: הן כסף 8
 אשר מצאנו בפי אמתחתינו השיבנו אליה
 מארץ פנען ואיה נגנב מבית ארניה כסף או
 זהב: אשר ימצא אתו מעבריה ומת וגם 9
 אנחנו נהיה לארני לעבדים: ויאמר גם י
 עתה נדבריתם כן הוא אשר ימצא אתו
 יהיה לי עבד ואתם תהיו נמים: וימהרו 11
 ויורדו איש את אמתחתו ארצה ויפתחו איש
 אמתחתו: ויחפש בגדול החל ובקמץ כלה 12
 וימצא הגביע באמתחת בנימן: ויקרעו 13
 שמלתם ויעמוס איש על חמרו וישבו העירה:
 ויבא יהודה ואחיו ביתה יוסף והוא עודנו שם 14
 ויפלו לפניו ארצה: ויאמר להם יוסף מה טו
 המעשה הזה אשר עשיתם הלא ידעתם כי
 נחש ינחש איש אשר כמני: ויאמר יהודה 16
 מה נאמר לארני מה נדבר ומה נצטרק
 האלהים מצא ארץ עון עבריה הננו עבדים
 לארני גם אנחנו גם אשר נמצא הגביע
 בידו: ויאמר חלילה לי מעשות זאת האיש 17
 אשר נמצא הגביע בידו הוא יהיה לי עבד
 ואתם עלו לשלום אל אביכם:

II יא ס ס ס

ויגש אליו יהודה ויאמר בי ארני ידבר נא 18
 עבדך

v. 10. & 17. קמץ בז"ק

עבדה רב רב באוני אדני ואל יחר אפה בעבדה
 19 כי כמות כפרעה : אדני שאל אות עבריו
 כ לאמר היש לכם אב או אח : ונאמר אל
 אדני יש לנו אב זקן וילד זקנים קטן ואחיו
 מת וייתר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו :
 21 ותאמר אל עבדי הוררתי אלי ואשימה עיני
 22 עליו : ונאמר אל אדני לא יוכל הנער לעזב
 23 את אביו ועזב את אביו ומת : ותאמר אל
 עבדי אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא
 24 תספון לראות פני : ויהי כי עלינו אל עבדה
 כחאבי ונפגד לו את דברי אדני : ויאמר אבינו
 26 שבו שברו לנו מעט אכל : ונאמר לא נוכל
 לרדת אם יש אחינו הקטן אתנו וירדנו כי
 לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן
 27 איננו אתנו : ויאמר עבדה אבי אלינו אתם
 28 ידעתם כי שנים ילדה לי אשתי : ויצא
 האחר מאתי ואמר אה טלף טרף ולא ראיתיו
 29 עד הנה : ולקחתם גם את זה מעם פני
 וקרהי אסון והורדתם את שיבתי ברעה
 ל שאלה : ועתה בבאי אל עבדה אבי והנער
 31 איננו אתנו ונפשו קשורה בנפשו : והיה
 בראותו כי אין הנער ומת והורדו עבדה
 32 את שיבת עבדה אבינו ביגון שאלה : כי
 עבדה ערב את הנער מעם אבי לאמר אם
 לא

לא אביאנו אליך וחטאתי לאבי כל הימים :
 ועתה ישב-נא עבדך תחת הנער עבד לארני 33
 והנער יעל עם-אחיו : כי-איך אעלה אל- 34
 אבי והנער איננו אתי פן אראה ברע אשר
 ימצא את-אבי :

CAP. XLV. מה

ולא-יכל יוסף להתאפק לכל הנצבים עליו א
 ויקרא הוציאו כל-איש מעלי ולא-עמד
 איש אתו בהתודע יוסף אל-אחיו : ויתן את- 2
 קלו בבכי וישמעו מצרים וישמע ביות
 פרעה : ויאמר יוסף אל-אחיו אני יוסף העוד 3
 אבי חי ולא-יכלו אחיו לענות אתו כי נבהלו
 מפניו : ויאמר יוסף אל-אחיו גשו-נא אלי 4
 ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר-מכרתם
 אתי מצרימה : ועתה אל-תעצבו ואל-יחר ה
 בעיניכם כי-מכרתם אתי הנדה כי למחיה
 שלחני אל הים לפניכם : כי-זה שנתים הרעב 6
 בקרב הארץ ועוד חמש שנים אשר אין
 חריש וקציר : וישלחני אל הים לפניכם לשום 7
 לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה
 גדלה : ועתה לא-אתם שלחתם אתי הנה כי 8
 האלהים וישלחני לאב לפרעה ולארון לכל-
 ביתו ומשל בכל-ארץ מצרים : מהרו ועלו 9
 אל-אבי ואמרתם אליו כה אמר בנה יוסף
 שמוני

שְׁמִנִי אֱלֹהִים לְאֹדוֹן לְכָל־מִצְרַיִם רְדֵה אֵלַי
 1 אֶל־תַּעֲמֹד׃ וַיֵּשֶׁבֶת בְּאֶרֶץ־גֹּשֶׁן וְהָיִיתָ קְרוֹב
 אֵלַי אֲתָהּ וּבְנֵיהָ וּבְנֵי בְנֵיהָ וְצִאֲנָהּ וּבְקָרָהּ
 11 וְכָל־אֲשֶׁר־לָהּ׃ וּכְלַפְלַתִּי אֶתָּה שָׁם כִּי־עוֹד
 חֲמֵשׁ שָׁנִים רַעֲב פֶּן־תִּנְרָשׁ אֶתָּה וּבֵיתָהּ וְכָל־
 12 אֲשֶׁר־לָהּ׃ וְהִנֵּה עֵינֵיכֶם רְאוּת וְעֵינֵי אֲחֵי
 13 בְנֵימִן כִּי־פִי הִמְדַּבֵּר אֵלֵיכֶם׃ וְהִזְדַּרְתֶּם לְאָבִי
 אֶת־כָּל־כְּבוֹדִי בְּמִצְרַיִם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר רְאִיתֶם
 14 וּמְחַרְתֶּם וְחֹרְרִתֶם אֶת־אָבִי הִנֵּה׃ וַיִּפֹּל עַל־
 צוּאָרָיו בְּנִימֹן־אֲחִיו וַיִּבֶךְ וּבְנֵימֹן בָּכָה עַל־
 15 שׁוֹצְנֵי־אָרְצוֹ׃ וַיִּנְשָׁק לְכָל־אֲחָיו וַיִּבֶךְ עֲלֵהֶם וְאֲחֵרֵי
 16 כֵן דִּבְּרוּ אֲחָיו אִתּוֹ׃ וְהַקֵּל נִשְׁמָע בֵּית פַּרְעֹה
 לֵאמֹר בָּאוּ אֲחֵי יוֹסֵף וַיִּיטָב בְּעֵינֵי פַרְעֹה
 17 וּבְעֵינֵי עֲבָדָיו׃ וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־יוֹסֵף אָמֹר
 אֶל־אֲחִיךָ זֹאת עֲשׂוּ מֵעַנּוֹ אֶת־בְּעִירְכֶם וְלָכֹה־
 18 בָּאוּ אֶרְצָה כְּנָעַן׃ וַיִּקְחוּ אֹתָם־אֲבֵיכֶם וְאֶת־
 בְּתִיכֶם וּבָאוּ אֵלַי וְאֶתְנָה לָכֶם אֹתָם טוֹב אֶרֶץ
 19 מִצְרַיִם וְאֶכְלוּ אֶת־חֶלֶב הָאָרֶץ׃ וְאֶתָּה צְוִיתָהּ
 זֹאת עֲשׂוּ קְחוּ־לָכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עֲגֻלוֹת
 לְטַפְכֶם וְלַנְּשִׁיכֶם וּנְשֵׂאתֶם אֶת־אֲבֵיכֶם וּבָאתֶם׃
 20 וְעֵינֵיכֶם אֶל־תַּחַס עַל־כְּלֵיכֶם כִּי־טוֹב כָּל־
 21 אֶרֶץ מִצְרַיִם לָכֶם הִיא׃ וַיַּעֲשׂוּ־כֵן בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וַיָּתֵן לָהֶם יוֹסֵף עֲגֻלוֹת עַל־פִּי פַרְעֹה
 22 וַיָּתֵן לָהֶם צֹרֶה לְדֶרֶךְ׃ לְכָל־לֶחֶם נָתַן לְאִישׁ
 חֲלָפוֹת

חלפות שמלות ולבנימן נתן שלש מאות כסף
 וחמש חלפות שמלות : ולאביו שלח כזאת 23
 עשרה חמרים נשאים מטוב מצרים ועשר
 אנתת נשאת בר ולחם ומזון לאביו לדרך :
 וישלח את אחיו וילכו ויאמר אלהם אל- 24
 תרצו בדרך : ויעלו ממצרים ויבאו ארץ
 כנען אל יעקב אביהם : ויגדו לו לאמר 26
 עור יוסף חי וכי הוא משל בכל ארץ מצרים
 ויפג לבו כי לא האמין להם : וידברו אליו 27
 את כל דברי יוסף אשר דבר אלהם וירא
 את העגלות אשר שלח יוסף לשאת אתו
 ותחי ריח יעקב אביהם : ויאמר ישראל 28
 עור יוסף בני חי אלכה ואראנו בטרם אמות :

CAP. XLVI. מו

ויסע ישראל וכל אשר-לו ויבא בארה שבע 1
 ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק : ויאמר 2
 אלהים לישראל במראת הלילה ויאמר
 יעקב יעקב ויאמר הנני : ויאמר אנכי האל 3
 אלי אביה אל תירא מרדה מצרימה כי
 לגוי גדול אשימך שם : אנכי ארד עמה 4
 מצרימה ואנכי אעלה גם-עלה ויוסף ישיר
 ידו על עיניה : ויקם יעקב מבאר שבע
 וישא בני ישראל את יעקב אביהם ואת
 שפם ואת נשיהם בעגלות אשר שלח פרעה
 לשאת

6 לשאת אתו ; ויקחו את מקניהם ואת
 רכושם אשר רכשו בארץ כנען ויבאו מצרימה
 7 יעקב וכל זרעו אתו : בניו ובני בניו אתו
 בנותיו ובנות בניו וכל זרעו הביא אתו מצרימה :
 8 ואלה שמות בני ישראל הבאים
 9 מצרימה יעקב ובניו בכר יעקב ראובן ; ובני
 ראובן חנוה ופלוה וחצולן וכרמי ; ובני שמעון
 ימואל וימין ואהר ויכין וצחר ושאר בן
 10 הפנעניות ; ובני לוי גרשון קהת ומררי ;
 11 ובני יהודה ער ואונן ושלה ופרץ ורח וימת
 ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני פרץ חצולן
 12 וחמול ; ובני יששכר תולע ופודה ויוב
 13 ושמן ; ובני זבולן סרר ואלון ויחלאל ;
 14 ובני לאה אשר ילדה ליעקב בפרץ
 ארם ואת דינה בתו כל נפש בניו ובנותיו
 15 שלשים ושלוש ; ובני גר צפיון וחגי שובי
 16 ואצבן ערי וארורי ואראלי ; ובני אשר ימנה
 וישוה וישוי ובריעה ושרח אחתם ובני
 17 בריעה חבר ומלכיאל ; אלה בני זלפה אשר
 נתן לכן ללאה בתו ותלד את אלה ליעקב
 18 שש עשרה נפש ; בני רחל אשת יעקב יוסף
 19 ובנימין ; ויולד ליוסף בארץ מצרים אשר
 ילדה לו אסנת בת פוטי פרע פתן אן את
 20 מנשה ואת אפרים ; ובני בנימין בלע ובכר
 ואשכל

ואשבֿל גֵרָת ונעֵמָן אֶתִי וראשׁ מַפִּים וּחִפִּים
 22 ואָרֵד : אֱלֹהֵי בְנֵי רַחֵל אֲשֶׁר יָלַד לְיַעֲקֹב
 23 כָּל־נַפְשׁ אַרְבַּעַה עֶשֶׂר : וּבְנֵי הֵן חֲשִׁים :
 24 וּבְנֵי נַפְתָּלִי יַחְצֵאל וְגוֹנִי וַיֵּצֵר וְשֵׁלֶם :
 אֱלֹהֵי בְנֵי בְלָחָה אֲשֶׁר־נָתַן לְבֶן לְרַחֵל בְּתוֹכָהּ
 וַתֵּלֶד אֹת־אֱלֹהֵי לְיַעֲקֹב כָּל־נַפְשׁ שִׁבְעָה :
 כָּל־הַנַּפְשׁ הַבָּאָה לְיַעֲקֹב מִצְרַיִם וַיֵּצְאוּ יָרֵכוֹ 26
 מִלִּבְדָּר נָשִׁי בְנֵי־יַעֲקֹב כָּל־נַפְשׁ שְׁשִׁים וָשֵׁשׁ :
 27 וּבְנֵי יוֹסֵף אֲשֶׁר־יָלַדְ לוֹ בְּמִצְרַיִם נַפְשׁ שְׁנַיִם
 כָּל־הַנַּפְשׁ לְבֵית־יַעֲקֹב הַבָּאָה מִצְרַיִם
 שִׁבְעִים : ס וְאֵת־יְהוּדָה שָׁלַח לְפָנָיו 28
 אֶל־יוֹסֵף לְהַחֲוֹת לְפָנָיו גִּשְׁנָה וַיָּבֹאוּ אֶרְצָה
 גִּשֶׁן : וַיֵּאסֶר יוֹסֵף מִרְכַּבְתּוֹ וַיַּעַל לְקָרְאֵת 29
 יִשְׂרָאֵל אָבִיו גִּשְׁנָה וַיֵּרָא אֵלָיו וַיִּפֹּל עַל־
 צַוְאָרָיו וַיִּבֶךְ עַל־צַוְאָרָיו עוֹד : וַיֹּאמֶר לִי
 יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף אֲמוּתָהּ הַפֶּעַם אַחֲרַי רְאוּתִי
 אֶת־פְּנֵיךָ כִּי עוֹדֶךָ חַי : וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־ 31
 אָחִיו וְאֶל־בְּיָת אָבִיו אֵלֶּהָ וְאֶגִּידָה לְפָרְעָה
 וְאֹמְרָה אֵלָיו אֶתִּי וּבֵית־אָבִי אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ
 כְּנַעַן בָּאוּ אֵלָי : וְהָאֲנָשִׁים רָעִי צֹאן כִּי־אֲנָשִׁי 32
 מִקְנֵה הָיוּ וְצֹאנָם וּבְקָרָם וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם
 הֵבִיאוּ : וְהִיָּה כִּי־יִקְרָא לָכֶם פָּרְעָה וְאָמַר 33
 מַה־מַּעֲשֵׂיכֶם : וְאָמַרְתֶּם אֲנָשִׁי מִקְנֵה הָיוּ 34
 עַבְדֶּיךָ מִנְּעוּרֵינוּ וְעַד־עַתָּה גָּם־אֲנַחְנוּ גָּם־

אֶבְרָתִי בַעֲבוּר תִּשְׁבוּ בְּאֶרֶץ גִּשׁוֹן כִּי־תֹעֲבֹת
מִצְרַיִם כָּל־לֵעָה צֵאן :

CAP. XLVII. מו

א וַיִּבֶא יוֹסֵף וַיֵּגֶד לַפְרֹעַה וַיֹּאמֶר אֵלָי וְאֲחִי
וְצִאֲנָם וַיִּבְקְרָם וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם בָּאוּ מֵאֶרֶץ
2 כְּנָעַן וְחֲנָם בְּאֶרֶץ גִּשׁוֹן : וּמִקְצֵה אֲחִיו לָקַח
3 חֲמִשָּׁה אָנָשִׁים וַיִּצְגֹם לִפְנֵי פְרֹעַה : וַיֹּאמֶר
פְרֹעַה אֶל־אֲחִיו מַה־מַּעֲשֵׂיכֶם וַיֹּאמְרוּ אֶל־
פְרֹעַה לֵעָה צֵאן עִבְרִיהַ גַם־אֲנַחְנוּ גַם־
4 אֶבְרָתִי : וַיֹּאמְרוּ אֶל־פְרֹעַה לְגֹדֶר בְּאֶרֶץ
בְּאֵנוּ כִּי־אֵין מִרְעָה לְצֵאן אֲשֶׁר לְעִבְרִיהַ כִּי־
כָבֵד הָרַעַב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וְעַתָּה יִשְׁבוּ־נָא
ה עִבְרִיהַ בְּאֶרֶץ גִּשׁוֹן : וַיֹּאמֶר פְרֹעַה אֶל־יוֹסֵף
6 לֵאמֹר אֲבִיהַ וְאֲחִיהַ בָּאוּ אֵלָיךְ : אֶרֶץ מִצְרַיִם
לִפְנֵיהַ הוּא בְּמִיטֵב הָאֶרֶץ הוֹשֵׁב אֶרֶץ־אֲבִיהַ
וְאֶת־אֲחִיהַ יִשְׁבוּ בְּאֶרֶץ גִּשׁוֹן וְאִם־יִדְעַת וַיֵּשֶׁ
בָּם אֲנִשְׁי־חַיִל וְשִׁמְתָם שְׂרֵי מִקְנֵה עַל־
7 אֲשֶׁר־לִי : וַיִּבֶא יוֹסֵף אֶת־יַעֲקֹב אֲבִיו
וַיַּעֲמְדוּהוּ לִפְנֵי פְרֹעַה וַיְבָרֶךְ יַעֲקֹב אֶת־
8 פְרֹעַה : וַיֹּאמֶר פְרֹעַה אֶל־יַעֲקֹב כַּמֹּה יָמִי
9 שָׁנֵי חָיִה : וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־פְרֹעַה
יָמֵי שָׁנֵי מְגוּרֵי שְׁלֹשִׁים וּמֵאֶת שָׁנָה מֵעַט
וְרַעִים הָיָה יָמֵי שָׁנֵי חַיִי וְלֹא הִשְׁיֵגוּ אֶת־
יָמֵי

ימי שני חמי אבתי בימי מגוריהם : ויברך י
 יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה : וישבו י
 יוסף את אביו ואת אחיו ויתן להם אחוזה
 בארץ מצרים במוטב הארץ בארץ רעמסס
 כאשר צוה פרעה : ויכלכל יוסף את אביו י
 ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם לפי הטף :
 ולחם אין בכל הארץ כי כבר הרעב מאד י
 ותלה ארץ מצרים וארץ כנען מפני הרעב :
 וילקט יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ י
 מצרים ובארץ כנען בשובר אשר הם שברים
 ויבא יוסף את הכסף ביתה פרעה : ויתם י
 הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל
 מצרים אל יוסף לאמר הבה לנו לחם
 ולמה נמות נגדה כי אפס כסף : ויאמר י
 יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניהם
 אם אפס כסף : ויביאו את מקניהם אל י
 יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה
 הצאן ובמקנה הפקר ובחמרים וינהלם
 בלחם בכל מקניהם בשנה ההוא : ותחם י
 השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית
 ויאמרו לו לא נכחד מארני כי אם תם
 הכסף ומקנה ויבהמה אל ארני לא נשאר
 לפני ארני בלתי אם גוינתנו וארמתנו : למה י
 נמות לעיניך גם אנחנו גם ארמתנו קנה
 אתנו

אֲתָנוּ וְאֹת־אֲדָמְתָנוּ בְּלֶחֶם וּנְחִיָּה אֲנַחְנוּ
 וְאֲדָמְתָנוּ עֲבָדִים לַפְּרֹעָה וְתוֹן־זֶרַע וְנְחִיָּה וְלֹא
 כִּנְמוֹת וְהֵאֲדָמָה לֹא תִשֶׂם : וַיִּקֶן יוֹסֵף אֶת־
 כָּל־אֲדָמֹת מִצְרַיִם לַפְּרֹעָה כִּי־מָכְרוּ מִצְרַיִם
 אִישׁ שָׂדֵהוּ כִּי־חֹזֵק עֲלֵהֶם הִרְעִיב וַתְּהִי הָאָרֶץ
 21 לַפְּרֹעָה : וְאֹת־הָעַם הֶעֱבִיר אֹתוֹ לְעָרִים
 22 מִקֶּצֶה גְבוּל־מִצְרַיִם וְעַד־קֶצֶהוּ : רֶגַע אֲדָמֹת
 הַכְּהֻנִּים לֹא קָנָה כִּי חֹק לַכְּהֻנִּים מֵאֵת פְּרֹעָה
 וְאָכְלוּ אֶת־חֶקֶם אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם פְּרֹעָה עַל־
 23 כֵּן לֹא־מָכְרוּ אֶת־אֲדָמָתָם : וַיֹּאמֶר יוֹסֵף
 אֶל־הָעַם הֵן קָנִיתִי אֶתְכֶם הַיּוֹם וְאֹת־
 אֲדָמְתְכֶם לַפְּרֹעָה הֵאֲלֵכֶם זֶרַע וּזְרַעְתֶּם אֶת־
 24 הָאֲדָמָה : וְהָיָה בְּתִבּוֹאוֹת וּנְתַתֶּם חֲמִישִׁית
 לַפְּרֹעָה וְאַרְבַּע הַיְדוּת יִהְיֶה לָכֶם לְזֶרַע
 הַשָּׂדֶה וְלֹאֲכַלְכֶם וְלֹאֲשֶׁר בְּבֵיתְכֶם וְלֹאֲכֹל
 בַּהֲלֻטְפְּכֶם : וַיֹּאמְרוּ הַחִיתָנוּ נִמְצָא־חֹן בְּעֵינֵי
 26 אֲדָנֵי וְהֵינּוּ עֲבָדִים לַפְּרֹעָה : וַיִּשֶׂם אֹתָהּ
 יוֹסֵף לְחֹק עַד־הַיּוֹם הַזֶּה עַל־אֲדָמֹת מִצְרַיִם
 לַפְּרֹעָה לְחֹמֶשׁ רֶגַע אֲדָמָה הַכְּהֻנִּים לְבִדְם לֹא
 27 הָיְתָה לַפְּרֹעָה : וַיָּשָׁב יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
 בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן וַיֵּאָחֲזוּ בָהּ וַיִּפְרוּ וַיִּרְבּוּ מְאֹד :

יב 12

28 וַיְחִי יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שֶׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה
 וַיְהִי

אין כאן פיסקא כלל כי אם ריוח אות אחת. v. 28.

ויהי ימי יעקב שני חייו שבע שנים וארבעים
 ומאת שנה: ויקרבו ימי ישראל למוות ויקרא 29
 לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי חן
 בעיניך שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי
 חסד ואמת אל נא תקברני במצרים:
 ושכבתי עם אבתי ונשאחני ממצרים וקברתני ל
 בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך: ויאמר 31
 השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל על
 ראש המטה: פ

CAP. XLVIII. מח

ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה א
 אביך חלה ויקח ארץ שני בניו עמו ארץ
 מנשה ואת אפרים: ויגד ליעקב ויאמר הנה 2
 בנה יוסף בן אליה ויתחונק ישראל וישב
 על המטה: ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי 3
 כראיה אלי בלוי בארץ כנען ויברך אתי:
 ויאמר אלי הנני מפרך והרביתך ונתתיך 4
 לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך
 אחריה אחוזת עולם: ועתה שני בניה ה
 הנולדים לך בארץ מצרים ער באי אליה
 מצרימה ליהם אפרים ומנשה כראובן
 ושמעון יהיו לי: ומולדתך אשר הולדת 6
 אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו
 בנחלתם: ואני בכאי מפרן מתה עלי רחל 7
 בארץ ע

בארץ כנען בדרך בעור כבודת ארץ לבא
אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית
8 לחם: וירא ישראל את בני יוסף ויאמר
9 מי אלה: ויאמר יוסף אל אביו בני הם
אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר קחם נא
י אלי ואברכם: ועיני ישראל כבדו מזקן לא
10 יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם
11 ויחבק להם: ויאמר ישראל אל יוסף ראה
פניה לא פללתי והנה הראה אתי אלהים
12 גם את זרעה: ויוצא יוסף אתם מעם ברכיו
13 וישתחו לאפיו ארצה: ויקח יוסף את
שניהם את אפרים בימינו משמאל ישראל
ואת מנשה בשמאלו מימין ישראל ויגש
14 אליו: וישלח ישראל את ימינו וישת על
ראש אפרים והוא הצעיר ואת שמאלו על
ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה הבכור:
ויוברך את יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכנו
אנתי לפניו אברכם ויצחק האלהים הרעה
16 אתי מעודי עד היום הוה: המלאך הגאל
אתי מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם
שמי ושם אנתי אברכם ויצחק וירגו ללב
17 בקרב הארץ: וירא יוסף כי ישית אביו
ירימינו על ראש אפרים וירע בעיניו ויתמה
יד אביו להסיר אתה מעל ראש אפרים על
ראש

ראש מנשה : ויאמר יוסף אל אביו לא כן 18
 אבי כידה הפכר שים ימני על ראשו :
 וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי גם 19
 הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל ואולם אחיו
 הקטן יגדל מפני ורעו יהיה מלא הגוים :
 ויברכם ביום ההוא לאמור בך יברך ישראל כ
 לאמר ישמך אלהים כאפרים וכמנשה וישם
 את אפרים לפני מנשה : ויאמר ישראל אל 21
 יוסף הנה אנכי מות וחה אלהים עמכם
 והשיב אתכם אל ארץ אבותיכם : ואני נתתי 22
 לך שכנם אחוזה על אחיה אשר לקחתי מי
 האמרי בחרבי ובקשתי : פ

CAP. XLIX. מט

ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה א
 לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים :
 הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל 2
 אביכם : ראובן בכרי אתה כחי וראשית 3
 אוני יתר שאר ויתר עז : פחו כפים אל 4
 תותר כי עליה משבבי אביה אז חללת יצועי
 עליה : פ

שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם : ח
 בפרם אל תבא נפשי בקהלם אל תחד בכרי 6
 כי באפס תרגו איש וברצנם עקרו יסור :

אמר

Q 2

ע ב

- 7 אָרוּר אַפְסֵי כִי עֲזַבְתֶּם כִּי קִשְׁתֶּם אֶחְלָקֶם
 בְּיַעֲקֹב וְאֶפְיָצִים בְּיִשְׂרָאֵל : פ
- 8 יְהוּדָה אַתְּמֹה יוֹדוּךָ אַחִיךָ יִדְּךָ בְּעַרְףְּ אִיבִיךָ
 9 יִשְׁחַחוּ לְךָ בְּנֵי אֲבִיךָ : גִּזְרֵי אֲרִירָה יְהוּדָה
 מִטְרָף בְּנֵי עֲלִית פָּרַע רִבְץ כְּאֲרִיָּה וְכִלְבִּיָּא
 י מִי יִקְיָמוּנִי : לֹא יִסּוּר שְׁבֹט מִיְהוּדָה וּמִחֻקֵּי
 מִבְּיַן רַגְלָיו עַד כִּי יִבֹּא שִׁילָה וְלוֹ יִקְחֶתָּ
 11 עַמִּים : אֲסֹרֵי לְגַפְּנֵי עֵירָה וְלִשְׂרָבָה בְּנֵי אֶתְנֹ
 12 כַּפֶּסֶס בְּיַיִן לִבְשׁוֹ וּבְרִם-עֲנָבִים סוּתָה : אֶכְלִילִי
 עֵינַיִם מִיַּיִן וְלִבִּי שְׁנַיִם מִחֶלֶב : פ
 13 זְבוּלֹן לְחוּף יַמִּים יִשְׁכֵּן וְהוּא לְחוּף אֲנִיֹּת
 וּיְרַכְתּוּ עַל-צִידוֹ : פ
- 14 יִשְׁשַׁכֵּר חֲמֹר גָּרָם רִבְץ בֵּין הַמִּשְׁפָּחִים :
 טוּוֹיָהּ מִנְחָה כִּי טוֹב וְאֶת-הָאָרֶץ כִּי נַעֲמֹה
 וַיֵּט שְׁכֵמוֹ לִסְפֵל וַיְהִי לְמַס-עֶבֶד : ס
- 16 הֵן יִדְּיִן עַמּוֹ כְּאַחַד שְׁבֹטֵי יִשְׂרָאֵל :
 17 יְהִי-יָדוֹן נַחֲשׁ עַל־דֶּרֶךְ שְׁפִיפֹן עַל־אֶרֶץ הַנְּשֹׁף
 18 עֲקֵבֵי-סוּס וַיִּפֹּל רִכְבּוֹ אַחֹר : לִישׁוּעֶתָּה
 19 קִוִּיתִי יְהוָה : ס גֵּר צָרוּר יִגְדָּלְנִי וְהוּא
 כִּי גֵר עָקֵב : ס מֵאֲשֶׁר שָׁמְנָה לְחֶמֶן וְהוּא
 21 יִתֵּן מַעֲרָבֵי-מֶלֶךְ : ס נִפְתַּלִּי אֵילָה
 22 שְׁלַחָה הַנָּתַן אֲמֹרֵי-שֹׁפֵר : ס בֶּן פֶּרֶת
 יוֹסֵף

v. 8. פראש עמוד סימן כ"ה ש"ז

v. II. ק' ערו ק' v. 12. סותו ק'

יוסף בן פרות עלי עין בנות צעורה עלי
 שור : וימרהו ורבו וישטמהו בעלי חיים : 23
 ותשב באיתן קשתו ויפנו זרעי יריו מירי אביר 24
 יעקב משם רעה אבן ישראל : מאל אביהכה
 ויעזרך ואת שרי ויברכה ברכת שמים מעל
 ברכת תהום ובעת תחת ברכת שדים ורחם :
 ברכת אביה גברו על ברכת הורי עד תאורת 26
 גבעת עולם תהיין לראש יוסף ולקרקר גזיר
 אחיו : פ

בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב 27
 יחלק שלל : כל אלה שבטי ישראל שנים 28
 עשר וזאת אשר דבר להם אביהם ויברך
 אותם איש אשר כברכתו ברה אתם : ויצו 29
 אותם ויאמר אלהם אני נאסף אל עמי קברו
 אתי אל אבתי אל המערה אשר בשדה
 עפרון החתי : במערה אשר בשדה המוכפלה ל
 אשר על פני ממרא בארץ כנען אשר קנה
 אברהם את השדה מאת עפרון החתי לאחות
 קבר : שמה קברו את אברהם ואת שרה 31
 אשתו שמה קברו את יצחק ואת רבקה אשתו
 ושמה קברתי את לאה : מקנה השדה 32
 והמערה אשר בו מאת בני חת : ויכל יעקב 33
 לצות את בניו ויאסף רגליו אל המטה ויגוע
 ויאסף אל עמיו :

CAP. Q3 ע 1

קמץ בזק v. 27. קמץ בזק v. 25.

CAP. L. 3

א וַיִּפֹּל יוֹסֵף עַל-פְּנֵי אָבִיו וַיִּבֶךְ עָלָיו וַיִּשְׁקֹךְ
 2 לוֹ : וַיֵּצֵא יוֹסֵף אֶת-עֵבְרֵיו אֶת-הַרְמָאִים
 לַחֲנֹט אֶת-אָבִיו וַיַּחֲנֹטוּ הַרְמָאִים אֶת-יִשְׂרָאֵל:
 3 וַיִּמְלֹאוּ-לוֹ אַרְבַּעַיִם יוֹם כִּי כֵן יִמְלֹאוּ יְמֵי
 הַחֲנֻטִּים וַיִּבְכוּ אֹתוֹ מִצְרַיִם שִׁבְעִים יוֹם :
 4 וַיַּעֲבְרוּ יְמֵי בְכִיתוֹ וַיְדַבֵּר יוֹסֵף אֶל-בֵּית פְּרַעֲהַ
 לֵאמֹר אֲסֹנָא מִצְאָתִי חֵן בְּעֵינֵיכֶם דַּבְּרוּ-
 5 הֲנֵא בְּאֹזְנֵי פְרַעֲהַ לֵאמֹר : אָבִי הִשְׁבִּיעַנִי
 לֵאמֹר הִנֵּה אָנֹכִי מֵת בְּקִבְרֵי אֲשֶׁר כָּרִיתִי לִי
 בְּאֶרֶץ כְּנַעַן שְׂמָה תִקְבְּרֵנִי וְעַתָּה אֲעֹלֶה-
 6 וְאֶקְבְּרָה אֶת-אָבִי וְאֲשׁוּבָה : וַיֹּאמֶר פְּרַעֲהַ
 עֲלֶה וְקַבֵּר אֶת-אָבִיךָ כְּאֲשֶׁר הִשְׁבִּיעַךָ :
 7 וַיַּעַל יוֹסֵף לְקַבֵּר אֶת-אָבִיו וַיַּעֲלוּ אֹתוֹ כָּל-
 עֲבָדֵי פְרַעֲהַ זְקֵנֵי בֵיתוֹ וְכָל זְקֵנֵי אֶרֶץ-מִצְרַיִם:
 8 וְכָל בֵּית יוֹסֵף וְאָחָיו וְבֵית אָבִיו לֶקַח טַפִּים
 9 וְצֹאנִים וּבְקָרָם עֲזוּבֵי בְּאֶרֶץ גִּשְׁן : וַיַּעַל עִמּוֹ
 גַם-רֶכֶב גַּם-פָּרָשִׁים וַיְהִי הַמַּחֲנֶה כְּבָר מְאֹד :
 10 וַיָּבֹאוּ עַד-גֵּרֶן הָאֹטֶד אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
 וַיִּסְפְּרוּ-שָׁם מִסְפַּר גְּדוֹל וְכֹבֵד מְאֹד וַיַּעַשׂ
 11 לְאָבִיו אֶבֶל שְׁבַעַת יָמִים : וַיֵּרָא יוֹשֵׁב הָאֶרֶץ
 הַכְּנַעֲנִי אֶת-הָאֶבֶל בְּגֶרֶן הָאֹטֶד וַיֹּאמְרוּ אֶבֶל-
 12 כְּבָר זֶה לְמִצְרַיִם עַל-כֵּן קָרָא שְׂמָה אֶבֶל
 מִצְרַיִם אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן : וַיַּעֲשׂוּ בָנָיו לוֹ כֵּן
 כְּאֲשֶׁר

כַּאֲשֶׁר צִוִּים : וַיִּשְׂאוּ אֹתוֹ בְּנָיו אֶרְצָה כְּנַעַן 13
 וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּמִעְרַת שְׂדֵה הַמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר קָנָה
 אַבְרָהָם אֶת הַשְּׂדֵה לְאַחֹזַי קֶבֶר מֵאוֹת
 עֶפְרָן הַחִתִּי עַל-פְּנֵי מִמְרָא : וַיָּשָׁב יוֹסֵף 14
 מִצִּיְרֵימָה הוּא וְאָחִיו וְכָל-הָעֹלִים אִתּוֹ לִקְבֹר
 אֶת-אָבִיו אַחֲרֵי קִבְרוֹ אֶת-אָבִיו : וַיִּרְאוּ
 אַחֲרֵי-יוֹסֵף כִּי-מָת אֲבִיהֶם וַיֹּאמְרוּ לוֹ יִשְׁטַמְנוּ
 יוֹסֵף וְהַשֵּׁב יֹשִׁיב לָנוּ אֶת כָּל-הַרְעוּהָ אֲשֶׁר
 גָּמְלָנוּ אֹתוֹ : וַיַּצִּיף אֵל-יוֹסֵף לֵאמֹר אֲבִיךָ 16
 צִוֶּה לִפְנֵי מוֹתוֹ לֵאמֹר : כֹּה תֹאמְרוּ לְיוֹסֵף 17
 אֲנִי שָׂא נָא פֶשַׁע אַחִיד וְחַטָּאתִים כִּי-
 רָעוּהָ גָמְלוּךָ וְעַתָּה שָׂא נָא לִפְשַׁע עִבְרִי
 אֱלֹהֵי אֲבִיךָ וַיִּבְךְּ יוֹסֵף בְּרַבְרָם אֵלָיו : וַיֵּלְכוּ 18
 גַם-אָחִיו וַיִּפְּלוּ לִפְנָיו וַיֹּאמְרוּ תִּנְנוּ לָךְ
 לְעִבְרִים : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יוֹסֵף אֶל-תִּירְאוּ 19
 כִּי הִתְחַרַּת אֱלֹהִים אֲנִי : וְאַתֶּם חֲשַׁבְתֶּם עָלַי כִּי
 רָעוּהָ אֱלֹהִים חֲשַׁבָה לְטֹבָה לְמַעַן עֲשֶׂה כִּי-יוֹם
 הַזֶּה לֵהֲחַיֵּת עִם-רַב : וְעַתָּה אֶל-תִּירְאוּ 21
 אֲנִי אֶנְלַכֵּל אֶתְכֶם וְאֶת-טַפְכֶּם וַיִּנַּחֵם
 אוֹתָם וַיְדַבֵּר עַל-לִבָּם : וַיָּשָׁב יוֹסֵף בְּמִצְרַיִם 22
 הוּא וּבֵית אָבִיו וַיְחִי יוֹסֵף מֵאָה וְעֶשְׂרֵת שָׁנִים :
 וַיִּדְרֹא יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם בְּנֵי שְׁלֹשִׁים גַּם בְּנֵי 23
 מִכִּיר בְּרַמְנֶשֶׁה יְלָדוּ עַל-בְּרַכֵּי יוֹסֵף : וַיֹּאמֶר 24
 יוֹסֵף

יוסף אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד פקד
אתכם והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל
הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב:
כהנישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקד
פקד אלהים אתכם והעלתם את עצמותי
²⁶מזרה: וימות יוסף בן מאה ועשר שנים
ויחנטו אתו וישם בארון במצרים:

ח ז ק

סכום פסוקי דכפר בראשית אלף וחמש מאות ושלושים
וארבעה. אך לך סימן: וחציו ועל חרכך תחיה:
ואותיות ר' אלפים ושלוש מאות ותשעים וחמשה ופרשיותיו
י"ב זה שמי לעלם סימן: וסדריו מ"ג גם
ברוך יהיה סימן: ופרקיו נ"י חננו לך קוינו סימן:
מניין הפתוחות שלשה וארבעים והסתומות שמנה
וארבעים הכל תשעים ואחת פרשיות צא
אתה וכל העם אשר ברגליך סימן:

PSAL. I. א

אשרי האיש אשר לא הלך בעצרת רשעים א
 ובדרך חטאים לא עמד וכמושב לצים לא
 ישב: פי' אם בתורת יהוה חפצו ובתורתו 2
 יהנה יומם ולילה: והיה פעץ שחול על- 3
 פלגי מים אשר פרוי יתן בעתו ועלהו לא-
 יבול וכל אשר יעשה יצליח: לא כן הרשעים 4
 כי אם כפוצ אשר תדפנו רוח: על כן לא-
 יקמו רשעים במשפט וחטאים בערת צדיקים:
 כי יורע יהוה ירה צדיקים וירך רשעים ה
 תאמר:

PSAL. II. ב

למה רגשו גוים ולאפיים יהגדריק: יתצבו יא 2
 ארץ ורוזנים נוסדו יחד על יהוה ועל-
 משיחו: ננתקה את מוסרותינו ונשליכה 3
 ממונו עבתימו: יושב בשמים ישחק ארני 4
 ילעג למו: אז ירבך אלימו באפו ובחרונו ה
 יבהלמו: ואני נסכתי מלכי על ציון הר- 6
 קרשי: אספלה אל חק יהוה אמר אלי בני 7
 אתה אני היום ולדתיך: שאל ממני ואתנדה 8
 גוים נחלתך ואחזקה אפסי ארץ: תלעם 9
 בשבט ברזל ככלי יוצר תנפצם: ועתה מלכים י
 השכילו הוסרו שמטי ארץ: עברו את יהוה ה
 פ R ביראה

פתח באתנח v. 7.

12 בִּירְאָה וְגִילוֹ בְרַעְדָּה : נִשְׁקוּ בָר פֶּן יֵאָנֶה
וְהֵאָבְרוּ רֶדֶךְ כִּי יִבְעַר כְּמַעַט אֲפֹ אֲשֶׁרִי כָל־
חוֹסֵי בוֹ :

PSAL. III. 3

א מִזְמוֹר לְדָוִד בְּבִרְחוֹ מִפְּנֵי אֲבִשְׁלוֹם בְּנוֹ :
2 יְהוָה מִה־רַבּוֹ צָרֵי רַבִּים קָמוּם עָלַי :
3 רַבִּים אָמְרִים לְנַפְשִׁי אֵין יְשׁוּעָתָה לוֹ בְּאֵלֵהִים
4 סְלָה : וְאַתָּה יְהוָה מִגֵּן בְּעַדִּי כְבוֹדִי וּמְרוֹם
ח רֵאשִׁי : קוֹלִי אֶל־יְהוָה אֶקְרָא וַיַּעַנְנִי מִהַר
6 קְרָשׁוֹ סְלָה : אֲנִי שָׁכַבְתִּי וְאִישְׁנָה הִקְיָצוּתִי כִּי
7 יְהוָה יִסְמְכֵנִי : לֹא־אִירָא מִרְכַּבוֹת עִם אֲשֶׁר
8 סָבִיב שְׂתוֹ עָלַי : קוֹמָה יְהוָה הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהֵי
כִּי־חַפְזִית אֹת־כָּל־אֵיבֵי לְחֵי שְׁנֵי רַשְׁעִים
9 שִׁבְרֹת : לִיהוָה הִשְׁוַעְדָּה עַל־עַמּוֹ בְרַכְתָּהּ
סְלָה :

PSAL. IV. 7

א אֶלְמִנְצַח בְּנִגִּינֹת מִזְמוֹר לְדָוִד : בְּקִרְאֵי עַנְיִי
אֱלֹהֵי צָרָקִי בַּצַּר הִרְחַבְתָּ לִּי חֲלֹנֵי וַיִּשְׁמַע
3 תַּפְלֹתִי : בְּנִי־אִישׁ עַד־מֵה כְבוֹדִי לְכַלְמוֹהַ
4 תֵּאָרְבֹּן רִיק תִּבְקָשׁוּ כִּזְבֵּ סְלָה : וַיַּדְעוּ כִּי־
הַפְלָה יְהוָה חֲסִיד לוֹ יְהוָה יִשְׁמַע בְּקִרְאֵי
ה אֱלֹהֵי : רַגְזוּ וְאֶל־תַּחַטְאוּ אֲמָרוּ בְּלִבְכֶם
6 עַל־מוֹשְׁכֵיכֶם וְדַמוֹ סְלָה : זָבְחוֹ זִבְחֵי־צָרֶק
וּבַטְחוּ

v. 8. תחת בסף

7 וּבִטְחוֹ אֶל־יְהוָה : רַבִּים אָמְרִים מִי־יִרְאַנּוּ
 8 טוֹב נָסֶה־עֲלֵינוּ אֹר פְּנֵי־יְהוָה : נִתְתַּהַר
 שְׂמֹחַ בְּלִבִּי מֵעֵת דִּגְנָם וּתְרוּשָׁם רַבּוּ :
 9 בְּשָׁלוֹם יַחַד אֲשַׁכְּנָה וְאִישׁן כִּי־אַתָּה יְהוָה
 לְכָרֶךְ לְבִטַח תּוֹשִׁיבֵנִי :

PSAL. V. ה

1 לְמִנְצַח אֶל־הַנְּחִילוֹת מִזְמוֹר לְרוֹד : אָמְרִיא
 2 הָאֲזִינָה יְהוָה בֵּינָה הִגִּינִי : הַקְּשִׁיבָה לְקוֹל
 3 שׁוֹעֵי מַלְכֵי וְאֵלֵהֶי בִי אֵלֶיךָ אֲתַפְּלֵל : יְהוָה
 4 בָּקֶר תִּשְׁמַע קוֹלִי בָּקֶר אַעֲרֹךְ־לֶךָ וְאַצְפּוּדָה :
 5 כִּי לֹא אֶל־חֶפֶץ רָשָׁע אֲתוֹרָה לֹא יִגְרָה רַע : ה
 6 לֹא־יִתְצַבּוּ הוֹלָלִים לְגַד עֵינֶיךָ שְׂנֵאתָ כָל־
 7 פְּעֵלֵי אָוֶן : תֵּאבֹר דְּבַר־יְדֹבֵי אִישׁ־דַּמִּים
 8 וּמְרִמָּה יִתְעַבֵּי יְהוָה : וְאֲנִי בָּרֶב חַסְדֶּךָ אָבוֹא
 9 בֵּיתְךָ אֲשַׁתְּחוּה אֶל־הֵיכַל־כְּרֶשֶׁךָ בִּירְאֲתָךָ :
 10 יְהוָה נַחֲנִי בְּצַדִּיקְתְּךָ לְמַעַן שׁוֹרְרֵי הוֹשֵׁר לִפְנֵי
 11 דְרָכֶךָ : כִּי אֵין בִּפְיִהֵי נִכּוֹנָה קִרְבָּם הַיּוֹת קִבְרֵי־
 פְּתוּחִם צְלָמָם לְשׁוֹנָם יַחְלִיקוּן : הָאֲשִׁימָם
 12 אֱלֹהִים יִפְלֹה מִמַּעַצּוֹתֵיהֶם בְּרַב פְּשַׁעֵיהֶם
 13 הַדִּיחֲמוּ כִּי־מְרוּ בָּךְ : וְיִשְׂמְחוּ כָל־חֹסֵי בָּךְ
 לְעוֹלָם יִרְנְנוּ וְתִסַּךְ עֲלֵימוֹ וְיַעֲלֶצּוּ בָּךְ אֲהַבִּי
 שְׁמֶךָ : כִּי־אַתָּה תִּבְרַךְ צְדִיק יְהוָה כַּצְּנֶה רַצּוֹן
 תַּעֲטֶרְנוּ :

PSAL.

v. 5. פתח באתנח v. 9. השר ק'

PSAL. VI. ו

א לִמְנַצֵּחַ בְּנִינֹת עַל־הַשְּׁמַיִת מִזְמוֹר לְדָוִד :
 2 יְהוָה אֵל־בְּאִפְךָ תוֹכִיחַנִי וְאֵל־בְּחַמְתְּךָ
 3 תִּיַסְרֵנִי : חַפְּנֵי יְהוָה כִּי אִמְלֹל אֲנִי רַפְּאֵנִי
 4 יְהוָה כִּי נִבְהַלֹּ עֲצָמַי : וְנַפְשִׁי נִבְהַלָה מְאֹד
 ה הוֹאֵת יְהוָה עַד־מָוֶתִי : שׁוּבָה יְהוָה חַלְצֵה
 6 נַפְשִׁי הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חֶסֶדְךָ : כִּי אֵין בְּמוֹת
 7 זְכָרְךָ בְּשֹׂאוֹל מִי יוֹדֵה־לֶּךָ : יַגִּיעֵתִי בְּאַנְחֹתִי
 אֲשַׁחֲדָה בְּכָל־לַיְלָה מִמָּוֶתִי בְּרַמְעֵתִי עַרְשִׁי
 8 אֲמַסָּה : עֲשֵׂשָׁה מִכַּעַס עֵינַי עֲתָקָה בְּכָל־
 9 צוּרָי : סוּרוּ מִפְּנֵי כָל־פְּעָלֵי אֹן כִּי־שָׁמַע
 י יְהוָה קוֹל בְּכִי : שָׁמַע יְהוָה תַּחֲנֻתִי יְהוָה
 יי תַּפְלִתִי יִקַּח : יִבְשׁוּ וַיִּבְהַלֹּ מְאֹד כָּל־אֵיבֵי
 יִשְׁבוּ יִבְשׁוּ רַגְע :

v. 4. ואתה ק'

AD LECTOREM.

Pauca erunt sphalmata typographica, quæ aliquod in
 lectione momentum trahunt; e. g. c. I. v. 15. pro
 למאורת lege למאורת : v. 30. pro ולכל leg.
 כל. כנה. leg. כנה. Quando
 autem alicubi e. g. abest Chireck aut punctum 7x
 Cholem, alibi forte Rbhia aut Dagesch, peccatum
 fuit hic a cramento typographi, illic typorum nimis
 & paulatim absorpto acumine. Inde quoque factum,
 quod nonnumquam aut deletum, aut, inferiore
 linea excussa, in degenerasse videatur. Vale!

* * * * *
 * * * * *
 * * * * *

Q

Q

un

de

Sum
are
an
cist
al
mn
174

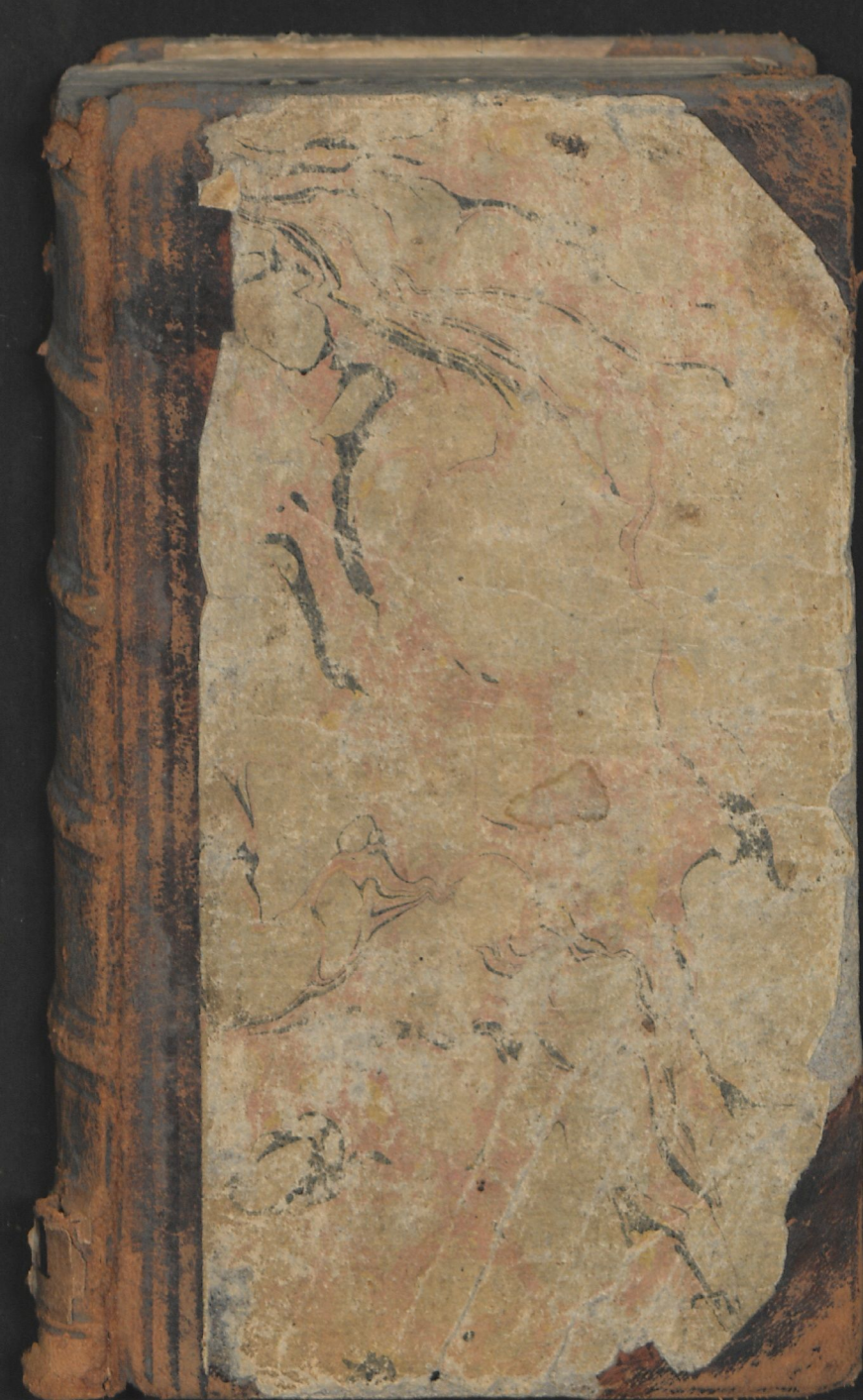
ōni

(IA) 31

[Faint handwritten signature]

100 R.

2

בראשית

LIBER
GENESEOS

HEBRAICE.
ACCEDVNT

E

PSALMIS SEX PRIMI.

IN

VSVM SCHOLARVM
RECENSVIT

IOACH. IVSTVS *Rau*, D.
S. THEOL. ET LL. O. O. P. P.

REGIOMONTI,
TYPIS ET IMPENSIS IOH. HENR. HARTVNGII. 1737.

